

Stjórnartíðindi

1902 - A-deild

Útgáfa 1.1 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af Stjórnartíðindum. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af prentuðum Stjórnartíðindum án endurgjalds. Hvorki dómsmálaráðuneytið né önnur stjórnvöld standa að gerð skjals þessa umfram það að hafa útvegað höfunduð skjalsins prentteintök af ritinu.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum <https://urlausnir.is>. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta landslög og önnur áþekk gögn gerð af opinberri hálfu, ekki verndar höfundalaga.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Athugasemdir um þessa útgáfu

Gallar á bls. 49, 67, 71, 91, og 137.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

Stjórnartíðindi

fyrir

Ísland.

1902.

Regeringstidende

for

Island

for

1902.

Efnisyfirlit

við

stjórnartíðindi fyrir Ísland 1902.

A.

Indholdsfortegnelse

til

Regeringstidende for Island for 1902.

A.

Efnisyfirlit

við

stjórnartíðindi fyrir Ísland 1902.

A.

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsfóðul.
1	10. jan.	Opið brjef, er stefnir alþingi til aukafundar 26. júlí 1902 ..	2—3.
2	10. jan.	Boðskapur Konungs til Íslendinga	4—7.
3	14. febr.	Lög um heimild til að banna innflutning ósútaðra skinna og húða	8—9.
4	14. febr.	Lög um greiðslu verkkaups	10—11.
5	14. febr.	Lög um viðauka við lög um borgun til hreppstjóra og annara, sem gjöra rjettarverk, frá 13. janúar 1882	12—13.
6	14. febr.	Bráðabirgðaauglýsing um að gefið verði út bann gegn því, að fluttar sje til Íslands ósútaðar húðir og skinn, nema söltuð sje og óhert ..	14—15.
7	28. febr.	Auglýsing um bólusótt í Lundúnum o. fl.	16—17.
8	14. maí.	Auglýsing um ásigkomulag ljóskera og hljóðbendingaverkfæra, er við hafa skal á íslenskum gufuskípum og seglskipum, og hvernig þeim skuli fyrir komið	18—29.
9	14. maí.	Ýtarlegar reglur um tilhögun á prófi í gufuvjelafræði við stýrimannaskólann í Reykjavík	30—35.
10	28. maí.	Konungleg auglýsing um að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjärvist konungs	36—37.
11	7. júní.	Lög um heimild til að stofna hlutafjelagsbanka á Íslandi...	38—45.
12	7. júní.	Lög um heimild fyrir landsstjórnina til hluttöku fyrir lands-sjóðs hönd í hlutafjelagsbanka á Íslandi	46 47.
13	7. júní.	Viðaukalög við lög 12. jan. 1900 um stofnun veðdeildar í landsbankanum í Reykjavík	48—49.
14	28. maí.	Opið brjef, er skipar Hans konunglegu tign prins Christian af Danmörku ríkisstjóra	50—51.
15	19. júní.	Konungsbrjef um setning alþingis	52—53.
16	19. júní.	Boðskapur Konungs til alþingis	54—55.
17	8. júlí.	Lög fyrir Ísland um tilhögun á löggæzlu við fiskiveiðar fyrir utan landhelgi í hafinu umhverfis Færeyjar og Ísland	56—59.
18	8. júlí.	Lög um breyting á lögum 6. apríl 1898 um bann gegn botnvörpuveiðum	60—61.
19	12. júlí.	Hæst auglýsing um að ríkisarf sje kominn heim aptur	62—63.
20	12. júlí.	Auglýsing um bann gegn því, að fluttar sje til Íslands ósútaðar húðir og skinn, nema söltuð sje og óhert	64—65.
21	17. júlí.	Konungleg auglýsing um að konungur sje kominn heim aptur	66—67.

Indholdsfortegnelse

til

Regeringstidende for Island for 1902.

A.

Nr.	Datum.	Titel.	Sidetal.
1	10. Jan.	Aabent Brev hvorved Altinget indkaldes til en overordentlig Samling den 26de Juli 1902	2—3.
2	10. Jan.	Allerhøjeste Budskab til Islænderne	4—7.
3	14. Febr.	Lov om Hjemmel til at forbyde Indførsel af ugarvede Huder og Skind	8—9.
4	14. Febr.	Lov om Erlæggelse af Arbejdsløn	10—11.
5	14. Febr.	Lov om Tillæg til Lov om 13de Januar 1882 om Betaling for Repstyrere og andre, som udføre tinglige Forretninger	12—13.
6	14. Febr.	Foreløbig Bekendtgørelse om Udstedelsen af et Forbud mod Indførsel til Island af ugarvede Huder og Skind, med mindre de ere saltede og ikke tørrede	14—15.
7	28. Febr.	Bekendtgørelse om Børnekopper i London m. m.	16—17.
8	14. Maj.	Bekendtgørelse angaaende Beskaffenheden og Anbringelsen af de Lanterner samt Lyd-Signalapparater, som skulle føres af islandske Damp- og Sejlskibe	18—29.
9	14. Maj.	Nærmere Bestemmelser angaaende Afholdelse af Prøve i Maskinlære ved Navigationsskolen i Reykjavik	30—35.
10	28. Maj.	Allerhøjeste Kundgørelse angaaende Overdragelse af Regeringens Førelse under Kongens Fraværelse til Tronfølgeren	36—37.
11	7. Juni.	Lov om Koncession paa Oprettelsen af en Aktiebank i Island	38—45.
12	7. Juni.	Lov om Bemyndigelse for Regeringen til Aktietegning paa Landskassens Vegne i en Aktiebank i Island	46—47.
13	7. Juni.	Lov om Tillæg til Lov af 12te Januar 1900 om Oprettelsen af en Hypotekafdeling i Landsbanken i Reykjavik	48—49.
14	28. Maj.	Aabent Brev, hvorved Hans kongelige Højhed Prins Christian til Danmark indsættes til Rigsforstander	50—51.
15	19. Juni.	Allerhøjeste Reskript om Altingets Aabning	52—53.
16	19. Juni.	Allerhøjeste Budskab til Altinget	54—55.
17	8. Juli.	Lov for Island angaaende Forholdsregler, sigtende til Ordningen af Fiskeripolitiet i Havet omkring Færøerne og Island udenfor dansk Søterritorium	56—59.
18	8. Juli.	Lov om Forandring i Lov 6te April 1898 indeholdende Forbud mod Fiskeri med Bundslæbevaad	60—61.
19	12. Juli.	Højeste Kundgørelse om Tronfølgerens Hjemkomst	62—63.
20	12. Juli.	Bekendtgørelse om Forbud mod Indførsel til Island af ugarvede Huder og Skind, medmindre de ere saltede og ikke tørrede	64—65.
21	17. Juli.	Allerhøjeste Kundgørelse angaaende Kongens Hjemkomst..	66—67.

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðutal.
22	15. ágúst.	Lög um breyting á 1. gr. í lögum 2. febrúar 1894 um breyting á opnu brjefi 29. maí 1839 um byggingarnefnd í Reykjavík.....	68—69.
23	27. ágúst.	Auglýsing um bólusótt í Þórshöfn o. fl.....	70—71.
24	25. sept.	Opið brjef um að alþingi, sem nú er, skuli leyst upp.....	72—73.
25	25. sept.	Opið brjef um nýjar kosningar til alþingis.....	74—75.
26	25. sept.	Fjáralöög fyrir árin 1902 og 1903.....	76—79.
27	25. sept.	Viðaukalög við lög 6. apríl 1898 um bann gegn botnvörpuveiðum.....	80—83.
28	25. sept.	Lög um síldarnætur.....	84—85.
29	25. sept.	Lög um breyting á lögum fyrir Ísland 13. sept. 1901 um tilhögun á löggæzlu við fiskiveiðar í Norðursjónum.....	86—87.
30	25. sept.	Viðaukalög við lög 12. janúar 1900 um stofnun veðdeildar í landsbankanum í Reykjavík.....	88—89.
31	25. sept.	Lög um breyting á lögum um heimild til að stofna hlutafjelagsbanka á Íslandi 7. júní 1902.....	90—91.
32	13. okt.	Auglýsing um pest í Odessu o. fl.....	92—93.
33	5. nóvbr.	Leyfisbrjef til að stofna hlutafjelagsbanka á Íslandi.....	94—101.
34	6. nóvbr.	Lög um varnir gegn því, að næmir sjúkdómar berist til Íslands.....	102—117.
35	6. nóvbr.	Lög um kjörgengi kvenna.....	118—119.
36	6. nóvbr.	Lög um breyting á 18. gr. í lögum um kosningar til alþingis 14. sept. 1877.....	120—121.
37	6. nóvbr.	Lög um að selja salt eptir vikt.....	122—123.
38	6. nóvbr.	Lög um heimild til að selja hluta af Arnarhólslóð í Reykjavík.....	124—125.
39	6. nóvbr.	Lög um helmingsuppgjöf eptirstöðva af láni til brúargerðar á Ölfusá.....	126—127.
40	6. nóvbr.	Lög um brúargerð á Jökulsá í Öxarfirði.....	128—129.
41	6. nóvbr.	Lög um löggilding verzlunarstaðar við Flatey á Skjálfanda.....	130—131.
42	6. nóvbr.	Lög um löggilding verzlunarstaðar við Járngerðarstaðavík í Grindavík.....	132—133.
43	6. nóvbr.	Lög um löggilding verzlunarstaðar við Óshöfn við Hjeraðsfloa.....	134—135.
44	7. nóvbr.	Auglýsing, er fellir úr gildi auglýsingu frá stjórnarráði Íslands 27. ágúst þ. á. um bólusótt í Þórshöfn o. fl.....	136—137.
45	15. desbr.	Viðauki við reglugjörð fyrir Ræktunarsjóð Íslands 8. júlí 1901	138—139.
46	19. desbr.	Tilskipun fyrir Ísland um breyting á tilskipun fyrir Ísland 2. marz 1900, smbr. tilskipun 13. september 1901, um tilhögun á löggæzlu við fiskiveiðar fyrir utan landhelgi í Norðursjónum.....	140—141.
47	29. desbr.	Auglýsing um samning milli Danmerkur og Rússlands um mælingar skipa.....	142—143.
48	29. desbr.	Auglýsing um viðaukagrein við verzlunar- og siglingasamning milli Danmerkur og Ítalíu frá 1. maí 1864.....	144—145.

Nr.	Datum.	Titel.	Sidetal.
22	15. August.	Lov om Forandring i § 1 i Lov af 2den Februar 1894 om Forandring i Plakat af 29de Maj 1839 betræffende en Bygningskommission i Reykjavik	68—69.
23	27. August.	Bekendtgørelse om Børnekopper i Thorshavn m. m.	70—71.
24	25. Septbr.	Aabent Brev angaaende Opløsning af det nuværende Alting	72—73.
25	25. Septbr.	Aabent Brev angaaende Udskrivning af nye Valg til Altinget	74—75.
26	25. Septbr.	Lov om Tillægsbevilling for Aarene 1902 og 1903.	76—79.
27	25. Septbr.	Lov om Tillæg til Lov 6te April 1898 indeholdende Forbud mod Fiskeri med Bundslæbevaad	80—83.
28	25. Septbr.	Lov om Sildenoter.	84—85.
29	25. Septbr.	Lov om Forandring i Lov for Island 13de September 1901 angaaende Forholdsregler, sigtende til Ordningen af Fiskeripolitiet i Nordsøen	86—87.
30	25. Septbr.	Lov om Tillæg til Lov 12te Januar 1900 om Oprettelsen af en Hypotekafdeling i Landsbanken i Reykjavik.	88—89.
31	25. Septbr.	Lov om Forandring i Lov 7de Juni 1902 om Koncession paa Oprettelsen af en Aktiebank i Island	90—91.
32	13. Oktbr.	Bekendtgørelse om Pest i Odessa m. m.	92—93.
33	5. Novbr.	Koncession paa Oprettelsen af en Aktiebank i Island	94—101.
34	6. Novbr.	Lov om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførsel til Island	102—117.
35	6. Novbr.	Lov om Kvinders Valgbarhed	118—119.
36	6. Novbr.	Lov om Forandring i Lov om Valgene til Altinget 14de September 1877 § 18	120—121.
37	6. Novbr.	Lov om Salg af Salt efter Vægt.	122—123.
38	6. Novbr.	Lov om Bemyndigelse til at afhænde et Stykke af Arnarhols Grund i Reykjavik	124—125.
39	6. Novbr.	Lov om Eftergivelse af Halvdelen af Restlaanet til Broanlæg over Ølfusaa	126—127.
40	6. Novbr.	Lov om Broanlæg over Jøkulsaa i Øxarfjord	128—129.
41	6. Novbr.	Lov om Autorisation af et Handelssted ved Flatö paa Skjalfandi	130—131.
42	6. Novbr.	Lov om Autorisation af et Handelssted ved Jarngerðarstadavik i Grindavik.	132—133.
43	6. Novbr.	Lov om Autorisation af et Handelssted ved Oshöfn ved Hjeradsfloi	134—135.
44	7. Novbr.	Bekendtgørelse om Ophævelse af Bekendtgørelse fra Ministeriet for Island af 27de August d. A. om Børnekopper i Thorshavn m. m.	136—137.
45	15. Decbr.	Tillæg til Reglement for Islands Dyrkningsfond af 8de Juli 1901	138—139.
46	19. Decbr.	Anordning for Island angaaende Forandring i Anordning for Island af 2den Marts 1900, jfr. Anordning 13de September 1901, angaaende Forholdsregler, sigtende til Ordningen af Fiskeripolitiet i Nordsøen uden for Søterritoriet.	140—141.
47	29. Decbr.	Bekendtgørelse angaaende en mellem Danmark og Rusland afsluttet Deklaration om Skibes Maaling	142—143.
48	29. Decbr.	Bekendtgørelse angaaende Tillægsartikel til den imellem Danmark og Italien den 1ste Maj 1864 afsluttede Handels- og Skibsfartstraktat	144—145.

Stjórnartíðindi

fyrir

Ísland.

A.

Regeringstidende

for

Island.

A.

Nr. 1.
10.
jan.

Opið brjef,

er

stefnir alþingi til aukafundar 26. júlí 1902.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Vjer höfum allramildilegast ákveðið, að alþingi skuli koma saman til aukafundar laugardaginn 26. júlí þ. á., og viljum Vjer um þingtímann allramildilegast kveða svo á, að alþingi þetta megi eigi setu eiga lengur en mánuð.

Um leið og Vjer birtum þetta Vorum kæru og trúu þegnum á Íslandi, skipum Vjer öllum þeim, sem setu eiga að hafa á tjeðu alþingi, að koma nefndan dag til Reykjavíkur kaupstaðar, og verður þar þá sett alþingi eptir að guðsþjónustugjörð hefur farið fram í dómkirkjunni.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 10. janúar 1902.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

Aabent Brev

hvorved

Nr. 1.
10de
Januar.

Altinget indkaldes til en overordentlig Samling den 26de Juli 1902.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: At Vi allernaadigst have besluttet at lade Altinget træde sammen til en overordentlig Samling Lørdagen den 26de Juli d. A., om hvilken Samlings Varighed Vi lige allernaadigst ville have fastsat, at den ikke maa udstrækkes udover en Maaned.

Idet Vi herved kundgøre dette for Vore kære og tro Undersaatter paa Island, befale Vi samtlige Medlemmer af bemeldte Alting, at de den nævnte Dag indfinde sig i Købstaden Reykjavik, hvor da Altingets Aabning vil finde Sted efter forud afholdt Gudstjeneste i Domkirken.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 10de Januar 1902.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

Nr. 2.
10.
jan.

Boðskapur Konungs

til

Íslendinga.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Ráðgjafi Vor fyrir Ísland hefur fyrir Oss lagt allraþegnsamlegast ávarp, er efri deild alþingis síðast liðins sumars hefur samþykkt, þess efnis að fela forsjá Vorri sjerstaklega frumvarp það til breytinga á stjórnarskránni 5. janúar 1874, sem borið var upp af þingmanna hálfu og samþykkt af þinginu, og leitt hefur til þess, að Vjer samkvæmt 61. gr. nefndra laga höfum með Vorum tveim opnu brjefum dags. 13. september f. á. leyst upp alþingi og boðað til nýrra kosninga, og með Voru opna brjefi dagsettu í dag fyrir skipað, að hið nýja alþingi skuli koma saman í Reykjavík 26. júlí þ. á. Jafnframt er það þó tekið fram í ávarpinu, að þótt telja megi hinar samþykktu breytingar á stjórnarskipuninni mikilvægar umbætur á stjórnarfari Íslands, sje þó eigi fyllilega viðunandi fyrirkomulag á því fengið fyr en æðsta stjórn sjermála landsins sje búsett í landinu sjálfu. Ennfremur er sú ósk látin í ljósi, að eigi skuli beðið eptir því, hver niðurstaða verði á umræðum um stjórnarskipunarmálið, heldur þegar í stað skipaður sjerstakur ráðgjafi fyrir Ísland, er sje í Reykjavík meðan háð verður alþingi það, er í hönd fer, og geti samið sjálfur við fulltrúa þjóðarinnar um þetta mál.

Oss hefur fundizt mikið til um hinar góðu óskir í Vorn garð og Vorrar konungsættar, er í ávarpinu standa.

Oss hefur eigi getað þótt rjett vera, með því að skipa sjerstakan ráðgjafa eins og farið er fram á í ávarpinu, að kveða að því leyti fyrirfram á um atriði þess stjórnarfyrirkomulags, er verið er að ræða um að koma á. Hins vegar er það og Vor ósk, ef ætla má að með því verði fenginn endir á umræður um breytingar á stjórnarskipun Íslands, að verða við óskum Vorra kærú og trúu Íslendinga um breytingar þær á stjórnarskránni, er farið er fram á, og þar á meðal sjerstaklega þeirri, að skipaður verði sjerstakur Íslandsráðgjafi, sem kunni íslenzka tungu og eigi sæti á alþingi. Megi

Nr. 2. Boðskapur Konungs 10. jan. til Íslendinga.

Allerhøjeste Budskab

til

Islænderne.

Nr. 2.
10de
Januar.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Os er af Vor Minister for Island blevet forelagt en af Altingets øverste Afdeling i Tingets i afvigte Sommer afholdte Samling vedtagen allerunderdanigst Adresse, som til Vor særlige Omsorg anbefaler det af Tinget i dets nævnte Samling vedtagne af det private Initiativ udgaaede Forslag til Ændringer i Forfatningslov af 5te Januar 1874, som Følge af hvis Vedtagelse Vi i Medfør af bemeldte Lovs § 61 ved Vore tvende aabne Breve af 13de September f. A. have opløst Altinget og forordnet Afholdelse af nye Valg samt med Vort aabne Brev af Dags Dato forordnet, at det nye Alting skal komme sammen i Reykjavik den 26de Juli d. A. Ved Siden heraf udtaler dog Adressen, at ihvorvel der af de vedtagne Forfatningsforandringer vil kunne paaregnes en betydningsfuld Forbedring af de islandske Forfatningsforhold, formenes dog en fuldtud tilfredsstillende Ordning af disse først da at ville være naaet, naar den øverste Ledelse af Landets særlige Anliggender er bosat i Landet selv. Der udtales derhos Ønsket om, at der straks uden at oppebie Forfatningsforhandlingernes endelige Resultat maatte blive udnævnt en særlig Minister for Island, som personlig under den forestaaende Altingssamling i Reykjavik kunde forhandle denne Sag med Folkets Repræsentanter.

Med hjærtelig Paaskønnelse have Vi modtaget de gode Ønsker for Os og Vort kongelige Hus, der i Adressen ere komne til Orde.

Vi have ikke kunnet finde det rigtigt ved en Ministerudnævnelse som den i Adressen henstillede for saa vidt at foregribe den under Forhandling værende Ordning af Forfatningssagen. Derimod er det ogsaa Vort Ønske, for saa vidt Spørgsmaal om Ændringer i Islands Forfatning derved anses bragt til Ophør, at opfylde Vore kære og tro Islænderes Ønske om de foreslaaede Ændringer i Forfatningsloven, deriblandt navnlig ogsaa om Udnævnelse af en særlig islandsk Minister, som er det islandske Sprog mægtig og giver Møde paa Altinget. Vi ville derfor under denne Nr. 2. Allerh. Budskab af 10. Jan. til Islænderne.

Nr. 2. gera ráð fyrir þessu, munum Vjer því mjög vel geta fallizt á það skipulag, sem farið er fram á í greindu frumvarpi um breytingar á stjórnarskránni. En með því að svo er til ætlazt í tjeðu frumvarpi, að stjórnarráð Vort fyrir Ísland haldi áfram að vera í aðsetursstað Vorum, og Oss hins vegar er kunnugt um það bæði af því, er stendur í ávarpinu og af því, er annars staðar hefur komið fram opinberlega, að það er ósk margra Vorra kæru og trúu Íslendinga, að stjórnarráðið verði flutt til Reykjavíkur, þá höfum Vjer, til þess að þetta mikilvæga atriði geti orðið hugleitt ítarlega af alþingi, ályktað að leggja ennfremur fyrir þing það, er í hönd fer, frumvarp, er auk hinna annara breytingarákvæða fyrgreinds frumvarps fer fram á, að ráðgjafi Vor fyrir Ísland skuli eigi aðeins kunna íslenzka tungu og eiga sæti á alþingi, heldur og að stjórnarráð Vort fyrir Ísland skuli hafa aðsetur í Reykjavík.

Það kemur þá til alþingis kasta, að láta uppi, hvort þessara frumvarpa láti betur að óskum Vorra kæru og trúu Íslendinga og bindi betur enda á umræður um breytingar á stjórnarskipun Íslands.

Og munum Vjer þá veita því af þessum tveim framangreindu frumvörpum Vora konunglegu staðfesting, er samþykkt verður af alþingi á þann hátt er stjórnarskráin mælir fyrir.

Gefið á Amaliuborg, 10. janúar 1902.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

Forudsætning meget vel kunne tiltræde den i det fornævnte Forslag til Ændringer i Nr. 2. Forfatningsloven foreslaaede Ordning. Men da bemeldte Forslag forudsætter, at Vort Ministerium for Island vedbliver at have Sæde i Vor Residensstad, og da det saavel gennem Adressen som ved andre offentlig fremsatte Tilkendegivelser er Os bekendt, at mange af Vore kære og tro Islændere ønske det henlagt til Reykjavik, have Vi, for at dette vigtige Spørgsmaal kan blive underkastet en nøje Prøvelse af Altinget, besluttet ogsaa at forelægge for dette i den kommende Samling et Forslag, som foruden de øvrige i fornævnte Forslag indeholdte Ændringer vil gaa ud paa, ikke alene at Vor Minister for Island skal være det islandske Sprog mægtig og give Møde paa Altinget, men ogsaa at Vort Ministerium for Island skal have sit Sæde i Reykjavik.

Det vil derefter staa til Altinget at udtale, hvilket af disse Forslag der bedst vil imødekomme Vore kære og tro Islænderes Ønsker og bringe Spørgsmaal om Ændringer i Islands Forfatning til Ophør.

Og ville Vi da give Vor Kongelige Stadfæstelse til det af forbemeldte tvende Forslag, som paa forfatningsmæssig Maade maatte blive vedtaget af Altinget.

Givet paa Amalienborg, den 10de Januar 1902.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

Nr. 3.
14.
febrúar.

Lög

um

heimild til að banna innflutning ósútaðra skinna og húða.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Stjórnarráðinu fyrir Ísland veitist heimild til að banna að flytja hingað til lands frá útlöndum ósútaðar húðir eða ósútuð skinn, nema söltuð sje og óhert, eða enn frekari trygging sje fyrir því, að ekki felist í þeim sóttnaemi.

2. gr.

Brot gegn slíku banni varða sektum, 200—1000 kr., og liggi þó eigi þyngri hegning við að lögum; skinn og húðir skulu og upptæk og ónýtt á opinberan kostnað, enda renni sektir í landssjóð.

3. gr.

Mál út af tjeðum brotum skulu rekin sem almenn lögreglumál.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 14. febrúar 1902.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Nr. 3.
14de
Februar.

Hjemmel til at forbyde Indførsel af ugarvede Huder og Skind.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre ritterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Ministeriet for Island bemyndiges til at forbyde Indførsel her til Landet fra andre Lande af ugarvede Huder og ugarvede Skind, med mindre de ere saltede og ikke tørrede, eller der haves en endnu større Betyggelse for, at de ikke ere befængte med Smitstof.

§ 2.

Overtrædelse af et saadant Forbud straffes med Bøder fra 200—1,000 Kr., for saa vidt Gerningen ikke falder ind under strengere Straffebestemmelser, hvorhos Skindene og Huderne skulle være forbrudte og tilintetgøres paa offentlig Bekostning. Bøderne tilfalde Landskassen.

§ 3.

Sager i Anledning af de ommeldte Overtrædelser behandles som offentlige Politisager.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 14de Februar 1902.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

Ministeriet for Island, den 14de Februar 1902.

Alberti.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 4.
14.
febrúar.

Lög

um

greiðslu verkkaups.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

1. gr.

Verkkaup skal greitt með gjaldgengum peningum starfsmönnum öllum og daglaunamönnum við verðlanir, verksmiðjur og náma, hásetum og öðrum starfsmönnum á þilskipum, sem á fiskiveiðar ganga eða hvalaveiðar, hvort sem eru seglskip eða gufuskip, nema verkkaupið sje hluti af aflanum sjálfum, svo og starfsmönnum og daglaunamönnum þeim, er á landi vinna hverja þá vinnu, er af útgerð skipanna leiðir, og má eigi greiða kaupið með skuldajöfnuði, nema svo hafi áður verið sjerstaklega um samið.

2. gr.

Nú vinnur maður ákveðið verk fyrir ákveðið kaup (accord) að einhverri þeirri atvinnugrein, er 1. gr. hljóðar um, og fer um greiðslu þess eins og segir í 1. gr.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 14. febrúar 1902.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Erlæggelse af Arbejds løn.

Nr. 4.
14de
Februar.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Arbejds løn skal erlægges med gangbare Penge til alle Arbejdere og Daglejere ved Handelsforretninger, Fabriker og Miner, til Søfolk og andre Arbejdere paa Dæksfartøjer, som gaa paa Fiskeri eller Hvalfangst, være sig Sejlskibe eller Dampskibe, med mindre Arbejds lønnen bestaar i en vis Andel i selve Fangsten, saa og til Arbejdere og Daglejere, som i Land udføre et hvilket som helst til Skibenes Udrustning henhørende Arbejde, og maa Lønnen ikke erlægges ved Kompensation, medmindre der forud er truffet en særlig Overenskomst i saa Henseende.

§ 2.

Udføres et bestemt Arbejde ved en af de i § 1 ommeldte Erhvervsgrene for bestemt Betaling (Akkord), forholdes med dens Erlæggelse som i § 1 fastsat.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 14de Februar 1902.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

Ministeriet for Island, den 14de Februar 1902.

Alberti.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 5.
14.
febrúar.

Lög

um

viðauka við lög um borgun til hreppstjóra og annara, sem gjöra rjettarverk, frá 13. janúar 1882.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Þegar vöruflutningaskip eða önnur skip, sem afgreiðslugjald eiga að greiða til landssjóðs samkvæmt lögum nr. 1, 2. febrúar 1894, hafna sig á stöðum, þar er lögreglustjóri er ekki búsettur, skulu þau, auk gjalds þess, sem ákveðið er í 56. gr. nefndra laga, greiða þeim, er ritar á skipaskjölin í umboði lögreglustjóra, 5 auro af smálest hverri, nema skipstjórar kjósi heldur að senda skipaskjölin tafarlaust til lögreglustjóra, og fá áritun hans á þau.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 14. febrúar 1902.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Nr. 5.
14de
Februar.

Tillæg til Lov af 13de Januar 1882 om Betaling for Repstyrere og andre, som udføre tinglige Forretninger.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Naar Fragtskibe eller andre Skibe, som i Følge Lov Nr. 1 af 2den Februar 1894 have at erlægge Klareringsgebyr til Landskassen, anløbe en Havn, hvor Politimesteren ikke er bosat, skulle de, foruden det i bemeldte Lovs § 56 fastsatte Gebyr, endvidere til den, der som Politimesterens Fuldmægtig paategner Skibets Papirer, erlægge 5 Øre for hver Registerton, medmindre Skibsføreren foretrækker uden Ophold at sende Skibspapirerne til Politimesteren og faa dennes Paategning paa dem.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 14de Februar 1902.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

Ministeriet for Island, den 14de Februar 1902.

Alberti.

Olafur Halldórsson.

Nr. 6.
14.
febrúar.

Bráðabirgðaauglýsing

um

að gefið verði út bann gegn því, að fluttar sje til Íslands ósútaðar húðir og skinn, nema söltuð sje og óhert.

Jafnskjótt sem lög fyrir Ísland, dagsett í dag, um heimild til að banna innflutning ósútaðra skinna og húða hafa öðlzt gildi — líklega um miðjan júnímánuð þ. á. — verður af stjórnarráði Íslands gefið út bann, er öðlast þá þegar gildi, gegn innflutningi ósútaðra húða og skinna til Íslands, nema söltuð sje og óhert.

Þetta birtist hjermeð til leiðbeiningar öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 14. febrúar 1902.

Alberti.

Ólafur Halldórsson.

Foreløbig Bekendtgørelse

Nr. 6.
14de
Februar.

om

Udstedelsen af et Forbud mod Indførsel til Island af ugarvede
Huder og Skind, med mindre de ere saltede og ikke tørrede.

Saasnart Lov for Island af Dags Dato om Hjemmel til at forbyde Indførsel af ugarvede Huder og Skind er traadt i Kraft — ventelig ved Midten af Juni Maaned d. A. — vil der af Ministeriet for Island blive udstedt et straks i Kraft trædende Forbud mod Indførsel til Island af ugarvede Huder og Skind, med mindre de ere saltede og ikke tørrede.

Hvilket herved bekendtgøres til Efterretning for alle vedkommende.

Ministeriet for Island, den 14de Februar 1902.

Alberti.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 7.
28.
febrúar.

Auglýsing

um

bólusótt í Lundúnum o. fl.

Í tilefni af opinberum skýrslum um, að bólusótt geri til muna vart við sig í Lundúnum um þessar mundir, er hjermeð ákveðið, að fyrirmælum laga 17. des. 1875 um mótvarnir gegn því, að bólusótt, hin austurlenzka kólerusótt og aðrar næmar sóttir flytjist til Íslands, skuli fylgt að því er snertir skip, er til Íslands koma frá Lundúnum.

Auglýsing frá stjórnarráði Íslands 1. marz 1901 um pest í Smyrnu o. fl. er felld úr gildi.

Ákvæðum laga 17. des. 1875, sbr. viðaukalög við þau 18. des. 1897, verður hjer eptir beitt að því er þessa staði snertir:

Lundúnir og
allar Egiptalands hafnir.

Fyrir þessa staði nema Lundúnir gildir og innflutningsbann samkvæmt lögum 24. okt. 1879, 3. gr. Svo skal og hreinsa undir umsjón af hálfu hins opinbera lín, föt og sængurfatnað, er menn hafa með sjer sem ferðafatnað frá ofangreindum stöðum nema Lundúnum.

Auglýsing þessi öðlast þegar gildi.

Þetta birtist öllum þeim til leiðbeiningar, er hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 28. febrúar 1902.

Alberti.

Olafur Halldórsson.

Bekendtgørelse

om

Børnekopper i London m. m.

Nr. 7.
28de
Februar.

I Anledning af officielle Meddelelser om, at der for Tiden forekommer et betydeligt Antal Tilfælde af Børnekopper i London, bestemmes herved, at de i Lov om Foranstaltning til at forhindre Børnekoppers, den asiatiske Kolas og andre smitsomme Sygdommes Indbringelse til Island af 17de December 1875 foreskrevne Forholdsregler ville være at iagttage med Hensyn til Skibe, der ankomme til Island fra London.

Bekendtgørelse fra Ministeriet for Island om Pest i Smyrna m. m. af 1ste Marts 1901 ophæves.

Bestemmelserne i Lov af 17de December 1875, jfr. Lov om Tillæg til samme af 18de December 1897, ere herefter i Virksomhed over for følgende Steder:

London og
samtlige ægyptiske Havne.

Over for de nævnte Steder med Undtagelse af London bestaar derhos Indførselsforbud i Henhold til Lov af 24de Oktober 1879 § 3, hvorhos der er paabudt Rensning under offentligt Tilsyn af Linned, Klædningsstykker og Sengeklæder, der som Rejsegods medbringes fra de nævnte Steder ligeledes med Undtagelse af London.

Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

Hvilket herved bekendtgøres til Efterretning for alle vedkommende.

Ministeriet for Island, den 28de Februar 1902.

Alberti.

Olafur Halldórsson.

Nr. 8.
14. maí.

Auglýsing

um

ásigkomulag ljóskera og hljóðbendingaverkfæra,
er við hafa skal á íslenskum gufuskipum og seglskipum, og hvernig
þeim skuli fyrir komið.

Með skírskotun til konungstilskipunar, er gefin var út 20. janúar 1899 um alþjóðlegar sjóferðareglur, er fylgt skal á íslenskum skipum, þykir stjórnarráði Íslands ástæða til að gjöra almenningi hjer með kunnugt, að eigi verður álitíð, að ákvæðum tilskipunarinnar, um skipsljósaburð, sje fullnægt, nema því aðeins að ásigkomulag ljóskera þeirra, er notuð eru, sje þannig og þeim þannig fyrir komið, að það fullnægi kröfum þeim, er auglýsing þessi greinir og í öllum aðalatriðum eru samhljóða reglum þeim, er standa í reglugjörðum fyrir skipaumsjónarmenn hins brezka verzlunarráðaneytis (Board of Trade Surveyors), sem fengið hafa vald til að skoða einnig ljóskei á útlendum skipum.

Hið sama gildir með tilliti til eptirgreindra reglna um ásigkomulag hinna fyrirskipuðu hljóðbendingaverkfæra og hvernig þeim skuli fyrir komið.

Mælikvarðinn, sem við hafður er hjer, er enskur.

A. Ásigkomulag ljóskeranna.

(Smbr. tilskipun 20. janúar 1899, 2., 3., 4., 5., 7., 10. og 11. grein).

Hliðarljósker.

Ljóskerin. Ljóskerin skulu vera þannig löguð, að vindurinn geti ekki slökkt á lampanum eða hreyfingar skipsins í vondu veðri, og ekki heldur rigning eða sjávargusur, og verður hann að loga jafnt án þess að rjúki; nægilegt lopt skal þó geta streymt inn, svo logi vel á lampanum og ljóskerið hitni ekki um of.

Ljóskerin skulu enn fremur vera þannig löguð, að þau beri samfellda birtu yfir 10 áttastrik = $112\frac{1}{2}^{\circ}$ beint fram undan og 2 strik = $22\frac{1}{2}^{\circ}$ aptur fyrir þverskipsstefnu.

Breidd hliðanna má eigi vera minni en $9''$, og hæð þeirra upp undir þak ljóskersins ekki minni en $11''$.

Álma sú eða stöng, sem festa skal ljóskerið með við ljóskershlífina, má ekki vera minni en $2''$ á breidd og $\frac{3}{8}''$ á þykkt, og skrufnaglinn, sem ljóskerið er fest með, ekki minni en $\frac{3}{8}''$ að þvermáli.

Geislagler og lituð gler. Fresnelsk geislagler (1. mynd) til þess að auka ljósmagn logans skal eingöngu nota til hliðarljósa; þau skulu vera úr krónu- eða tinnugleri og með rjettu lagi, slípuð og laus við blöðrur eða aðra galla, sem geti minnkað sjónarsviðið. Þau mega eigi vera lituð eða gjör úr lituðu gleri.

Nr. 8. Auglýsing 14. maí um ásigkomulag ljóskera og hljóðbendingaverkfæra, er við hafa skal á íslenskum gufuskipum og seglskipum, og hvernig þeim skuli fyrir komið.

Bekendtgørelse

Nr. 8.
14de Maj.

angaaende

Beskaffenheden og Anbringelsen af de Lanterner samt Lyd-Signalapparater, som skulle føres af islandske Damp- og Sejlskibe.

Under Henvisning til den under 20de Januar 1899 udgaaede allerhøjeste Anordning, angaaende internationale Søvejsreglers Anvendelse af islandske Skibe, finder Ministeriet for Island sig foranlediget til herved at bringe til almindelig Kundskab, at de i denne Anordnings Artikler indeholdte Bestemmelser om Førelsen af Skibsllys ikke kunne anses overholdte, medmindre de dertil anvendte Lanterners Beskaffenhed og Anbringelse fyldestgør de nedenfor angivne Fordringer, der i alt væsentligt ere overensstemmende med de Regler, som indeholdes i Instruktionerne for det britiske Handelsministeriums Skibsinspektører (Board of Trade Surveyors), hvilke ere bemyndigede til at besigtige ogsaa fremmede Skibes Lanterner.

Det samme gælder med Hensyn til de nedenstaaende Regler for Beskaffenheden og Anbringelsen af de anordnede Lyd-Signalapparater.

Alle anførte Maal ere engelske.

A. Lanternernes Beskaffenhed.

(Jfr. Anordning af 20de Januar 1899, Artikel 2, 3, 4, 5, 7, 10 og 11).

Sidelanterner.

Lanternerne. Lanternernes Konstruktion skal være en saadan, at Lampen ikke slukkes ved Vinden eller Skibets Bevægelser under daarligt Vejr, ej heller ved Regn eller Søsprøjt, men den skal uden at ose vedblive at brænde jævnt. Luften skal dog have tilstrækkelig fri Adgang for at muliggøre en god Brænden og forhindre en for stærk Opvarmning af Lanternen.

Lanternerne skulle endvidere være saaledes konstruerede, at de give et ubrudt Lys af 10 Kompasstreger = $112\frac{1}{2}^{\circ}$ fra ret forud til 2 Streger = $22\frac{1}{2}^{\circ}$ agten for Tværs.

Bredden af Siderne maa ikke være mindre end 9", og Højden indtil Lanternens Tag ikke mindre end 11".

Bøjlen eller Armen, som Lanternen bør fæstes med til Lanterneskærmen, maa ikke være mindre end 2" bred og $\frac{3}{8}$ " tyk, og Skruen til at fastgøre Lanternen med ikke mindre end $\frac{3}{8}$ " i Diameter.

Linser og farvede Glas. Fresnelske Linser (Fig. 1) til Forstærkning af Flammens Lysstyrke skulle udelukkende anvendes til Sidelys; de skulle være forfærdigede af Kron- eller Flintglas, rigtig konstruerede og slebne samt fri for Luftblærer eller andre Fejl, som kunne svække Synsvidden. De maa ikke være farvede eller dannede af farvet Glas.

Nr. 8. Bekendtgørelse af 14de Maj angaaende Beskaffenheden og Anbringelsen af de Lanterner samt Lyd-Signalapparater, som skulle føres af islandske Damp- og Sejlskibe.

Nr. 8. Lárjettur þverskurður geislaglers skal vera hringgeiri og hæð geislaglersins
14. maí. má ekki vera minni en geisli (radius) hringins.

Bogi geislaglersins má ekki vera minna en 120° . Geislaglerið skal ennfremur vera svo lagað, að sjónarsviðið á dimmri nótt í heiðskíru veðri sje með 20° halla yfir eða undir lárjettunni að minnsta kosti 1 mílufjórðungur.

Litur hliðarljósanna skal fram leiddur með lituðum glerþynnum, sem settar eru innan við geislaglerin. Glerþynnan stjórnbörða megin skal vera með blágrænum lit, en bakbörða megin með kopar- eða gullroðasteinslit. Litmagnið verður að vera þannig, að hægt sje að greina litinn í fjarlægðum þeim, sem til teknar eru í konungs-tilskipun frá 20. janúar 1899.

Hinar lituðu glerþynnur skulu vera í umgjörð úr málmi og þannig fyrir komið, að þær geti eigi gengið úr skorðum. Hvort glerið um sig má einungis vera mátulegt í það ljósker, sem það á heima í, þannig að blágræna glerþynnan einungis sje mátuleg í stjórnbörða- og sú rauða einungis í bakbörðaljósker. Það á ekki að vera hægt að loka hurðinni á ljóskerinu, ef röng glerþynna er í því, eða glerþynnan er ekki á sínum stað.

Lampinn og ljósmetið. Hliðarljóskerin skulu vera löguð fyrir lampa undir olíu úr steinaríkinu eða úr gróðurrikinu eða rafmagnsljós. Það leyfist ekki að nota sama lampa bæði fyrir olíu úr steinaríkinu og gróðurrikinu.

Flatir kveikir fyrir olíu úr steinaríkinu mega ekki vera minna en 1" á breidd og fyrir olíu úr gróðurrikinu ekki minna en $1\frac{3}{4}$ ".

Kveikbreiddin, mæld hornrjett á kjölstefnu skipsins, má ekki vera minni en 1" og ekki meiri en 2", og kveikpípunni skal þannig fyrir komið, að hún geti ekki gengið úr skorðum eða snúizt.

Pegar hringlogalampar eru við hafðir, verða þeir að vera með kosmos-kveikpípu, og má þvermál hennar milli ytri barmanna ekki vera minni en $\frac{7}{8}$ ".

Pegar lampaglös eru við höfð, verða þau að vera með bezta lagi og gæðum, og hafa skal að minnsta kosti 5 varaglös til hvers ljóskers.

Olíuflát lampans verður að vera svo stórt, að það taki svo mikið af olíu, sem lampinn brennir í 16 stundir að minnsta kosti, þó verður það að vera þannig lagað, að það hindri ekki geisla þá, sem stefna neðst á geislaglerið, frá að skína í gegnum það.

Öll ljósker, sem rafmagnsljós er haft í, skulu vera þannig gjörð, að hægt sje tafarlaust að láta lampa fyrir olíu úr steinaríkinu eða gróðurrikinu í stað rafmagnsljóssins; sjeu þau ljósker eigi þannig gjörð, skal hafa jafnmörg af hinum til taks hvenær sem á þarf að halda.

Í ljóskerum með rafmagnsljósi má einungis vera gagnsær glóðarlampi með einum ljóspræði og skal ljósmagn hans vera minnst 25 og mest 32 meðalljósa; skal á honum vera verksmiðjumerki, sem ábyrgist ljósmagn hans. Breiddin á bugðu ljóspráðarins, mæld hornrjett á kjölstefnuna, má ekki vera minni en 1" og ekki meiri en 2".

Rafmagnslampa með ljóspræði skal þannig fyrir komið í ljóskerinu, að hann geti eigi gengið úr skorðum eða snúizt. Hafa skal til vara á skipinu hæfilega marga glóðarlampa til taks hvenær sem á þarf að halda.

Lampinn verður að standa þannig í ljóskerinu, að loginn sje lóðrjett undir reykháfnun. Hann skal standa þannig gagnvart geislaglerinu, að hinn skærasti hluti logans, eða ljóspráðurinn í rafmagnslömpum, sje í miðdepli þess hringboga, sem kemur fram við lárjettan skurð gegnum miðju geislaglersins, og þegar lampinn með ílátinu er settur inn í ljóskerið, á hann einungis að geta staðið þannig.

Nr. 8. Auglýsing 14. maí um ásigkomulag ljóskera og hljóðbendingaverkfæra, er við hafa skal á íslenskum gufuskipum og seglskipum, og hvernig þeim skuli fyrir komið.

Det horisontale Gennemsnit af en Linse skal udgøre en Del af en Cirkelbue Nr. 8. og Linsens Højde maa ikke være mindre end dennes Radius. 14de Maj.

Linsens Bue maa ikke være mindre end 120° . Linsen skal endvidere være saaledes konstrueret, at Synsvidden i en klar, mørk Nat ved 20° Heldning over eller under Horisontalen er mindst 1 Kvartmil.

Sidelysenes Farve frembringes ved tynde farvede Forsatsglas, der anbringes indenfor Linserne. Styrbords Forsatsglas skal være af en blaagrøn Farve og Bagbords af Kobber- eller Guldrubin-Farve. Farvestyrken maa være en saadan, at Farven tydeligt kan kendes paa de i den kgl. Anordning af 20de Januar 1899 foreskrevne Afstande.

De farvede Forsatsglas skulle være indfattede i Metalramme og anbringes saaledes, at de ikke kunne forskydes fra deres Plads. Hvert Glas maa kun kunne passe i den Lanterne, hvortil det hører, saaledes at det blaagrønne Forsatsglas kun passer i Styrbords og det røde kun i Bagbords Lanterne. Døren paa Lanterneerne maa ikke kunne lukkes, naar et fejlt Forsatsglas er indsat i Lanteren, eller naar Forsatsglasset ikke er paa sin Plads.

Lampens Art og Brændematerialet. Sidelanterne skulle være indrettede til Lamper med Mineralolie, vegetabilsk Olie eller elektrisk Lys. Anvendelse af den samme Lampe til Mineral- og vegetabilsk Olie er ikke tilladt.

Flade Væger til Mineralolie maa ikke være mindre end 1" brede og til vegetabilsk Olie ikke mindre end $1\frac{3}{4}$ ".

Vægebredden, maalt vinkelret paa Skibets Køllinie, maa ikke være mindre end 1" og ikke større end 2", og Vægeholderen skal være anbragt saaledes, at den ikke kan forskydes eller drejes.

Af Rundbrændere maa kun benyttes Kosmosbrændere, og deres udvendige Diameter maa ikke være under $\frac{7}{8}$ ".

Naar Lampeglas anvendes, maa de være af bedste Form og Kvalitet, og der bør til hver Lanterne findes mindst 5 Reserveglas.

Lampens Beholder skal være saa stor, at den kan indeholde saa megen Olie, som forbruges i mindst 16 Timer, dog maa den være saaledes konstrueret, at den ikke forhindrer de mod den nederste Del af Linsen rettede Lysstraaler i at udtræde af denne.

Hver Lanterne, som er forsynet med elektrisk Lys, skal være saaledes indrettet, at en Lampe til Mineralolie eller vegetabilsk Olie ufortøvet kan erstatte det elektriske Lyslegeme; er Lanteren ikke saaledes indrettet, skal et tilsvarende Antal Lanterner findes til øjeblikkelig Brug.

I Lanterner med elektrisk Lys maa kun findes en klar Glødelampe, med én Lystraad, af en Lysstyrke paa mindst 25 og højst 32 Normallys Styrke; den skal være forsynet med Fabrikstempel, som garanterer for Lysstyrken. Bredden af Lystraadens Bøjning maa ikke være mindre end 1" og ikke større end 2", maalt vinkelret paa Køllinien.

Den elektriske Lampe med Lystraad skal være indsat saaledes i Lanteren, at den ikke kan forskydes eller drejes. Et passende Antal Glødelamper skal findes om Bord som Reserve til øjeblikkelig Brug.

Lampens Stilling i Lanteren skal være en saadan, at Flammen kommer til at staa lodret under Skorstenen. Dens Stilling til Linsen skal være saaledes, at den stærkest lysende Del af Flammen, eller for elektriske Lamper Lystraaden, befinder sig i Centret for den Cirkelbue, der fremkommer ved et horisontalt Snit gennem Linsens halve Højde, og Lampen med Beholder maa, naar den er indsat i Lanteren, kun kunne indtage denne Stilling.

Nr. 8. Bekendtgørelse af 14de Maj angaaende Beskaffenheden og Anbringelsen af de Lanterner samt Lyd-Signalapparater, som skulle føres af islandske Damp- og Sejlskibe.

Nr. 8. *Apturkastsspegillinn.* Apturkastsspegillinn skal vera úr nýsilfri eða kopar, 14. maí silfraður að innanverðu og vel fagaður. Innri flöturinn á að vera kúlu-hringgeiri. Loginn skal vera í miðdepli þess kúlufirborðs, sem kúlufloður apturkastsspegilsins er hluti af.

Apturkastsspegillinn á að vera svo stór, að geislarnir, sem hann kastar frá sjer, nái út til yztu randa geislaglersins, en má ekki vera svo stór, að hann hindri neina af hinum beinu ljósgeislum frá að hitta geislaglerið.

Staða apturkastsspegilsins verður að vera tryggð þannig, að hann geti ekki gengið úr skorðum þegar lampinn er á sínum stað í ljóskerinu.

Með rafmagnsljósi má eigi hafa apturkastsspegil.

Toppljósker.

Um loptræsing ljóskeranna gilda sömu ákvæði og um hliðarljóskerin. Ljóskerið skal vera þannig lagað, að skært, hvítt ljós lýsi samfelld boga af sjóndeildarhringnum, er nemi 20 áttastrikum = 225° , og þannig, að það beri birtu yfir 2 áttastrik = $22\frac{1}{2}^\circ$ aptur fyrir þverskipsstefnu, bæði á stjórnbörða og bakbörða. Bakhlið ljóskersins skal vera að minnsta kosti 9" á breidd og í minnsta lagi 11" á hæð undir þakið.

Í toppljósker skal einungis nota litlaus, slípuð, rjett löguð, fresnelsk geislagler. Hæð geislaglersins má aldrei vera minni en geisli (radius) þess; bogi þess skal að umgjörðinni frá taldri, vera 225° , ennfremur skal geislaglerið svo lagað, að sjónarsviðið sje með 20° halla yfir eða undir lárjettunni að minnsta kosti 3 mílufjórðungar.

Um kveiki, glös, kveikpípur og rafmagnsljós gilda sömu ákvæði og um hliðarljóskerin.

Apturljósker.

Apturljóskerið skal vera þannig lagað og með svofelldum hlífum, að það beri samfellda birtu yfir 12 áttastrik = 135° af sjóndeildarhringnum, sem sje beint aptur undan og $67\frac{1}{2}^\circ$ til hvorrar hliðar. Í þetta ljósker má nota litlaus geislagler eða bogamyndað gler með jafnri þykkt.

Breidd kveiksins eða þvermál kveikpíunnar má fyrir olíu úr steinaríkinu ekki vera minni en $\frac{3}{4}$ " og fyrir olíu úr gróðurríkinu ekki minni en $1\frac{1}{4}$ ".

Akkerisljósker.

Ljóskerið skal vera þannig lagað, að það beri samfellda birtu umhverfis á alla vegu. Geislaglerið má ekki vera minna en 8" að þvermáli.

Breidd kveiksins eða þvermál kveikpíunnar má fyrir olíu úr steinaríkinu ekki vera minna en $\frac{3}{4}$ " og fyrir olíu úr gróðurríkinu ekki minna en $1\frac{1}{4}$ ".

Rauð bendingaljósker.

Sömu ákvæði og um akkerisljósker gilda um rauð bendingaljósker.

Hið rauða ljós má fram leiða með því að setja rauðan glerhjúp um ljósið.

B. Hvernig ljóskerunum skal fyrir komið.

(Smbr. tilskipun 20. janúar 1899, 2., 3., 4., 5., 7., 10. og 11. grein).

Hliðarljósker.

Hlífarnar skulu vera 36" að lengd frá sjálfu ljósinu til skuggalistans, og skulu,

Nr. 8. Auglýsing 14. maí um ásigkomulag ljóskera og hljóðbendingaverkfæra, er við hafa skal á íslenskum gufuskipum og seglskipum, og hvernig þeim skuli fyrir komið.

Reflektoren. Reflektoren maa være forfærdiget af Nysølv eller af Kobber, Nr. 8. indvendig forsølvet og godt poleret. Den indre Flade maa udgøre et Kuglesegment. 14de Maj. Flammen maa staa i Midtpunktet af den Kugleoverflade, af hvilken Reflektorens Flade er en Del.

Reflektoren maa have en saa stor Udstrækning, at de tilbagekastede Lysstraaler træffe Linsens yderste Ender, men den maa ikke være saa stor, at den forhindrer nogle af de direkte Lysstraaler i at træffe Linsen.

Reflektorens Stilling maa være sikret paa en saadan Maade, at en Forskydning af den ikke kan finde Sted, naar Lampen staar paa sin Plads i Lanternen.

Til elektrisk Lys maa Reflektor ikke benyttes.

Toplanterne.

Angaaende Lanternens Ventilation gælde de samme Bestemmelser, som for Sidelanterner. Lanternen skal være saaledes konstrueret, at et klart hvidt Lys kan ses ubrudt over en Bue af Horisonten af 20 Kompasstreger = 225° , og saaledes, at den lyser 2 Kompasstreger = $22\frac{1}{2}^{\circ}$ agten for Tværs, saavel om Styrbord som om Bagbord. Lanternens Bagside skal have en Bredde af mindst 9" og en Højde indtil Taget af mindst 11".

Til Toplanterner skal udelukkende anvendes farveløse, rigtigt konstruerede og slebne fresnelske Linser.

Linsens Højde maa i intet Tilfælde være mindre end dens Radius; dens Bue skal, fraregnet Indfatningen, være 225° , endvidere skal Linsen være saaledes konstrueret, at Synsvidden ved en Hældning af 20° over eller under Horisontalen mindst er 3 Kvartmil.

For Væger, Glas, Vægeholdere og elektrisk Lys gælde de samme Bestemmelser som for Sidelanternerne.

Agterlanterne.

Agterlanternen skal være konstrueret og skærmet saaledes, at den viser et ubrudt Lys over Horisonten af 12 Kompasstreger = 135° , nemlig $67\frac{1}{2}^{\circ}$ til hver Side fra ret agter. Til denne Lanterne kan anvendes farveløse Linser eller buet Glas af parallel Tykkelse.

Vægens Bredde eller Vægeholderens Diameter maa for Mineralolie ikke være mindre end $\frac{3}{4}$ " og for vegetabilsk Olie ikke mindre end $1\frac{1}{4}$ ".

Ankerlanterne.

Lanternen skal være konstrueret saaledes, at den giver et ubrudt Lys hele Horisonten rundt. Linsen maa ikke være mindre end 8" i Diameter.

Vægens Bredde eller Vægeholderens Diameter maa for Mineralolie ikke være mindre end $\frac{3}{4}$ " og for vegetabilsk Olie ikke mindre end $1\frac{1}{4}$ ".

Røde Signallanterner.

De samme Bestemmelser som for Ankerlanterner ere gældende for røde Signallanterner.

Det røde Lys kan frembringes ved at anbringe en farvet Glastrøje om Lyset.

B. Lanternernes Anbringelse.

(Jfr. Anordning af 20de Januar 1899, Artikel 2, 3, 4, 5, 7, 10 og 11).

Sidelanternerne.

Skærmene skulle have en Længde af 36" fra Lyskilden til Afblændingslisten,

Nr. 8. Bekendtgørelse af 14de Maj angaaende Beskaffenheden og Anbringelsen af de Lanterner samt Lyd-Signalapparater, som skulle føres af islandske Damp- og Sejlskibe.

Nr. 8. ef þær eru úr trje, vera $1\frac{1}{4}$ á þykkt. Skuggalistarnir skulu vera 2" á þykkt og gjörðir 14. maí ávalir eins og sjest á myndinni (2. mynd).

Hlífarnar skulu ætíð settar svo, að þær sjeu jafnhliða kjöllínunni og ljóskerin standa þannig, að línan frá innri hlið kveiksins til forrandar hlífarinnar sje einnig jafnhliða kjöllínunni (2. mynd a, b og c).

Hlífarnar má ekki hafa í reiðanum, en skulu settar á skipshliðina eða hina föstu hluta skipsins eða, ef nauðsyn ber til, á hagkvæmar, traustar álmur, er ganga út frá sjálfu skipinu. Sjeu hlífarnar settar á hræranlegar bjúgstengur, bogadregnar út yfir hliðar skipsins, skulu við stengur þessar hafðar traustar skorður, er þannig sjeu mátaðar, að hliðarljóskerin, þegar skorðurnar eru á rjettum stað, lýsi í þær stefnur, sem ákveðnar eru í tilskipuninni.

Á seglskipum, sem eru undir 80 smálestum (brúttó), liðst þó að hafa hlífarnar í reiðanum.

Hliðarljóskerin skulu sett svo framarlega á skipinu, sem því verður við komið, og þess verður að gæta, að ljósið lýsi samfellt yfir hinn fyrirskipaða boga sjóndeildarhringsins, og að það felist ekki í neinni átt bak við segl, reiða eða aðra hluti og ekki heldur menn á skipinu.

Ef hliðarljósin eru sett í stólpa, verður staða þeirra, hæð og byggingarlag að vera þannig, að ákvæðum tilskipunarinnar um ljós þessi sje í öllu fylgt.

Toppljóskerið.

Sjerhvert gufuskip skal hafa umgjörð á sjálfum framsigluhúninum til að láta toppljóskerið standa í, eða að öðrum kosti skal ljóskerið hengt upp fyrir framan framsigluhúninu undir sjerstakt stag í kvísl, sem á málmpípu rennur á stiginu.

Ef enginn framsigluhúnn er, skal toppljóskerið upp sett á annan fullnægjandi hátt.

Þegar ljóskerið er sett upp, ber að gæta þess, að ljósið lýsi samfellt yfir hinn fyrirskipaða boga sjóndeildarhringsins og að það felist eigi í neinni átt bak við segl, reiða eða aðra hluti.

Akkerisljósker.

Þegar komið skal fyrir akkerisljóskerunum, öðru eða báðum, eptir því, sem ákveðið er í tilskipuninni, verður að gæta þess, að ljósið lýsi samfellt umhverfis á alla vegu.

C. Hljóðbendingaverkfæri.

(Smbr. tilskipun 20. janúar 1899, 15. grein).

Pípan eða sírenan á að vera hljómsterk og vera sett fyrir framan reykháfinn eða reykháfana og að minnsta kosti 8 fet upp frá þilfari, og sje svo fyrir komið, að hljóðið stöðvist ekki af neinum hlut í kring, svo sem þiljuhúsi, reykháfi eða súgstrompum eða öðru.

Pokuhornið má laga svo, að hægt sje að fá hljóð úr því bæði með gufu- og handaffi eða handaffi aðeins. Það skal vera hljómmikið og hafa þá lögun, sem viðurkennd er að vera göð.

Klukkan á að vera hljómmikil og hanga laus í lopti svo að eigi dragi úr hljóðinu neindir hlutir í nánd; hún má eigi minni vera en 8" að þvermáli að innanverðu.

Nr. 8. Auglýsing 14. maí um ásigkomulag ljóskera og hljóðbendingaverkfæra, er við hafa skal á íslenskum gufuskipum og seglskipum, og hvernig þeim skuli fyrir komið.

og skulle, naar de ere forfærdigede af Træ, have en Tykkelse af $1\frac{1}{4}$ " . Afblandings- Nr. 8.
listerne skulle være 2" tykke og afrundede som Tegningen viser (Fig. 2). 14de Maj.

Skærmene skulle altid anbringes parallelt med Køllinien, og Lanterneerne skulle have en saadan Stilling, at Linien fra Vægens Inderside til Skærmens Forkant ogsaa er parallel med Køllinien (Fig. 2 a, b og c).

Skærmene maa ikke anbringes i Rejsningen, men skulle anbringes paa selve Skibssiden eller Skibets faste Dele eller om nødvendigt paa hensigtsmæssige solide Arme fra det faste Skib. Anbringes Skærmene paa bevægelige Davider, der bøje ud over Skibets Sider, skulle disse Davider være forsynede med solide Stræbere af en saadan Tilpasning, at Sidelanterne, naar Stræberne ere paa Plads, lyse i de i Anordningen fastsatte Retninger.

I Sejlfartøjer paa under 80 Tons (Brutto) kan det dog tilstedes at føre Skærmene i Rejsningen.

Sidelanterne bør anbringes saa forligt i Skibet som praktisk muligt, og det maa paases, at Lyset kommer til at lyse ubrudt over den anordnede Bue af Horisonten, samt at det ikke i nogen Retning skjules af Sejl, Rejsning eller andre Genstande, ej heller eventuelt af Personer indenbords.

Anbringes Sidelysene i Taarne, maa disses Sted, Højde og Konstruktion være saaledes, at Anordningens Bestemmelser vedrørende disse Lys ske Fyldest.

Toplanternen.

Ethvert Dampskib skal til Anbringelse af Toplanternen have et Stativ paa selve Fortoppen, eller ogsaa skal Lanternen være ophængt foran for Fortoppen under et særligt Stag i en Gaffel, der med et Metalrør vandrer paa Staget.

Har Skibet ingen Fortop, opstilles Toplanternen paa anden tilfredsstillende Maade.

Ved Anbringelsen maa det paases, at Lyset kommer til at lyse ubrudt over den anordnede Bue af Horisonten, og at det ikke i nogen Retning skjules af Sejl, Rejsning eller andre Genstande.

Ankerlanterner.

Ved Anbringelsen af den ene eller de to Ankerlanterner, der efter Anordningen skulle føres, maa det paases, at Lyset kommer til at lyse ubrudt hele Horisonten rundt.

C. Lyd-Signalappater.

(Jfr. Anordning af 20de Januar 1899, Artikel 15).

Piben eller Sirenen skal være kraftig lydende og anbragt foran for Skorstenen eller Skorstenene i en Højde af mindst 8 Fod over Dækket og saaledes, at Lyden ikke opfanges af nogen omgivende Genstand, saasom Dækshus, Skorsten, Ventilatorer m. m.

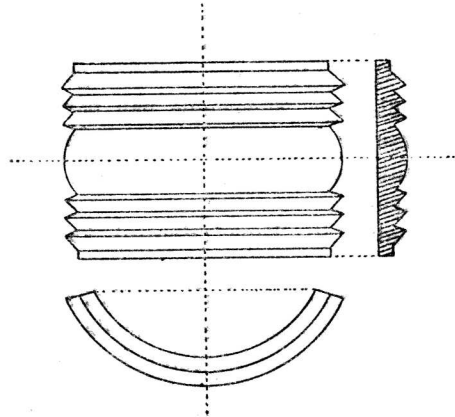
Taagehornet kan være indrettet til at give Lyd baade ved Hjælp af Damp- og Haandkraft eller alene ved Haandkraft. Det skal være kraftig lydende og af en anerkendt god Konstruktion.

Klokken skal være stærkt lydende, hænge frit, saaledes at Lyden ikke kan opfanges af nogen omgivende Genstand, og ikke være mindre end 8" i indvendig Diameter.

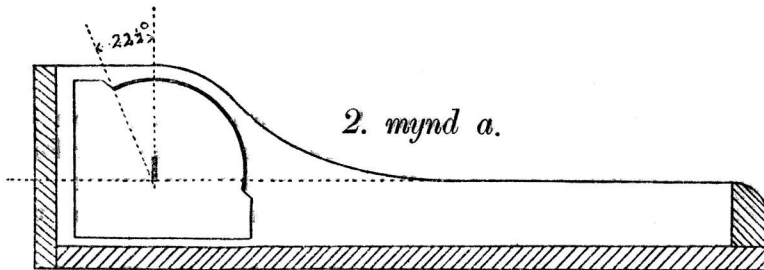
Nr. 8. Bekendtgørelse af 14de Maj angaaende Beskaffenheden og Anbringelsen af de Lanterner samt Lyd-Signalapparater, som skulle føres af islandske Damp- og Sejlskibe.

Nr. 8.
14. maí.

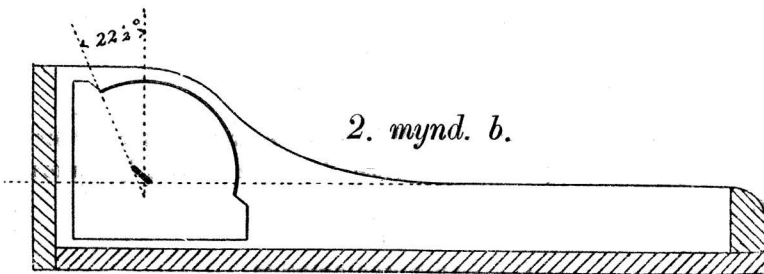
1. mynd.



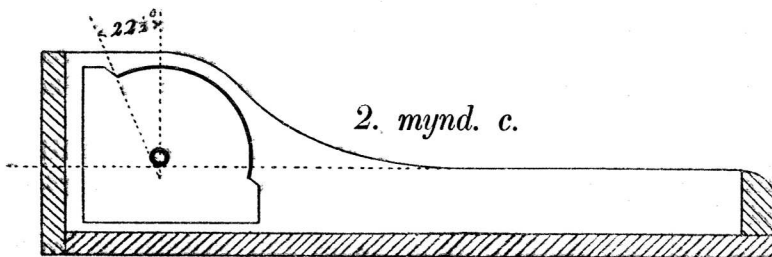
2. mynd a.



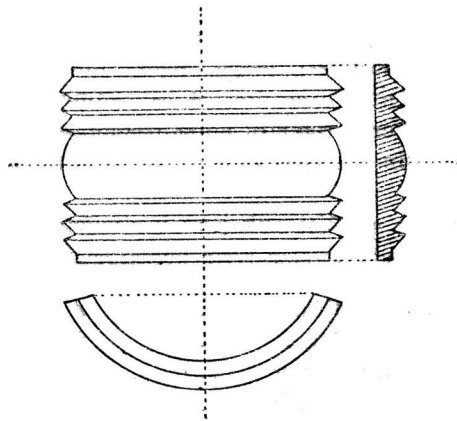
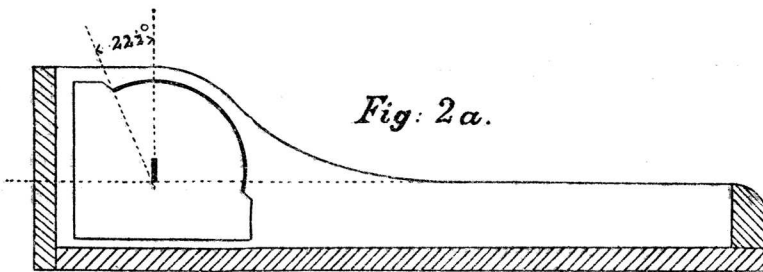
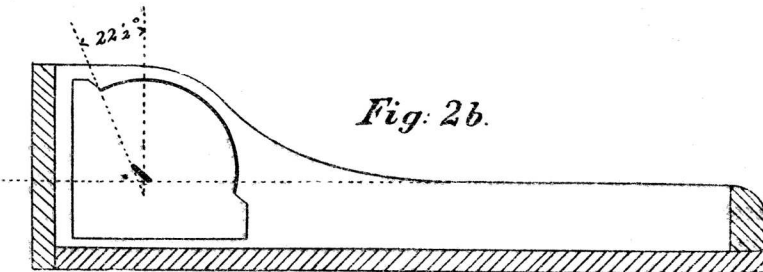
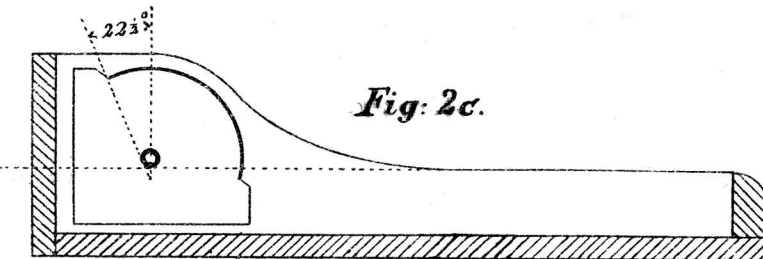
2. mynd. b.



2. mynd. c.



Nr. 8. Auglýsing 14. maí um ásigkomulag ljóskera og hljóðbendingaverkfæra, er við hafa skal á íslenskum gufuskipum og seglskipum, og hvernig þeim skuli fyrir komið.

Fig: 1.*Fig: 2a.**Fig: 2b.**Fig: 2c.*

Nr. 8.
14. maí.

D. Rannsókn á ásigkomulagi ljóskeranna og hvernig þeim er fyrir komið.

Ásigkomulag ljóskeranna.

Hliða-, topp- og akkerisljósker m. m. verða rannsökuð á ljóskerareynslustofnun herskipasmíðastöðvarinnar (Orlogsværftet), þegar beiðni um það er send til formannsins fyrir skipa- og vjelasmíðum (Direktøren for Skibsbygning og Maskinvæsen) og ljóskerin afhent eða send til ljóskefæforðabúrs herskipasmíðastöðvarinnar.

Ef ljóskerin verða talin fullnægjandi, gefur ofangreind reynslustofnun út vottorð um það.

Fyrir ljóskerarannsókn greiðist auk þess kostnaðar, er sendingin eða viðgjörð, ef hennar hefur þurft, hefur leitt af sjer fyrir herskipasmíðastöðina, eptirgreint gjald:

Fyrir 1 hliðarljósker	2 krónur.
— 1 toppljósker	2 —
— 1 apturljósker	1 —
* — 1 akkerisljósker.....	1 —
— 1 rautt bendingaljósker...	1 —

Hvernig ljóskerunum er fyrir komið.

Skip, sem liggja á Kaupmannahafnarhöfn, geta fyrir tilstilli ljóskerareynslustofnunar herskipasmíðastöðvarinnar fengið það rannsakað, hvernig hliðar-, topp- og akkerisljóskerunum m. m. sje fyrir komið, svo framarlega sem beiðni um það er send til formannsins fyrir skipa- og vjelasmíðunum. Reynslustofnunin gefur út vottorð um fyrirkomulagið, ef það reynist fullnægjandi. Fyrir þessa rannsókn skal greiða:

Fyrir gufuskip	10 krónur.
— seglskip	5 —

Á ljóskerareynslustofnun herskipasmíðastöðvarinnar er til sýnis eitt af hverju hinna fyrirskipuðu ljóskera.

Auglýsing sú, um ásigkomulag ljóskera og hljóðbendingaverkfæra, er við hafa skal á islenzkum gufuskipum og seglskipum, og hvernig þeim skuli fyrir komið, sem útgefin var af stjórnarráði Íslands 20. janúar 1899, er úr gildi felld. Þó eru vottorð fyrir ljósker, gefin út af reynslustofnun herskipasmíðastöðvarinnar samkvæmt greindri auglýsing, gild í 12 mánuði frá því þessi auglýsing er gefin út.

Í stjórnarráði Íslands, 14. maí 1902.

Alberti.

Ólafur Halldórsson.

D. Undersøgelse af Lanternernes Beskaffenhed og af deres Anbringelse.Nr. 8.
14de Maj.*Lanternernes Beskaffenhed.*

Side-, Top- og Ankerlanterner etc. ville blive undersøgte paa Orlogsværftets Prøveanstalt for Lanterner, naar Begæring herom indsendes til Direktøren for Skibbygning og Maskinvæsen, og Lanternerne indleveres paa eller sendes til Orlogsværftets Lanternemagasin.

Saafermt Lanternerne befindes tilfredsstillende, vil der af nævnte Prøveanstalt blive udstedt Certifikat herfor.

For Undersøgelsen af Lanterner erlægges foruden Udgifter, som Forsendelsen og eventuelle Reparationer maatte medføre for Orlogsværftet, følgende Afgifter:

For en Sidelanterne	2 Kroner.
— — Toplanterne	2 —
— — Agterlanterne	1 —
— — Ankerlanterne	1 —
— — rød Signallanterne	1 —

Lanternernes Anbringelse.

Skibe, beliggende i Københavns Havn, kunne faa Anbringelsen af Side-, Top- og Ankerlanterner etc. undersøgt ved Foranstaltning af Orlogsværftets Prøveanstalt for Lanterner, naar Begæring herom indsendes til Direktøren for Skibbygning og Maskinvæsen. Prøveanstalten vil udstede Certifikat for Anbringelsen, naar denne er befunden tilfredsstillende.

For denne Undersøgelse erlægges en Afgift af:

For Dampskibe	10 Kroner.
— Sejlskibe	5 —

Paa Orlogsværftets Prøveanstalt for Lanterner forefindes til Eftersyn et Sæt af de foreskrevne Lanterner.

Bekendtgørelse angaaende Beskaffenheden og Anbringelsen af de Lanterner samt Lyd-Signalapparater, som skulle føres af islandske Damp- og Sejlskibe, udstedt af Ministeriet for Island den 20de Januar 1899, ophæves. Dog ere Certifikater for Lanterner, udstedte af Orlogsværftet Prøveanstalt i Henhold til omhandlede Bekendtgørelse gyldige indtil 12 Maaneder efter, at herværende Bekendtgørelse er udstedt.

Ministeriet for Island, den 14de Maj 1902.

Alberti.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 9.
14. maí.

Ýtarlegar reglur

um

tilhögun á prófi í gufuvjelafræði við stýrimannaskólann í Reykjavík.

Samkvæmt 4. gr. í lögum 13. september 1901 um próf í gufuvjelafræði við stýrimannaskólann í Reykjavík, skal skýrar ákveðið um tilhögun á prófi þessu, svo sem hjer segir:

1. gr.

Prófið skal halda í skólahúsinu, að afloknu hinu meira stýrimannaprófi; þau ár, sem meira prófið verður eigi haldið, skal próf í gufuvjelafræði fara fram að afloknu minna stýrimannaprófi, hafi nokkur prófsveinn, er fullnægi hinum settu skilyrðum, gefið sig fram í tæka tíð.

Skólinn leggur til áhöld þau, sem nauðsynleg eru við prófið.

2. gr.

Hver prófsveinn skal á ákveðnum degi og stundu mæta til prófsins í stýrimannaskólanum og afhenda prófnefndinni umsókn, stílaða til stiptsyfirvaldanna, um að mega ganga undir prófið.

Nú er sá, sem undir próf vill ganga, eigi lærisveinn á stýrimannaskólanum, og skal þá beiðni hans um að mega verða prófaður send stiptsyfirvöldunum 3 mánuðum áður en prófið skal halda, ásamt vottorði þess manns um kunnáttu prófsveins, sem hefur kennt honum gufuvjelafræði.

3. gr.

Prófið er aðeins munnlegt og skal haldið í heyranda hljóði af prófnefnd, sem til þess skal skipuð, og skal fyrir því standa sá af nefndarmönnum, sem landshöfðingi skipar sem oddvita. Í prófnefndinni er hinn fasti kennari við skólann og 2 menn aðrir, sem landshöfðingi setur til þess í hvert skipti, annan eptir uppástungu stiptsyfirvaldanna, en hinn eptir uppástungu bæjarstjórnarinnar í Reykjavík; skal að minnsta kosti annar þessara manna vera gufuvjelameistari.

4. gr.

A undan prófinu tekur prófnefndin til spurningarnar skriflega; skulu þær vera tveimur fleiri en prófsveinar, og dregur hver þeirra sína spurningu. Við úrlausn spurn-Nr. 9. Ýtarlegar reglur 14. maí um tilhögun á prófi í gufuvjelafræði við stýrimannaskólann í Reykjavík.

Nærmere Bestemmelser

Nr. 9.
14de Maj.

angaaende

Afholdelse af Prøve i Maskinlære ved Navigationsskolen i Reykjavik.

I Henhold til § 4 i Lov af 13de September 1901 om Prøve i Maskinlære ved Navigationsskolen i Reykjavik, fastsættes herved følgende nærmere Bestemmelser for bemeldte Prøves Afholdelse:

§ 1.

Prøven skal afholdes i Skolens Lokale, efter at den mere fuldstændige Styrmandseksamen er afsluttet; i de Aar, da den mere fuldstændige Styrmandseksamen ikke bliver afholdt, skal Prøven i Maskinlære finde Sted, efter at den mindre fuldstændige Styrmandseksamen er sluttet, forudsat at nogen Eksaminand, der opfylder de fastsatte Betingelser, har meldt sig i rette Tid.

Skolen afgiver de til Prøvens Afholdelse nødvendige Apparater.

§ 2.

Enhver Eksaminand skal paa den fastsatte Dag og Tid indfinde sig til Prøven i Navigationsskolens Lokale og forelægge Eksamenskommissionen en til Stiftsøvrigheden stilet Ansøgning om at blive antaget til Prøven.

For saa vidt den, der indstiller sig til Prøven, ikke er Navigationsskolens Elev, skal hans Ansøgning om at blive eksamineret være indsendt til Stiftsøvrigheden 3 Maaneder forinden Prøvens Afholdelse tillige med en Attest om Eksaminandens Kundskaber fra den, som har undervist ham i Maskinlære.

§ 3.

Prøven er kun mundtlig og skal afholdes offentlig af en dertil udnævnt Eksamenskommission under Ledelse af den af Kommissionens Medlemmer, som Landshøvdingen beskikker til Formand. Eksamenskommissionen bestaar af den faste Lærer ved Skolen og 2 andre af Landshøvdingen efter Forslag, for den enes Vedkommende af Stiftsøvrigheden, for den andens af Byraadet i Reykjavik, hver Gang dertil udnævnte Mænd, af hvilke i det mindste den ene maa være Maskinmester.

§ 4.

Forinden Prøvens Afholdelse opsætter Eksamenskommissionen skriftlig Spørgsmaalene, to flere end Eksaminandernes Antal. Hver af Eksaminanderne trækker sit

Nr. 9. Nærmere Bestemmelser af 14de Maj angaaende Afholdelse af Prøve i Maskinlære ved Navigationsskolen i Reykjavik.

Nr. 9. Inganna er prófsveini heimilt að nota uppdrætti af gufuvjelum (A. H. M. Rasmussen: 14. maí. Skibsmaskinlære-Tegninger).

Prófnefndin ákveður, hversu lengi skuli prófa í hverri grein.

5. gr.

Hver sá prófsveinn, er eigi stenzst prófið eða æskir að prófast að nýju til þess að fá betri prófeinkunn, getur gengið aptur undir próf við skólann á reglulegum próftíma, þá er próf verður síðar haldið í gufuvjelafræði.

6. gr.

Til prófsins útheimtist þekking á því, sem tekið er fram í 2. gr. laga 13. september 1901 um próf í gufuvjelafræði við stýrimannaskólann í Reykjavík.

7. gr.

Við prófið skulu gefnar 2 einkunnir, sem sje ein einkunn í eðlisfræði fyrir eina úrlausn og ein í gufuvjelafræði fyrir eina úrlausn.

8. gr.

Fyrir svör á hverri spurningu skal prófnefndin gefa einhverja af einkunnum þeim, er hjer skulu taldar, og jafngilda þær tölum þeim, er hjá þeim standa:

ágætlega = 7,	dável ÷ = 4,	laklega = 1,	illa ÷ = ÷ 3,
ágætlega ÷ = 6,	vel = 3,	laklega ÷ = 0,	afarilla = ÷ 5.
dável = 5,	vel ÷ = 2,	illa = ÷ 1,	

Verði hinir þrír prófdómendur eigi á eitt sáttir um, hverja einkunn skuli gefa fyrir frammistöðu í einhverri grein, skal sú einkunn gefin, er að tölugildi er næst meðaltalinu af tölugildum einkunna þeirra, er dómendur gáfu hver um sig; sje meðaltal þetta ÷ 2, verður einkunnin illa.

9. gr.

Sá prófsveinn hefur ekki staðizt prófið, sem ekki nær aðaleinkunn þeirri, sem samsvarar tvöfaldri tölu hinna gefnu einkunna.

Hæsta aðaleinkunn verður þannig 14 stig, en hin lægsta 4 stig.

10. gr.

Hver prófsveinn, sem staðizt hefur prófið, fær vottorð um það að afloknu prófi; skal það samið bæði á íslenzku og dönsku og sniðið eptir þessari fyrirmynd:

N. N. (fullt nafn)

fæddur á (fæðingarstaður, dagur og ár)

hefur staðizt próf í gufuvjelafræði, en til þess útheimtist:

(hjer skal talið það, sem tekið er fram í 2. gr. laga 13. september 1901 um próf í gufuvjelafræði við stýrimannaskólann í Reykjavík)

og hlotið aðaleinkunnina.....

Reykjavík.....

N. N.

N. N.

N. N.

(undirskript prófnefndarinnar).

Nr. 9. Ýtarlegar reglur 14. maí um tilhögun á prófi í gufuvjelafræði við stýrimannaskólann í Reykjavík.

Hæsta aðaleinkunn er 14 stig.
Til þess að standast prófið þarf 4 stig.

Spørgsmaal. Ved Besvarelsen af Spørgsmaalene er det tilladt Eksaminanden at be- Nr. 9.
nytte Tegninger af Dampmaskiner (A. H. M. Rasmussen: Skibsmaskinlære-Tegninger). 14de Maj.

Eksamenskommissionen bestemmer, hvorlænge Overhøringen i de enkelte
Spørgsmaal skal vare.

§ 5.

Den Eksaminand, som ikke bestaar Prøven, eller som ønsker at eksamineres
paany, for at erholde en bedre Eksamenskarakter, kan indstille sig til Omeksamina-
tion i en senere regelmæssig Eksamenstermin, naar en Prøve afholdes i Maskinlære.

§ 6.

Til Prøven udfordres Kundskab i de i Lov om Prøve i Maskinlære ved
Navigationsskolen i Reykjavik af 13de September 1901, § 2 anførte Fag.

§ 7.

Ved Prøven gives 2 Karakterer, 1 Karakter i Fysik for Besvarelsen af 1
Spørgsmaal og 1 Karakter i Maskinlære for Besvarelsen af 1 Spørgsmaal.

§ 8.

For Besvarelsen af hvert Spørgsmaal giver Eksamenskommissionen en af
følgende Karakterer, der have de vedføjede Talværdier:

ug. = 7.	mg. ÷ = 4.	tg. = 1.	mdl. ÷ = ÷ 3.
ug. ÷ = 6.	g. = 3.	tg. ÷ = 0.	slet = ÷ 5.
mg. = 5.	g. ÷ = 2.	mdl. = ÷ 1.	

Dersom de 3 Dommere ikke blive enige om Karakteren for en Besvarelse,
faar denne den af de ovenstaaende Karakterer, hvis Talværdi er nærmest ved Middel-
tallet af Talværdierne af de forskellige Dommeres Karakterer; bliver dette Middeltal
÷ 2, gives Karakteren mdl.

§ 9.

Den Eksaminand, som ikke erholder den Hovedkarakter, der svarer til det
dobbelte af Antallet af de givne Karakterer, har ikke bestaaet Prøven.

Den højeste Hovedkarakter bliver saaledes 14, den laveste 4.

§ 10.

For bestaaet Eksamen erholder enhver af Eksaminanderne et saavel paa Islandsk
som paa Dansk affattet Bevis overensstemmende med nedenstaaende Skema:

14	4	N. N. (fulde Navn)
		født i (Fødested, Fødselsdag og Aar)
		har bestaaet Prøve i Maskinlære, ved hvilken fordres:
		(her anføres det i Lov 13de September 1901 om Prøve i Maskinlære ved Navigationsskolen i Reykjavik, § 2 fremhævede)
		og erholdt Hovedkarakteren.....
		Reykjavik.....
		N. N. N. N. N. N.
		(Eksamenskommissionens Underskrifter).

Nr. 9. Nærmere Bestemmelser af 14de Maj angaaende Afholdelse af Prøve i Maskinlære ved Naviga-
tionsskolen i Reykjavik.

Nr. 9.

11. gr.

14. maí.

Nöfn þeirra, er undir prófið ganga, skal rita í prófbók stýrimannaskólans, eptir sömu reglum sem við önnur próf í skólanum.

Í stjórnarráði Íslands, 14. maí 1902.

Alberti.

Ólafur Halldórsson.

§ 11.

Nr. 9.

Eksaminandernes Navne indføres i Navigationsskolens Eksamensprotokol efter^{14de Maj.}
de samme Regler som ved de øvrige af Skolens Eksaminer.

Ministeriet for Island, den 14de Maj 1902.

Alberti.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 10.
28.
maí.

Konungleg auglýsing

um

að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Þareð Vjer höfum í hyggju að ferðast til útlanda, viljum Vjer, samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871, um ríkisstjórn, þegar svo stendur á, að konungur ekki er orðinn fulltíða, eða er sjúkur eða fjærverandi, að ríkisstjórn í fjærvist Vorri sje falin á hendur ríkisarfanum.

Því birtum Vjer hjermeð Vorum kæru og trúu þegnum, aðsonur Vor elskulegur, hans konunglega tign, krónprinz Christian Frederik Vilhelm Carl, tekur við ríkisstjórn í Voru nafni frá 28. þ. m. þangað til Vjer komum heim aptur.

Gefið á Amaliuborg, 28. maí 1902.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Deuntzer.

Allerhøjeste Kundgørelse

Nr. 10.
28de
Maj.

angaaende

Overdragelse af Regeringens Førelse under Kongens Fraværelse
til Tronfølgeren.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Da Vi staa i Begreb med at foretage en Rejse til Udlandet, ville Vi i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 om Regeringens Førelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse, have Regeringens Førelse under Vor Fraværelse overdraget til Tronfølgeren.

Thi kundgøre Vi herved for Vore kære og tro Undersaatter, at Vor højtelskede Søn, Hans Kongelige Højhed Kronprins Christian Frederik Vilhelm Carl, fra den 28de d. M. indtil Vor Hjemkomst overtager Regeringens Førelse i Vort Navn.

Givet paa Amalienborg. den 28de Maj 1902.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Deuntzer.

Nr. 11.

7.
júni.

Lög

um

heimild til að stofna hlutafjelagsbanka á Íslandi.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Ráðaneytinu fyrir Ísland heimilast að veita hlutafjelagi, sem þeir hæstarjettar-málafærslumaður Ludvig Arntzen, R. af D., og stórkaupmaður Alexander Warburg, báðir í Kaupmannahöfn, standa fyrir, leyfi til að stofna hlutafjelagsbanka á Íslandi, er nefnist „Íslands banki“, og hafi einkarjett um 30 ára tímabil til að gefa út seðla, er greiðist handhafa með mótuðu gulli, þegar krafizt er. Skal það vera tilgangur Íslandsbanka, að efla og greiða fyrir framförum Íslands í verzlun, búnaði, fiskiveiðum og iðnaði, og yfir höfuð bæta úr peningahögum landsins, svo sem lög 18. sept. 1885 hafa að augnamiði.

Nánari skilyrði fyrir einkarjetti þessum eru þau, sem hjer segir:

1. gr.

Íslendingar, hvort sem eru einstakir menn, sjóðir eða stofnanir, skulu látnir sitja fyrir í 6 mánuði frá því að lög þessi öðlast gildi, að skrifa sig fyrir hlutum í bankanum, annaðhvort með því, að borga hlutaupphæðina í peningum með ákvæðis-verði, eða með því, að gefa út skuldabrief fyrir hinni sömu upphæð með 1. veðrjetti í fasteignum á Íslandi, er þó nemi ekki meiru en 20% af virðingarverði fasteignanna. Af skuldabriefum þessum greiðast 4% í ársvexti, og skal greiðsla á þeim vöxtum tryggt bankanum af landssjóði. Skuldabriefin mega að eins nema heilum hundruðum. Útgefendur þeirra og seinni eigendur fasteigna þeirra, sem ræða er um, mega, eptir vild, hve nær sem þeir vilja borga lánið með peningum með sex mánaða uppsögn í 11. júní og 11. desember gjalddaga. Landssjóður hefur heimild til að gerast hluthafi í bankanum fyrir allt að $\frac{2}{5}$ hlutafjárins.

2. gr.

Hlutafrje bankans skal eigi nema minna en 2 miljónum króna, og eigi vera meira en 3 miljónir króna. Stofnendur bankans skulu skyldir að útvega með ákvæðis-verði þá hlutaupphæð, er Íslendingar hafa ekki skrifað sig fyrir samkvæmt 1. grein.

3. gr.

Bankanum skal heimilt að gefa út bankaskuldabrief, er nemi jafnmikilli upphæð og veðskuldabrief þau, er hann fær gegn hlutabriefum samkv. 1. gr., og skulu þá veðskuldabriefin vera trygging bankaskuldabriefanna. Nú eru veðskuldabrief þau, sem 1. gr. ræðir um, innleyst, og skal þá jafnmikil upphæð af þessum bankaskulda-briefum einnig leyst inn, að undangengnu hlutkesti, með peningum eptir ákvæðisverði.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Nr. 11.

7de
Juni.

Koncession paa Oprettelsen af en Aktiebank i Island.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Ministeriet for Island bemyndiges til at meddele et ved d'Hrr. Højesteretssagfører Ludvig Arntzen, R. af D., og Grosserer Alexander Warburg, begge af København, repræsenteret Konsortium Tilladelse til at oprette en Aktiebank i Island under Navnet „Islands Bank“, der for et Tidsrum af 30 Aar har Eneret til at udstede Sedler, betalbare paa Anfordring til Ihændehaveren med Guldmønt. Islands Banks Opgave skal være at lette og befordre Islands Udvikling i Henseende til Handel, Landbrug, Fiskeri og Industri, samt overhovedet at forbedre Landets Pengevæsen paa den ved Loven af 18de September 1885 tilsigtede Maade.

De nærmere Betingelser for denne Eneret ere følgende:

§ 1.

Der gives Indbyggerne paa Island, være sig private, offentlige Kasser eller Stiftelser, for et Tidsrum af 6 Maaneder efter denne Lovs Ikrafttræden, fortrinsvis Ret til at tegne sig for Aktier i Banken, enten ved kontant al pari at indbetale Aktiernes Paalydende, eller for samme at give Forskrivninger med 1ste Prioritets Panteret i Grundejendomme paa Island, inden for 20 pCt. af disses Taksationsværdi, svarende en Rente af 4 pCt. pro anno, hvilken Rente garanteres af Landskassen. Forskrivningerne maa kun lyde paa fulde Hundreder. Det staar til enhver Tid Obligationsudstederne og efterfølgende Ejere af den paagældende Ejendom frit at indfri Laanet mod kontant eller Opsigelse med 6 Maaneders Varsel til 11te Juni eller 11te December Termin. Landskassen har Ret til at blive Aktiehaver i Banken for indtil $\frac{2}{5}$ af Aktiekapitalen.

§ 2.

Bankens Aktiekapital skal mindst være 2 Millioner Kroner og ikke over 3 Millioner Kroner. Koncessionshaverne ere forpligtede til al pari at skaffe tegnet den Del af Aktiekapitalen, som Indbyggerne paa Island ikke have tegnet sig for i Henhold til § 1.

§ 3.

Det skal være Banken tilladt paa Basis af de ved Aktietegningen ifølge § 1 modtagne Prioritetsobligationer at udstede Bankobligationer til samme Beløb, hvorfor de nævnte Prioritetsobligationer tjene som Sikkerhed. Ved eventuelle Indfrielse af de i § 1 omtalte Forskrivninger skal et tilsvarende Beløb af de heromhandlede Bankobligationer efter forudgaaende Lodtrækning indfries mod kontant Betaling af deres paalydende Beløb.

Nr. 11.

7.
júni.

4. gr.

Íslands banka skal heimilt, eptir því sem viðskiptaþörfin krefur, að gefa út seðla, er nemi allt að $2\frac{1}{2}$ miljón króna, og greiðist handhafa með gullmynt, þegar krafizt er, gegn því að bankinn

- 1) hafi í vörslum sínum málmforða, er ekki nemi minna verði en helming af þeirri seðlaupphæð, sem í hvert skipti er úti;
- 2) hafi vissa og auðselda eign til tryggingar þeim hluta seðlafúlgunnar, sem ekki er tryggður með málmforðanum, svo og öðrum kröfum, er á bankanum hvíla, er nemi jafnmiklu verði.

5. gr.

Til málmforða má teljast:

- a) lögleg gjaldgeng mynt eptir því verði, sem myntin til segir;
- b) ómyntað gull og erlend gullmynt, sem nemi 2480 kr. fyrir hvert kilogram af skíru gulli;
- c) kröfur, sem greiddar verða þegar heimtað er, hjá Þjóðbankanum í Kaupmannahöfn, Noregs banka og Englands banka (eða Skotlands), gegn því, að kröfur þær, er nefndir bankar hafa með sama skilorði gegn Íslands banka, sjeu dregnar frá verði málmforðans;
- d) seðlar gefnir út af:
Þjóðbankanum í Kaupmannahöfn,
Noregsbanka,
Ríkisbanka Svía,
Englandsbanka,
Skotlandsbanka,
Frakklandsbanka,
og hinum þýzka ríkisbanka.

Þeir hlutar málmforðans, sem taldir eru undir töluþið c. og d., mega ekki fara fram úr $\frac{1}{4}$ alls málmforðans.

6. gr.

Sá hluti málmforðans, sem er fyrir hendi í bankanum í löglegri, gjaldgengri mynt, skal jafnan nema minnst $\frac{1}{4}$ af seðlaupphæð þeirri, sem úti er, og skal helmingur þess vera gullmynt Norðurlanda. Þessi hluti málmforðans skal jafnan vera á Íslandi. Þó má til þess hluta málmforðans telja það gull, sem sannað er um, að er á leiðinni frá útlöndum til Íslands, en sem þó má eigi meiru néma en 200 þús. krónur í einu. Óslegið gull, sem Íslands banki kynni að hafa afhent til myntunar hinna konunglegu peningasmíðju í Kaupmannahöfn, má telja til myntforða bankans.

7. gr.

Til þeirrar eignar, sem tryggja skal seðlaupphæð þá, er málmforðinn nægir ekki til, svo og aðrar kröfur, er hvíla á bankanum, teljast einkum:

Skuldabryf gefin út fyrir lánum gegn handveði.

Víxlar, hvort heldur þeir skulu greiðast innanlands eða erlendis.

Kröfur á hendur útlöndum viðskiptamönnum, er gjaldast skulu þegar er heimtað er.

Opinber verðbrjef eptir gangverði og bankaskuldabryf þau, sem fyrir hendi eru samkvæmt 3. grein.

8. gr.

Íslands banki skal, á meðan lög þessi eru í gildi, vera eina stofnunin á Íslandi, er rjett hafi til að gefa út gjaldmiðil, er komið geti í stað mótaðra peninga, og er

§ 4.

Nr. 11.
7de
Juni.

Islands Bank skal være bemyndiget til at udstede Sedler i Forhold til Forretningens Krav, indtil et Beløb af $2\frac{1}{2}$ Million Kroner, betalbare paa Anfordring til Ihændehaverne med Guldmønt, imod at Banken

- 1) i sin Besiddelse har et Metalfond for mindst den halve Værdi af det til enhver Tid i Omløb værende Seddelbeløb;
- 2) til Sikkerhed for den Del af Seddelmassen, som ikke dækkes af Metalfondet saa vel som for andre Banken paahvilende Forpligtelser har i sit Eje let realisable sikre Aktiver af samme Størrelse.

§ 5.

Metalfondet maa bestaa af:

- a. lovlig gangbar Mønt efter sammes paalydende Værdi.
- b. Guld i Barrer og fremmede Guldmønter til Værdi 2,480 Kr. pr. Kilogram fint Guld.
- c. Tilgodehavender betalbare paa Anfordring hos Nationalbanken i Kjøbenhavn, Norges Bank og Bank of England (eller Scotland), imod at den Banken paa samme Vilkaar paahvilende Gæld til de nævnte Banker fradrages Metalfondets Værdi.
- d. Sedler udgivne af
Nationalbanken i Kjøbenhavn,
Norges Bank,
Sverigs Riksbank,
Bank of England,
Bank of Scotland,
Banque de France og
Deutsche Reichsbank.

De under c og d nævnte Dele af Metalfondet maa ikke overstige $\frac{1}{4}$ af hele Metalfondet.

§ 6.

Den Del af Metalfondet, der er til Stede i lovlig gangbar Mønt, maa altid mindst udgøre $\frac{1}{4}$ af den omløbende Seddelmasse, og deraf skal igen Halvdelen være nordisk Guldmønt. Denne Del af Metalfondet skal altid være beroende paa Island, dog skal det være tilladt at medregne som værende til Stede i denne Del af Metalfondet det Guld, der kan legitimeres som værende under Vejs til Island indtil 200,000 Kr. ad Gangen. Guldbarrer, som Islands Bank maatte have overleveret den kongelige Mønt i København til Udmøntning, kunne henregnes til Bankens Møntbeholdning.

§ 7.

Til Aktiver, som kunne tjene til Sikkerhed for de ikke ved Metalfondet dækkede Seddelbeløb og for andre Banken paahvilende Forpligtelser, ere navnlig at henregne:

Forskrivninger paa Laan mod haandfaaet Pant,
Veksler paa Ind- og Udlandet,
Paa Anfordring betalbare Tilgodehavender hos fremmede Korrespondenter,
Offentlige Papirer efter Børskurs og i Behold værende Bankobligationer ifølge § 3.

§ 8.

Islands Bank skal, saa længe nærværende Lov er i Kraft, være det eneste i Island berettigede Institut til repræsentative Betalingsmidlers Udgivelse, og bestemmes

Nr. 11. það ákveðið til tryggingar Íslands banka og handhöfum seðla hans, að ekki skuli, svo lengi sem lög þessi eru í gildi, gefa út eða leyfa að gefa út nokkurn slíkan gjaldmiðil. Seðlar þeir, sem útgefnir eru af stjórninni fyrir hönd landssjóðs, skulu þó vera í fullu gildi, en ekki má auka þá fram yfir það, sem nú er; þeir og seðlar Íslands banka skulu vera hinir einu seðlar, er gilt geti manna á milli og sem tekið skuli við í opinbera sjóði sem reiðu gull væri.

9. gr.

Vegna rjettar þess, er bankinn nýtur til seðlaútgáfu, skal hann háður eptirliti landsstjórnarinnar samkvæmt nánari ákvörðunum í reglugjörð bankans, sem staðfest skal af ráðaneytinu fyrir Ísland. Ráðaneytið samþykkir lögum seðlanna og krónutölu hvers þeirra.

10. gr.

Hver sem býr til eptirmynd seðla, sem útgefnir eru af Íslands banka eða falsar þá, skal sæta sömu hegning sem hin almennu hegningarlög 25. júní 1869, 266. gr., ákveða fyrir að búa til eptirmynd af eða falsa danska mynt eða seðla Þjóðbankans. Glæpurinn er drýgður undir eins og búið er að búa til eða falsa seðilinn, þótt ekki sje búið að láta hann úti.

11. gr.

Íslands banki skal skyldur að greiða landssjóði gjald á ári hverju, er sje 10% af árlegum arði bankans, þegar búið er að úthluta hluthöfum 4% af hlutfæje þeirra.

12. gr.

Aldrei má íþyngja Íslands banka með nokkru gjaldi eða skatti, öðrum en þeim, sem nefndur er í 14. grein, meðan hann hefur heimild til seðlaútgáfu samkvæmt lögum þessum.

13. gr.

Mynt sú, sem gjaldgeng er í Danmörk á hverjum tíma sem er, skal vera sú, sem bankinn notar til viðskifta og í bókfærslu sinni.

14. gr.

Jafnvel þótt stimpilgjald verði leitt í lög á Íslandi, má ekkert slíkt gjald leggja á seðla bankans, bækur hans, ávísanir nje skuldbindingar, sem útgefast af honum og í nafni hans, heldur ekki á skuldbindingar, sem veita bankanum handveðsrjett, hlutabrfef bankans eða yfirfærslur á þau, nje á yfirfærslur á bankaskuldaþrfef þau, sem nefnd eru í 3. grein.

15. gr.

Bankinn skal sem handveðshafi hafa rjett til þess, ef ekki er öðruvísi um samið, að selja veðið við opinbert uppboð, þá er hann hefur gjört þeim, er veðið hefur sett, aðvart um það með vottum með 30 daga fyrirvara, eða þá, ef veðsetjandi þekkist ekki eða ef ókunnugt er um heimili hans, eptir að hafa innkallað hlutaðeiganda með 60 daga fyrirvara til þess að leysa út veðið, með opinberri auglýsingu í blöðum þeim, sem ætluð eru til að flytja aðrar lögbirtingar.

16. gr.

Bankinn skal hafa heimili sitt, aðalskrifstofu og varnarþing í Reykjavík og útibú í hinum stærri kaupþúnum Íslands, einkum á Seyðisfirði, Ísafirði og Akureyri.

Nr. 11. Lög 7. júní um heimild til að stofna hlutafjelagsbanka á Íslandi.

det til Betyggelse for Islands Bank og Ihændehaverne af dens Sedler, at der ikke, Nr. 11.
saa længe denne Lov er gældende, skal blive udgivet eller tilstedes at udgive noget 7de
saadant Betalingsmiddel. De af Regeringen paa Landskassens Vegne udgivne Sedler Juni.
beholde dog deres fulde Gyldighed, men Seddelmissionen maa ikke forøges mere end
sket er; de og Islands Banks Sedler skulle være de eneste Sedler, der skulle gælde
mellem Mand og Mand og modtages ved alle offentlige Kasser lige med rede Guld.

§ 9.

Af Hensyn til Bankens Seddeludgivelsesret underkastes Banken Regeringens Kontrol efter nærmere Bestemmelser i Bankens Statutter, der ville være at stadfæste af Ministeriet for Island, som ligeledes approberer den Form, hvori og de Summer, hvorpaa Sedlerne skulle udfærdiges.

§ 10.

For den, som eftergør eller forfalsker de af Islands Bank udstedte Sedler fastsættes samme Straf som i almindelig Straffelov af 25de Juni 1869 § 266 fastsat for Eftergørelse eller Forfalskning af dansk Mønt eller Nationalbankens Sedler. Forbrydelsen er fuldbrydet, naar Sedlen er blevet forfærdiget eller forfalsket, om den end ikke er udgivet.

§ 11.

Til Landskassen betaler Islands Bank en aarlig Afgift, der svarer til 10% af Bankens Aarsoverskud, efter at Aktionærerne have erholdt 4% af deres Aktiver.

§ 12.

Saa længe Islands Bank har Koncession paa Seddeludgivelse overensstemmende med denne Lov, kan den ikke belastes med nogen Afgift ud over den i § 14 nævnte.

§ 13.

Den i Danmark til enhver Tid gældende Mønt skal være den, som Banken bruger i sine Omsætninger, og hvori dens Bøger føres.

§ 14.

Selv om Stempelafgift maatte blive indført i Island, skulle Bankens Sedler, Bøger, Assignmenter samt alle Slags Forskrivninger, som fra den og i dens Navn udfærdiges, Forskrivninger, hvorved noget overleveres Banken som haandfaaet Pant, Bankens Aktier, Transport paa samme, samt Transport paa de i § 3 omtalte Bankobligationer, ikke kunne paabyrdes nogen saadan Afgift.

§ 15.

Banken skal som Haandpanthaver, hvor andet ikke er vedtaget, være beføjet til at iværksætte Pantets Realisation ved offentlig Auktion efter derom vidnefast at have advaret Pantsætteren med 30 Dages Varsel, eller dersom denne ikke kendes, eller hans Bopæl ikke vides, efter med 60 Dages Varsel at have indkaldt vedkommende til at løse Pantet ved en offentlig Bekendtgørelse i de til andre retslige Kundgørelser bestemte Aviser.

§ 16.

Banken skal have Hjemsted, Hovedkontor og Værneting i Reykjavik og Filialer paa de største Handelspladser paa Island, fornemlig i Seydisfjord, Akureyri og Isafjord.

Nr. 11.
7.
júní.

17. gr.

Í fulltrúaráði bankans skulu sitja 7 menn og kys alþingi 3 þeirra, en hluthafar aðra 3. Ráðgjafi Íslands er sjálfkjörinn formaður fulltrúaráðsins, en landshöfðingi varamaður, og gengur hann að öllu leyti í ráðgjafans stað, þegar hann er eigi sjálfur við staddur. Fulltrúaráðið heldur fundi sína í Reykjavík.

Aðalfundur bankans skulu haldnir í Reykjavík. Þó getur bankaráðið ákveðið, að halda skuli aðalfund annarstaðar innanlands, þegar því þykir nauðsyn til bera.

Á aðalfundum ræðum afl atkvæða, þannig, að hver fundarmaður hefur atkvæði í hlutfalli við þá hlutabrygjuþæð, sem hann á eða sýnir umboð fyrir.

Nú þykir ráðgjafanum fyrir Ísland einhver ályktun aðalfundar koma í bága við tilgang bankans eptir inngangsorðum þessara laga, og getur hann þá fellt þá ákvörðun úr gildi.

Alþingi kys á hverju þingi 2 menn til tveggja ára, er mæta skulu á aðalfundi fyrir landssjóðs hönd, og hafa þeir hvor um sig á fundinum jafnt afl atkvæða.

18. gr.

Svo framarlega sem skyldum þeim, sem að framan eru greindar, ekki verður fullnægt af nefndum stofnendum innan 12 mánaða frá því, er lög þessi öðlast gildi, er ráðaneytinu fyrir Ísland heimilt að fela stofnun bankans öðru fjelagi, sem kynni að vera fært um að fullnægja hinum ákveðnu skilyrðum.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 7. júní 1902.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Í nafni konungs

Frederik,

krónprins.

(L. S.)

Alberti.

§ 17.

Nr. 11.
7de
Juni.

Bankens Repræsentantskab skal bestaa af 7 Medlemmer, hvoraf Altinget vælger 3 og Aktionærerne andre 3. Ministeren for Island er selvskreven Formand i Bankraadet, men Landshøvdingen er Ministerens Suppleant og træder i Ministerens Fraværelse i enhver Henseende i dennes Sted. Repræsentantskabet holder sine Møder i Reykjavik.

Bankens Generalforsamlinger skulle holdes i Reykjavik. Dog kan Bankraadet bestemme et andet Mødested indenlands, naar det finder det nødvendigt.

Paa Generalforsamlingerne raader Stemmeferien, saaledes at enhver mødende har Stemme i Forhold til det Aktiebeløb, som han ejer eller fremviser Fuldmagt for.

Finder Ministeren for Island, at en af Generalforsamlingen truffen Beslutning strider imod Bankens Formaal i Følge Intimationen til denne Lov, kan han sætte Beslutningen ud af Kraft.

Altinget vælger i enhver Samling 2 Repræsentanter for 2 Aar for at møde paa Landskassens Vegne paa Generalforsamlingen, hvor de hver for sig have lige mange Stemmer.

§ 18.

Saafermt fornævnte Forpligtelser ikke ere opfyldte af de ovenfor nævnte Koncessionshavere inden 12 Maaneder fra Lovens Ikrafttræden, er Ministeriet for Island bemyndiget til at meddele Koncession paa Aktiebanken til et andet Konsortium, som maatte være i Stand til at fyldestgøre de faststillede Vilkaar.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 7de Juni 1902.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

I Kongens Navn

Frederik,

Kronprins.

(L. S.)

Alberti.

Ministeriet for Island, den 7de Juni 1902.

Alberti.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 12.
7.
júni.

Lög

um

heimild fyrir landsstjórnina til hluttöku fyrir landssjóðs hönd
í hlutafjelagsbanka á Íslandi.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

1. gr.

Heimilt skal landsstjórninni að skrifa sig fyrir landssjóðs hönd fyrir hlutum í
hlutafjelagsbanka, sem stofnaður kann að verða á Íslandi, með því að gefa út skulda-
brjef fyrir hlutaupphæðinni með 1. veðrjetti í jarðeignum landssjóðs. Hlutaupphæðin
má þó ekki nema meira en 20% af virðingarverði þeirra jarðeigna, sem veðsettar eru.

2. gr.

Landsstjórnin annast um, að jarðeignirnar verði virtar, og greiðist kostnaður-
inn við virðingargjörðirnar af landssjóði.

3. gr.

Enn fremur er landsstjórninni heimilt að taka lán fyrir landssjóðs hönd, allt
að 800,000 Kr., með alt að $4\frac{1}{2}\%$ ársrentu og árlegri afborgun 2% , gegn ábyrgð
landssjóðs og tryggingu í eignum hans, og skal láninu varið til hlutabryfakaupa sam-
kvæmt 1. gr.

4. gr.

Lög þessi öðlast gildi þann dag, sem þau eru staðfest.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 7. júní 1902.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Í nafni konungs

Frederik,

krónprinz.

(L. S.)

Alberti.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Nr. 12.
7de
Juni.

Bemyndigelse for Regeringen til Aktietegning paa Landskassens
Vegne i en Aktiebank i Island.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Regeringen bemyndiges til paa Landskassens Vegne at tegne Aktier i en Aktiebank, som maatte blive oprettet i Island, ved at udstede Forskrivninger for Aktiebeløbet med 1ste Prioritets Panteret i Landskassens Jordejendomme.

Aktiebeløbet maa dog ikke overstige 20 pCt. af de pantsatte Jordejendommers Vurderingssum.

§ 2.

Regeringen foranstalter Jordejendommene vurderede, saaledes at Vurderingsomkostningerne afholdes af Landskassen.

§ 3.

Endvidere bemyndiges Regeringen til paa Landskassens Vegne at optage Laan indtil 800,000 Kr., der forrentes med indtil $4\frac{1}{2}$ pCt. aarlig og afdrages med 2 pCt. aarlig paa Landskassens Ansvar og mod Sikkerhed i dens Aktiver, og skal Laanet anvendes til Aktietegning ifølge § 1.

§ 4.

Denne Lov træder i Kraft samme Dag som den stadfæstes.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 7de Juni 1902.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

I Kongens Navn

Frederik,

Kronprins.

(L. S.)

Alberti.

Ministeriet for Island, den 7de Juni 1902.

Alberti.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 13.
7.
júní.

Viðaukalög

við

lög 12. jan. 1900 um stofnun veðdeildar í landsbankanum
í Reykjavík.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

1. gr.

Heimilt skal veðdeild landsbankans að lána fje gegn 2. veðrjetti í jarðeignum,
sem veðbundnar eru fyrir hlutum í hlutafjelagsbanka, er stofnaður kann að verða á
Íslandi, þó svo, að lán það, sem samtals hvílir á fasteigninni gegn 1. og 2. veðrjetti,
fari aldrei fram úr helmingi virðingarverðs.

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi þann dag, sem þau eru staðfest.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 7. júní 1902.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Í nafni konungs

Frederik,

krónprinz.

(L. S.)

Alberti.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Nr. 13.

7de
Juni.

Tillæg til Lov af 12te Januar 1900 om Oprettelsen af en Hypotekafdeling i Landsbanken i Reykjavik.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Landsbankens Hypotekafdeling er berettiget til at tilstaa Laan paa 2den Prioritets Panteret i Jordejendomme, der maatte være behæftede for Aktier i en i Island eventuelt oprettet Aktiebank, dog saaledes, at det Jordejendommen tilsammen paa 1ste og 2den Prioritet paahvilende Laan aldrig overstiger den halve Vurderingssum.

§ 2.

Denne Lov træder i Kraft samme Dag som den stadfæstes.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 7de Juni 1902.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

I Kongens Navn

Frederik,

Kronprins.

(L. S.)

Alberti.

Ministeriet for Island, den 7de Juni 1902.

Alberti.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 14.

28.
maí.

Opið brjef,

er

skipar Hans konunglegu tign prins Christian af Danmörku
ríkisstjóra.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Það Vjer höfum allramildlegast ákveðið að láta ríkisarfa vera fyrir Vora hönd við krýningarhátíðina í Lundúnum, er fram fer í næsta mánuði, og Vjer verðum þá enn eigi sjálfir aptur heim komnir úr ferð Vorri til útlanda, skipum Vjer, samkvæmt 1. gr. í lögum nr. 25, 11. febrúar 1871, um ríkisstjórn, þegar svo stendur á, að konungur ekki er orðinn fulltíða, eða er sjúkur eða fjærverandi, sonarson Vorn elskulegan, Hans konunglegu tign, prins Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm, ríkisstjóra, til þess að hafa ríkisstjórn á hendi í Voru nafni frá 20. júní þ. á. þangað til Vjer eða ríkisarfí komum heim aptur.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 28. maí 1902.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Deuntzer.

Aabent Brev,

Nr. 14.
28de
Maj.

hvorved

Hans kongelige Højhed Prins Christian til Danmark indsættes
til Rigsforstander.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Da Vi allernaadigst have bestemt at lade Os repræsentere af Tronfølgeren ved den i næste Maaned stedfindende Kroningshøjtidelighed i London og Vi Selv til den Tid ikke ville være hjemkommen fra Vor Rejse i Udlandet, indsætte Vi, i Henhold til § 1 i Lov Nr. 25 af 11te Februar 1871 om Regeringens Førelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse, Vor højtelskede Sønnesøn, Hans kongelige Højhed Prins Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm, til som Rigsforstander at føre Regeringen i Vort Navn fra den 20de Juni d. A. og indtil Vor eller Tronfølgerens Hjemkomst.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 28de Maj 1902.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Deuntzer.

Nr. 15.

19.
júni.

Konungsbrjef

um

setning alþingis.

Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Vora sjerlegu hylli!

Vjer veitum þjer sem landshöfðingja Vorum yfir Voru landi Íslandi allramildi-
legast vald til þess að setja alþingi það, er kemur saman til aukafundar laugardaginn
26. júlí næstkomanda, og átt þú þar að auki að birta alþingi allrahæstan boðskap
Vorn, sem hjermeð fylgir, og dagsettur er í dag.

Setu þessa þings skal lokið í síðasta lagi mánudaginn 25. ágúst næstan
þar á eptir.

Þetta er vilji Vor.

Felandi þig guði!

Ritað á Amaliuborg, 19. júní 1902.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Í nafni konungs

Frederik,

krónprinz.

(L. S.)

Alberti.

Til Vors elskulega
herra Magnúsar Stephensens, kommandörs
af dannebrogsorðunni og dannebrogsmanns,
Vors landshöfðingja yfir Íslandi.

Allerhøjeste Reskript

Nr. 15.
19de
Juni.

om

Altingets Aabning.

Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Vor synderlige Bevaagenhed!

Vi ville allernaadigst have Dig som Vor Landshøvding paa Vort Land Island bemyndiget til at aabne Altingets forestaaende overordentlige Samling Lørdagen den 26de Juli næstkommende og vil Du derhos have at meddele Altinget Vort hermed følgende Allerhøjeste Budskab af Dags Dato.

Bemeldte Samling skal være sluttet senest Mandagen den 25de August næst derefter.

Hermed sker Vor Villie.

Befalende Dig Gud.

Skrevet paa Amalienborg, den 19de Juni 1902.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

I Kongens Navn

Frederik,

Kronprins.

L. S.)

Alberti.

Os elskelig

Hr. Magnus Stephensen, Kommandør af Dannebrog
og Dannebrogsmænd, Vor Landshøvding over
Island.

Nr. 16.

19.
júni.

Boðskapur Konungs

til

alþingis.

Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,

Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,

Láenberg og Aldinborg,

Vora konunglegu kveðju!

Eins og boðað er í allrahestum boðskap Vorum til Íslendinga, dags. 10. janúar þ. á., verður af stjórn Vorri lagt fyrir alþingi frumvarp til laga um breytingar á stjórnarskrá um hin sjerstaklegu málefni Íslands 5. janúar 1874, og er það ósk Vor að gjöra með því Vort til þess, að stjórn þessara mála geti í svo fullum mæli, sem auðið er vegna einingar og óhultleika ríkis Vors, fengið aðsetur í landinu sjálfu, og hin æðsta stjórn þess með því komizt í nánara og innilegra samband við þjóð og þing, en unnt er með því fyrirkomulagi, sem nú er.

Vjer viljum þó eigi, að það, að stjórn Vor lætur leggja þetta frumvarp fyrir alþingi og eigi frumvarp það til breytinga á stjórnarskránni, er þingið samþykkti í fyrra, verði skoðað sem meðmæli með hinu fyrgreinda frumvarpi fram yfir hið siðar-nefnda. Með frumvarpi því, er lagt verður fyrir alþingi af landshöfðingja Vorum fyrir hönd stjórnar Vorrar, er það tilgangur Vor að bjóða þá fullkomnun á frumvarpi því, er samþykkt var í fyrra, sem Vjer höfum ástæðu til að ætla að vera muni kær Vorri íslenzku þjóð, en það er einmitt ásetningur Vor að láta alþingi með öllu sjálfrátt um, hvort þessara tveggja frumvarpa það kys heldur.

Um leið og Vjer nú látum þá ósk í ljósi, að starf þingsins að þessu mikils-varðandi máli, sem mikill hluti af tíma þess, kröptum og áhuga nú árum saman hefur gengið til, megi í ár bera ávöxt Oss til gleði og til blessunar fyrir þjóð og land, heitum Vjer með innilegustu óskum um framtíð Íslands alþingi Voru hylli Vorri og konunglegri mildi.

Ritað á Amaliuborg, 19. júní 1902.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Í nafni konungs

Frederik,

krónprinz.

(L. S.)

Alberti.

Allerhøjeste Budskab

til

Altinget.

Nr. 16.
19de
Juni.

Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders
og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og
Oldenburg,

Vor kongelige Hilsen!

Som bebudet i Vort allerhøjeste Budskab til Islænderne af 10de Januar d. A. vil der af Vor Regering blive forelagt Altinget et Forslag til Lov om Forandringer i Forfatningslov for Islands særlige Anliggender af 5te Januar 1874, hvormed det er Vort Ønske at gøre Vort til, at Styrelsen af disse Anliggender i saa fuldt et Maal, som det med Hensynet til Vort Riges Samhørighed og Sikkerhed er foreneligt, kan faa sit Sæde i Landet selv, og derved dettes øverste Forvaltning træde i en nærmere og inderligere Forbindelse med Befolkningen og dens Repræsentation, end det med den nuværende Ordning er muligt.

Vi ønske imidlertid ikke den Omstændighed, at det er dette Forslag og ikke det af Altinget i Fjor vedtagne Forslag til Forandringer i Forfatningsloven, der indbringes ved Vor Regerings Foranstaltning, opfattet som en anbefaling af det førstnævnte fremfor det sidstnævnte. Ved det Forslag, der af Vor Landshøvding paa Vor Regerings Vegne vil blive forelagt, er det Vor Hensigt at tilbyde en saadan Fuldstændiggørelse af det i Fjor vedtagne Forslag, som Vi have Grund til at antage vil være kærkommen for Vort islandske Folk, men i Valget mellem disse tvende Forslag er det netop Vor Agt at stille Altinget fuldkomment frit.

Idet Vi da udtale det Haab, at Tingets Arbejde i denne vigtige Sag, der nu i saa lang en Aarrække har beslaglagt saa stor en Del af dets Tid, Kræfter og Interesse, i Aar maa bære Frugt til Glæde for Os og til Velsignelse for Folk og Land, forblive Vi med de varmeste Ønsker for Islands Fremtid Vort Alting i Kongelig Huld og Naade bevaagen.

Skrevet paa Amalienborg, den 19de Juni 1902.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

I Kongens Navn

Frederik,

Kronprins.

(L. S.)

Alberti.

Nr. 17.
8.
júlí.

Lög fyrir Ísland

um

tilhögun á löggæzlu við fiskiveiðar fyrir utan landhelgi í hafinu umhverfis Færeyjar og Ísland.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Með konunglegri tilskipun má fyrir þann tíma, er lög þessi gilda, setja reglur um sjerstaklega skrásetning og fiskiveiðaskirteini fyrir skip þau öll, er heima eiga á Íslandi og stunda fiskiveiðar fyrir utan landhelgi í hafinu umhverfis Færeyjar og Ísland, og samkvæmt 1. gr. laga 13. des. 1895 um skrásetning skipa hafa rjett til þess að hafa danskt flagg, svo og um tölusetning og merking skipanna, veiðarfæra þeirra o. fl. Svo má og fyrir sama tíma fyrirskipa nánari ákvæði, er miða til þess að halda á góðri reglu við fiskiveiðar á tjeðu svæði, og koma í veg fyrir spell og skemmdir á netum og öðrum áhöldum fiskimanna; loks má setja reglur þær, er þurfa þykir, um eptirlit með því, að fylgt sje ákvæðum þeim, er gefin verða út samkvæmt framansögðu

2. gr.

Hlutaðeigandi lögreglustjórar annast um skrásetning skipanna eptir 1. gr. og eins um mæling þá, sem gjöra þarf í þessu skyni, sjeu þau eigi þegar eptir hinum almennu reglum mælingarskyld, svo og um útgáfu fiskiveiðaskirteinis og merking skipanna.

Kostnað allan, er af þessu leiðir, þar með talin borgun til lögreglustjórans og aðstoðarmanna hans, skal greiða úr landssjóði. Skipaeigendur skulu eigi greiða nein gjöld fyrir skrásetning, mæling, útgáfu skirteinis nje merking skipanna, en á þeim hvílir sú skylda, að halda við bókstöfum þeim og tölum og öðrum merkjum, er sett hafa verið.

Nr. 17. Lög fyrir Ísland 8. júlí um tilhögun á löggæzlu við fiskiveiðar fyrir utan landhelgi í hafinu umhverfis Færeyjar og Ísland.

Lov for Island

angaaende

Nr. 17.
8de
Juli.

Forholdsregler, sigtende til Ordningen af Fiskeripolitiet i Havet omkring Færøerne og Island udenfor dansk Søterritorium.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Ved kongelig Anordning kan der for det Tidsrum, i hvilket denne Lov er gældende, foreskrives Regler angaaende en særlig Registrering af og Meddelelse af Fiskericertifikat til alle i Island hjemmehørende Fartøjer, der anvendes til Fiskeri i i Havet omkring Færøerne og Island udenfor dansk Søterritorium, og som efter § 1 i Lov om islandske Skibes Registrering af 13de December 1895 have Ret til at føre dansk Flag, samt angaaende Nummerering og Mærkning af disse Fartøjer med tilhørende Fiskeriredskaber m. v. Paa lignende Maade kan der for samme Tidsrum fastsættes nærmere Regler til god Ordens Overholdelse under Fiskeriet i det nævnte Hav og til Forebyggelse af Beskadigelse eller Ødelæggelse af Fiskernes Garn og øvrige Redskaber, ligesom der kan træffes de fornødne Bestemmelser angaaende Tilsynet med de i Henhold til det foranstaaende givne Forskrifters Overholdelse.

§ 2.

Indregistreringen ifølge § 1 og den Maaling af Fartøjet, der, for saa vidt dette ikke allerede efter de almindelige Regler er Maaling underkastet, med Hensyn hertil maa foretages, ligesom ogsaa Fiskericertifikatets Udstedelse og Afmærkning af Fartøjet sker ved Foranstaltning af vedkommende Politimester.

Alle dermed forbundne Omkostninger, derunder Betaling til Politimesteren og hans Medhjælpere, udredes af Landskassen. Fartøjets Ejer skal ikke erlægge noget Gebyr for Fartøjets Registrering, Maaling, Afmærkning eller for Udstedelse af Fiskericertifikatet, hvorimod det paahviler ham at vedligeholde paamaalede Bogstaver, Tal og andre Mærker.

Nr. 17. Lov for Island af 8de Juli angaaende Forholdsregler, sigtende til Ordningen af Fiskeripolitiet i Havet omkring Færøerne og Island udenfor dansk Søterritorium.

Nr. 17.

8.
júli.

3. gr. Auk skaðabóta þeirra, er menn eptir almennum lögum geta bakað sjer með því að hlýða eigi fyrirmælum þeim, er gerð verða samkvæmt 1. gr., má dæma þá í sekt, allt að 200 kr.

Um sektamál þau og mál um ábyrgð til skaðabóta, þar sem sektir dæmast, fer sem um opinber lögreglumál.

4. gr.

Lög þessi öðlast gildi þann dag, er skýrt er frá staðfesting þeirra í B-deild stjórnartíðindanna, og skulu vera í gildi, meðan samningur sá stendur óhaggaður, er gerður var í Lundúnum 24. júní 1901 um löggæzlu við fiskiveiðar fyrir utan landhelgi í hafinu umhverfis Færeyjar og Ísland.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Marselisborg, 8. júlí 1902.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Í nafni kónungs

Christian,

prins af Danmörku,

ríkisstjóri.

(L. S.)

Alberti.

Nr. 17. Lög fyrir Ísland 8. júlí um tillöggun á löggæzlu við fiskiveiðar fyrir utan landhelgi í hafinu umhverfis Færeyjar og Ísland.

§ 3.

Nr. 17.
8de
Juli.

Foruden det Erstatningsansvar, som de paagældende i Medfør af almindelige Retsregler ville kunne paadrage sig ved Tilsidesættelse af de Forskrifter, der gives i Henhold til § 1, kan der herfor idømmes Straf af Bøder indtil 200 Kr.

Sager angaaende Idømmelse af deslige Bøder saa vel som angaaende Erstatningsansvar, hvor Bøder idømmes, behandles som offentlige Politisager.

§ 4.

Denne Lov, der træder i Kraft den Dag, da dens Stadfæstelse kundgøres i Regeringstidendes Afdeling B, forbliver gældende indtil det Tidspunkt, da Overenskomsten i London af 24de Juni 1901 angaaende Ordningen af Fiskeripolitiet i Havet omkring Færøerne og Island udenfor dansk Søterritorium maatte bortfalde.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Marselisborg, den 8de Juli 1902.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

I Kongens Navn

Christian,

Prins til Danmark,

Rigsforstander.

(L. S.)

Alberti.

Ministeriet for Island, den 8de Juli 1902.

Alberti.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 18.

8.
júl.

Lög

um

breyting á lögum 6. apríl 1898 um bann gegn botnvörpuveiðum.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Í stað 3. gr. í lögum 6. apríl 1898 um bann gegn botnvörpuveiðum, er fellur úr gildi, skulu koma þessi ákvæði:

Nú hittist fiskiveiðaskip í landhelgi með botnvörpu og er þó eigi að veiðum, þá varðar það 200 til 2000 kr. sekt til landssjóðs, nema öll veiðarfæri sje höfð í búlka innanborðs þann tíma allan, er skipið er í landhelgi

Leggja má löghald á skip, afla og veiðarfæri og selja að undangengnu fjárnámi til lúkningar sektum, eptir þessari grein, svo og kostnaði.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Marselisborg, 8. júlí 1902.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Í nafni konungs

Christian,

prinz af Danmörku,

ríkisstjóri.

(L. S.)

Alberti.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Nr. 18.
8de
Juli.

Forandring i Lov 6te April 1898 indeholdende Forbud mod Fiskeri
med Bundslæbevaad.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg.

Gøre vitteligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

I Stedet for Lov 6te April 1898 indeholdende Forbud mod Fiskeri med Bundslæbevaad § 3, som ophæves, træder følgende Bestemmelse:

Antræffes et Fiskerfartøj inde paa Søterritoriet med Bundslæbevaad uden dog at være i Færd med at fiske, anvendes Straf af Bøder til Landskassen paa 200 Kr. til 2000 Kr., saafremt ikke samtlige Fangstredskaber ere bortstuede indenbords, saalænge Fartøjet befinder sig paa Søterritoriet.

Skib, Fangst og Fangstredskaber kunne beslaglægges og efter forudgaaende Udlæg sælges til Dækning af Bøder ifølge nærværende Paragraf samt Omkostninger.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Marselisborg, den 8de Juli 1902.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

I Kongens Navn

Christian,

Prins til Danmark,

Rigsforstander.

(L. S.)

Alberti.

Ministeriet for Island, den 8de Juli 1902.

Alberti.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 19.
12.
júlí.

Hæst auglýsing

um

að ríkisarfi sje kominn heim aptur.

Jeg Christian Frederik Vilhelm Carl,

krónprinz af Danmörku,

Gjörri kunnugt: Eptir að jeg er aptur heim kominn úr sendiför þeirri sem Hans hátign konungurinn hafði falið mjer á hendur, kunngjöri jeg hjermeð, að jeg, samkvæmt allrahæstri auglýsingu um að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs og opnu brjefi, er skipar Hans konunglegu tign prinz Christian ríkisstjóra, er gefin voru út 28. maí þ. á. samkvæmt 1. gr. í lögum nr. 25, 11. febrúar 1871, hef aptur í dag tekið við ríkisstjórn í nafni konungs.

Gefið á Amaliuborg, 12. júlí 1902.

Frederik,

krónprinz.

Deuntzer.

Højeste Kundgørelse

om

Tronfølgerens Hjemkomst.

Nr. 19.
12te
Juli.

Jeg, Christian Frederik Vilhelm Carl,

Kronprins til Danmark,

Gør vitterligt: Efter at være vendt tilbage fra den mig af Hans Majestæt Kongen overdragne Sendelse kundgør jeg herved, at jeg i Overensstemmelse med Allerhøjeste i Henhold til § 1 i Lov Nr. 25 af 11te Februar 1871 under 28de Maj d. A. udfærdigede Kundgørelse om Overdragelse af Regeringens Førelse under Kongens Fraværelse til Tronfølgeren og Aabne Brev om Indsættelse af Hans kongelige Højhed Prins Christian til Rigsforstander, i Dag atter har overtaget Regeringens Førelse i Kongens Navn.

Givet paa Amalienborg, den 12te Juli 1902.

Frederik,

Kronprins.

Deuntzer.

Nr. 20.
12.
júli.

Auglýsing

um

bann gegn því, að fluttar sje til Íslands ósútaðar húðir og skinn,
nema söltuð sje og óhert.

Samkvæmt lögum 14. febr. þ. á. um heimild til að banna innflutning ósútaðra skinna og húða, smbr. bráðbirgðaauglýsing stjórnarráðs Íslands frá sama degi, er hjermeð bannað að flytja til Íslands ósútaðar húðir og skinn, nema söltuð sje og óhert. Auglýsing þessi öðlast þegar gildi.

Þetta birtist hjermeð til leiðbeiningar öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 12. júlí 1902.

Alberti.

Ólafur Halldórsson.

Bekendtgørelse

om

Nr. 20.
12te
Juli.

Forbud mod Indførsel til Island af ugarvede Huder og Skind, medmindre de ere saltede og ikke tørrede.

I Henhold til Lov af 14de Febr. d. A. om Hjemmel til at forbyde Indførsel af ugarvede Huder og Skind, jfr. foreløbig Bekendtgørelse fra Ministeriet for Island af samme Dag, forbydes herved Indførsel til Island af ugarvede Huder og Skind, medmindre de ere saltede og ikke tørrede.

Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

Hvilket herved bekendtgøres til Efterretning for alle vedkommende.

Ministeriet for Island, den 12te Juli 1902.

Alberti.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 21.

17.
júlí.

Konungleg auglýsing

um

að konungur sje kominn heim aptur.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Eptir að Vjer erum aptur heim komnir úr ferð Vorri í útlöndum, kunngjörum Vjer hjermeð Vorum kæru og trúu þegnum, að Vjer höfum Sjálfir í dag tekið við ríkisstjórninni, sem Vjer samkvæmt 1. grein í lögum nr. 25, 11. febr. 1871, höfðum falið á hendur í fjærvist Vorri syni Vorum elskulegum, hans konunglegu tign, krónprinzi Frederik, og meðan stóð á sendiför þeirri til Lundúna, er honum var allra-hæst trúað fyrir, sonarsyni Vorum elskulegum, hans konunglegu tign prinzi Christian sem ríkisstjóra.

Gefið í höfuð- og aðsetursstað Vorum Kaupmannahöfn, 17. júlí 1902.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Deuntzer.

Allerhøjeste Kundgørelse

angaaende

Kongens Hjemkomst.

Nr. 21.
17de
Juli.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Efter at være vendt tilbage fra Vor Rejse i Udlandet kundgøre Vi herved for Vore kære og tro Undersaatter, at Vi i Dag Selv have overtaget Regeringens Førelse, som Vi i Henhold til § 1 i Lov Nr. 25 af 11te Februar 1871 under Vor Fraværelse havde overdraget til Vor højtelskede Søn, Hans kongelige Højhed Kronprins Frederik og under den Højstamme betroede Sendelse til London til Vor højtelskede Sønnesøn, Hans kongelige Højhed Prins Christian som Rigsforstander.

Givet i Vor Hoved- og Residensstad **Kjøbenhavn**, den 17de Juli 1902.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Deuntzer.

Lög

um

Nr. 22.
15.
ágúst.

breyting á 1. gr. í lögum 2. febrúar 1894 um breyting á opnu brjefi
29. maí 1839 um byggingarnefnd í Reykjavík.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Låenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

1 gr.

Ákvæði það í opnu brjefi 29. maí 1839 um byggingarnefnd í Reykjavík, að ávallt skuli vera 10 álna svæði autt milli nágrannahúsa, skal úr lögum numið. Á steinhúsum mega þó eigi vera gluggar, dyr, nje önnur op á veggjum þeim, er vita að annars manns lóð, nema því að eins, að veggurinn sje að minnsta kosti 5 ál. frá lóðarmörkum, og að því er kemur til timburhúsa, þá skal hvert einstakt hús vera greint frá næsta húsi með eldvarnargaffi, ef bilið milli þeirra er minna en 10 ál., enda þyki byggingarnefndinni eigi viðsjárvert af sjerstökum ástæðum, að húsin standi svo nálægt hvort öðru.

Eldvarnargaffi er hjer talinn veggur úr (tigul-)steini, einhlaðinn að minnsta kosti og oplaus, er taki 6 þumlunga að minnsta kosti upp yfir þakið á hærra húsinu, og sje ei minna en 7—8 þumlunga þykkur.

2 gr.

Með lögum þessum er numin úr gildi 1. gr. í lögum 2. febr. 1894 um breyting á opnu brjefi 29. maí 1839 um byggingarnefnd í Reykjavík.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 15. ágúst 1902.

Undir vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Nr. 22.
15de
August.

Forandring i § 1 i Lov af 2den Februar 1894 om Forandring i Plakat af 29de Maj 1839 betræffende en Bygningskommission i Reykjavik.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Den Bestemmelse i Plakat af 29de Maj 1839 betræffende en Bygningskommission i Reykjavik, at der altid bør være et frit Rum af 10 Alen mellem Nabohuse, ophæves. Paa Stenbygninger maa der dog i de mod anden Mands Grund vendende Mure ikke anbringes Vinduer, Døre eller andre Aabninger, medmindre Muren er fjernet mindst 5 Alen fra Skellet til Nabogrunden, og for saa vidt angaar Træbygninger, skal hver enkelt Bygning være adskilt fra Nabobygningen ved en Brandgavl, naar Afstanden imellem dem er mindre end 10 Alen, forudsat at Bygningskommissionen ikke af særlige Hensyn finder Betænkelighed ved at Bygningerne staa hinanden saa nær.

Ved Brandgavl forstaas her en Mur af (Mur-) Sten af mindst een Stens Tykkelse, hvori der ikke er nogen Aabning, og som rækker mindst 6 Tommer op over Taget af det højeste af Husene, samt har en Tykkelse af mindst 7—8 Tommer.

§ 2.

Med nærværende Lov ophæves § 1 i Lov af 2den Februar 1894 om Forandring i Plakat af 29de Maj 1839 betræffende en Bygningskommission i Reykjavik.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 15de August 1902.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

Ministeriet for Island, den 15de August 1902.

Alberti.

Ólafur Halldórsson,

Nr. 23.
27.
ágúst.

Auglýsing

um

bólusótt í Þórshöfn o. fl.

Í tilefni af opinberum skýrslum um, að bólusótt geri vart við sig í Þórshöfn á Færeyjum um þessar mundir, er hjermeð ákveðið, að fyrirmælum laga 17. des. 1875 um mótvarnir gegn því, að bólusótt, hin austurlenzka kólerusótt og aðrar næmar sóttir flytjist til Íslands, skuli fylgt, að því er snertir skip, er til Íslands koma frá Þórshöfn.

Auglýsing frá stjórnarráði Íslands 28. febrúar þ. á. um bólusótt í Lundúnum o. fl. er felld úr gildi.

Ákvæðum laga 17. des. 1875, sbr. viðaukalög við þau 18. des. 1897, verður hjer eptir beitt að því er þessa staði snertir:

Þórshöfn og
allar Egiptalands hafnir.

Fyrir þessa staði nema Þórshöfn gildir og innflutningsbann samkvæmt lögum 24. okt. 1879, 3. gr. Svo skal og hreinsa undir umsjón af hálfu hins opinbera lín, föt og sængurfatnað, er menn hafa með sjer sem ferðafatnað frá ofangreindum stöðum nema Þórshöfn.

Auglýsing þessi öðlast þegar gildi.

Þetta birtist öllum þeim til leiðbeiningar, er hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 27. ágúst 1902.

Alberti.

Jon Krabbe,
Ass.

Bekendtgørelse

Nr. 23.
27de
August.

om

Børnekopper i Thorshavn m. m.

I Anledning af officielle Meddelelser om, at der for Tiden er Børnekopper i Thorshavn paa Færøerne, bestemmes herved, at de i Lov om Foranstaltninger til at forhindre Børnekoppers, den asiatiske Koleras og andre smitsomme Sygdommes Indbringelse til Island af 17de December 1875 foreskrevne Forholdsregler ville være at iagttage med Hensyn til Skibe, der ankomme til Island fra Thorshavn.

Bekendtgørelse fra Ministeriet for Island om Børnekopper i London af 28de Februar d. A. ophæves.

Bestemmelserne i Lov af 17de December 1875, jfr. Lov om Tillæg til samme af 18de December 1897, ere herefter i Virksomhed over for følgende Steder:

Thorshavn og
samtlige ægyptiske Havne.

Over for de nævnte Steder med Undtagelse af Thorshavn bestaar derhos Indførselsforbud i Henhold til Lov af 24de Oktober 1879 § 3, hvorhos der er paabudt Rensning under offentligt Tilsyn af Linned, Klædningsstykker og Sengklæder, der som Rejsegods medbringes fra de nævnte Steder ligeledes med Undtagelse af Thorshavn.

Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

Hvilket herved bekendtgøres til Efterretning for alle vedkommende.

Ministeriet for Island, den 27de August 1902.

Alberti.

Jon Krabbe,
Ass.

Nr. 24.

25.
sept.

Opið brjef

um

að alþingi, sem nú er, skuli leyst upp.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Það alþingi hefur fallizt á frumvarp það til stjórnarskipunarlags um breyting á stjórnarskrá um hin sjerstaklegu málefni Íslands 5. janúar 1874, sem stjórnin lagði fyrir þingið, þá verður samkvæmt 61. gr. í lögum þessum að leysa upp alþingi það, sem nú er. Fyrir því bjóðum Vjer og skipum fyrir á þessa leið:

Alþingi, sem nú er, er leyst upp.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer þegnlega að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 25. september 1902.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

Aabent Brev

angaaende

Opløsning af det nuværende Alting.

Nr. 24.

25de

Septbr.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Da Altinget har vedtaget det samme af Regeringen forelagte Forslag til Forfatningslov om Forandring i Forfatningslov for Islands særlige Anliggender af 5te Januar 1874, vil i Henhold til denne Lovs § 61 det nuværende Alting være at opløse. Thi byde og befale Vi som følger:

Det nuværende Alting er opløst.

Hvorefter alle vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 25de September 1902.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

Nr. 25.
25.
sept.

Opið brjef

um

nýjar kosningar til alþingis.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Með því að Vjer höfum með opnu brjefi, dagsettu í dag, leyst upp alþingi, sem nú er, þá er það allramildastur vilji Vor, að nýjar kosningar til alþingis fyrir næstu 6 ár skuli fara fram á tímabilinu frá 2. til 6. júní 1903, að báðum dögum meðtöldum.

Fyrir því bjóðum Vjer og skipum fyrir allramildilegast, að almennar kosningar til alþingis fari fram á nefndu tímabili samkvæmt ákvæðum kosningarlaganna, og viljum Vjer hjermeð allramildilegast ákveða, að kjörtíminn fyrir allar kosningar skuli talinn frá 1. júlí 1903.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer þegnlega að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 25. september 1902.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

Aabent Brev

angaaende

Udskrivning af nye Valg til Altinget.

Nr. 25.
25de
Septbr.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Eftersom Vi ved aabent Brev af Dags Dato have opløst det nuværende Alting, er det Vor allernaadigste Vilje, at der i Tiden fra den 2den til den 6te Juni 1903, begge Dage inklusive, skal foretages nye Valg til Altinget for de næste 6 Aar.

Thi byde og befale Vi herved allernaadigst, at der til det nævnte Tidspunkt bliver at afholde et almindeligt Valg af Medlemmer til Altinget, overensstemmende med de i Valgloven foreskrevne Regler, og ville Vi herved lige allernaadigst have fastsat, at Valgtiden for samtlige nye Valg bliver at regne fra 1ste Juli 1903.

Hvorefter alle vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 25de September 1902.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

Nr. 26.
25.
sept.

Fjáráukalög

fyrir
árin 1902 og 1903.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Sem viðbót við gjöld þau, sem talin eru í fjárlögunum fyrir árin 1902 og 1903, veitast 80,411 kr. 77 a. til gjalda þeirra, sem talin eru í 2.—10. gr. hjer á eptir.

2. gr.

Sem viðbót við gjöld þau, sem talin eru í 10. gr. C. fjárlaganna til ýmislegra útgjalda, veitast 500 kr. til verkfróðs manns til að kynna sjer skipamælingar.

3. gr.

Sem viðbót við gjöld þau, sem talin eru í 11. gr. fjárlaganna til læknaskipunarinnar, veitast:

- | | |
|--|------------|
| 1. Til Jóns húsasmiðs Sveinssonar fyrir vinnu við að gera áætlanir um landsspítala | 400 kr. |
| 2. Til sóttvarnarhúsa: | |
| a. Í Reykjavík..... | 6,000 kr. |
| b. Á Seyðisfirði..... | 4,000 — |
| | 10,000 — |
| 3. Til að koma upp vatnsleiðslu á holdsveikraspítalanum í Laugarnesi ... | 1,350 — |
| | 11,750 kr. |

4. gr.

Sem viðbót við gjöld þau, sem talin eru í 12. gr. fjárlaganna, veitast:

- | | kr. | a. | kr. | a. |
|--|---------|----|-----|----|
| 1. Til þess að fullgera brú á Lagarfljóti og ferju á Steinsvaði.. | 41,200. | | | |
| 2. Til þjóðvega | 930. | 21 | | |
| 3. Til þess að reisa vörður við skipaleiðina inn á Berufjörð ... | 1,000. | | | |
| | 43,130. | 21 | | |
| gegn því að hlutaðeigandi sýslufjelag takist á hendur viðhald varðnanna. | | | | |
| | 43,130. | 21 | | |

5. gr.

Af fjárveitingunni undir 12. gr. staflíð D. í fjárlögunum 1902 og 1903 má verja svo miklu, sem nauðsyn krefur, til að koma á loftrita (aërograf) milli Reykjavíkur og útlanda og milli hennar og 3 annara stöðva á Íslandi, einnar í hverjum landsfjórðungi, að því tilskildu, að stjórnin gefi helstu fjelögum, er fást við loftritun, þar á meðal Marconifjelaginu í Lundúnum, kost á að keppa um fyrirtækið, og að tilagið frá Íslands hálfu verði eigi hærra en sem samsvarar $\frac{2}{5}$ af allri þeirri fjárupphæð, sem danska ríkið (Danmörk og Ísland) leggur til. Stjórnin leggi væntanlegan samning með fylgiskjöllum fyrir alþingi til athugunar.

Nr. 26. Fjáráukalög 25. september fyrir árin 1902 og 1903.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Tillægsbevilling for Aarene 1902 og 1903.

Nr. 26.

25de
Septbr.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Som Tillæg til de paa Finansloven for Aarene 1902 og 1903 opførte Beløb bevilges 80,411 Kr. 77 Ø. til de i efterfølgende §§ 2—10 opførte Udgifter.

§ 2.

Som Tillæg til de paa Finanslovens § 10 C., forskellige Udgifter, opførte Beløb bevilges 500 Kr. til en sagkyndig Mand til at gøre sig bekendt med Skibsmaaling.

§ 3.

Som Tillæg til de paa Finanslovens § 11 til Lægevæsenet opførte Beløb bevilges:

- | | | |
|---|-----------|------------|
| 1. Til Bygmester Jon Sveinsson for udført Arbejde ved Projektering af et Landshospital..... | 400 Kr. | |
| 2. Til Karantænebygninger: | | |
| a. I Reykjavik | 6,000 Kr. | |
| b. I Seydisfjord | 4,000 — | |
| | | 10,000 — |
| 3. Til at anlægge en Vandledning ved Spedalskhedshospitalet i Laugarnæs | 1,350 — | |
| | | 11,750 Kr. |

§ 4.

Som Tillæg til de paa Finanslovens § 12 opførte Beløb bevilges:

- | | | | |
|---|---------|--------|------------|
| 1. Til Fuldførelse af en Bro over Lagarfjot og en Færgeindretning ved Steinsvad | 41,200. | Kr. Ø. | Kr. Ø. |
| 2. Til Hovedveje | 930. 21 | | |
| 3. Til Opførelsen af Baaker ved Indsejlingen ved Berufjord.. | 1,000. | | |
| | | | 43,130. 21 |
| imod at vedkommende Sysselforstanderskab overtager Vedligeholdelsen af Baakerne. | | | 43,130. 21 |

§ 5.

Af den i Finansloven for 1902 og 1903 under § 12 D. opførte Bevilling kan saa meget, som findes nødvendigt, anvendes til at etablere traadløs Telegrafering (Aërograf) mellem Reykjavik og Udlandet og mellem Reykjavik og 3 andre Stationer i Island, een i hver Landsfjording, paa Vilkaar af, at Regeringen giver de vigtigste Selskaber, som give sig af med traadløs Telegrafering, deriblandt Marconi-Selskabet i London, Lejlighed til at konkurrere om Foretagendet, samt at Subventionen for Islands Vedkommende ikke bliver større, end at den forholder sig som $\frac{2}{5}$ til hele den Subvention, som den danske Stat (Danmark og Island) tilskylder. En eventuel Kontrakt med Bilag forelægges af Regeringen for Altinget til Efterretning.

Nr. 26. Lov af 25de September om Tillægsbevilling for Aarene 1902 og 1903.

Nr. 26.

25.
sept.

6. gr.

Sem viðbót við gjöld þau, sem talin eru í 12. gr. fjárlaga E. j. veitist:	
Til vitavarðar, ljósmetis o. fl. 600—600.....	1,200 kr.
Sem viðbót við gjöld þau, sem talin eru í 12. gr. fjárlaganna E. k. veitist til vitavarðar, ljósmetis o. fl. 300—300	
	600 —
	1,800 kr.

7. gr.

Sem viðbót við gjöld þau, sem talin eru í 13. gr. fjárlaganna A. í þarfir andlegu stjettarinnar, veitast:	
1. Til lúkningar álagi á prestsetrið Velli í Svarfaðardal	222, 56
2. Til prófasts Eyfirðinga 1/2 kostnaður hans við úttekt þessa	9.
	231. 56

8. gr.

Sem viðbót við gjöld þau, sem talin eru í 14. gr. B. fjárlaganna til verklegra fyrirtækja, veitist:	
Til rannsóknar á byggingarefnum landsins og leiðbeiningar í húsa-gerð, — fyrir árið 1903 allt að	
	3,000 kr.
Fje þessu skal varið eptir tillögum búnaðarfjelags Íslands.	
	3,000 kr

9. gr.

Sem viðbót við gjöld þau, sem talin eru í 14. gr. B. 1 fjárlaganna, veitist til tilraunar, til að flytja kjöt í kældu skipi til útlanda haustið 1903 alt að	
	20,000 —
Styrkur þessi útborgast eptir tillögum búnaðarfjelags Íslands og að eins sem uppbót fyrir hvert það pund af fyrnefndu kjöti, er selst lægra verði en svo, að seljandi fái fyrir það 18 aura í kroppum undir 15 pd., en 20 aura í þyngri kroppum, að frádregnum kostnaði. Skal þá greiða seljanda það, sem á vantar í 18 eða 20 aura, þó ekki meira en 5 aura á hvert pund.	
	20,000 kr.

10. gr.

Sýslusjóði Rangárvallasýslu veitist fyrir yfirstandandi fjárhagstímabil eptirgjöf á vöxtum af 6,000 kr. láni úr landssjóði, sem tekið var í júlí þ. á. til fyrirhleðslu í skörð, er Þverá braut gegnum bakka sína.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 25. september 1902.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

§ 6.

Som Tillæg til de paa Finanslovens § 12 E j opførte Beløb bevilges:	
Til Fyrpasser og Belysningsmateriale m. m. 600 — 600	1,200 Kr.
Som Tillæg til de paa Finanslovens § 12 E. k. opførte Beløb bevilges til Fyrpasser og Belysningsmateriale m. m. 300 — 300.....	600 —
	1,800 Kr.

§ 7.

Som Tillæg til de paa Finansloven § 13 A til Gejstligheden opførte Beløb bevilges:	Kr. Ø.
1. Til Betaling af Aabod paa Præstegaarden Vellir i Svarfadardal.	222. 56
2. Til Provsten i Øfjord Provsti Halvdelen af hans Omkostninger ved Udtægtsforretningen	9.
	231. 56

§ 8.

Som Tillæg til de paa Finansloven under § 14 B til praktiske Formaal opførte Beløb bevilges:	
Til Undersøgelse af Landets Byggematerialer og Vejledning til Opførelse af Bygninger — for Aaret 1903 indtil	3,000 Kr.
Beløbet anvendes efter Indstilling af Islands Landbrugsselskab.	3,000 Kr.

§ 9.

Som Tillæg til de paa Finansloven under § 14 B 1 opførte Beløb til Forsøg med Udførsel af Kød i et afkølet Skib til Udlandet i Efteraaret 1903 indtil.....	20,000 Kr.
Denne Understøttelse udbetales efter Indstilling af Islands Landbrugsselskab og alene som Skadesløsholdelse for hvert Pund af fornævnte Kød, der sælges til en ringere Pris, end at Sælgeren faar samme betalt med 18 Øre i Kroppe, der veje under 45 Pund, men 20 Øre i sværere Kroppe, efter Fradrag af Omkostninger. Der betales da til Sælgeren, hvad der mangler i henholdsvis 18 og 20 Øre, dog ikke mere end 5 Øre for hvert Pund.	
	20,000 Kr.

§ 10.

Rangarvalla Syssels Sysselskasse bevilges der for indeværende Finansperiode Eftergivelse af Renter af et Laan paa 6000 Kr. af Landskassen, der blev optaget i Juli d.A. til Opdæmning i Gennembrud gennem Elven Thveraas Bredder.
Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 25de September 1902.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Alberti,

Ministeriet for Island, den 25de September 1902.

Alberti.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 27.

25.
sept.

Viðaukalög

við

lög 6. apríl 1898 um bann gegn botnvörpuveiðum.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Hver sá maður, er leiðbeinir skipi við botnvörpuveiðar í landhelgi við Ísland, eða liðsinnir því við slíkar veiðar, eða hjálpar hinum brotlegu til þess að komast undan hegningu fyrir þær, skal sæta 50 til 1000 kr. sektum, er renna í landssjóð.

2. gr.

Hjerlendur maður, er leggur það í vana sinn að dvelja á útlendum botnvörpuskipum við veiðar þeirra við Ísland, skal, ef eitthvert þessara skipa á því ári gjörir sig sekt í fiskiveiðum í landhelgi, sæta sektum eptir 1. gr. Sömu hegningu skal hver sá hjerlendur maður sæta, sem er í útlendu botnvörpuskipi eða á bát við skips-hliðina, þegar það er að veiðum í landhelgi, nema hann geti gjört þá grein fyrir dvöl sinni þar, að auðsætt er eða að minnsta kosti sennilegt, að hann eigi enga hlutdeild í hinum ólöglega veiðiskap þess.

3. gr.

Ákvæði undanfarinna greina gilda eigi um þá menn, sem eru lögskráðir skip-verjar á botnvörpuskipinu.

Nr. 27. Viðaukalög 25. september við lög 6. apríl 1898 um bann gegn botnvörpuveiðum.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

Nr. 27.
25de
Septbr.

om

Tillæg til Lov 6te April 1898 indeholdende Forbud mod Fiskeri
med Bundslæbevaad.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Enhver, der giver et Fartøj Vejledning ved Fiskeri med Bundslæbevaad paa Søterritoriet ved Island eller Bistand ved saadant Fiskeri eller hjælper de skyldige til at undgaa Straffen for samme, straffes med Bøder fra 50 Kr. til 1,000 Kr., som tilfalde Landskassen.

§ 2.

En herboende Person, der gør Vane af at opholde sig i fremmede Trawl-fartøjer under deres Fiskeri ved Island, straffes, naar noget af disse Fartøjer i det paagældende Aar gør sig skyldigt i Fiskeri paa Søterritoriet, med Bøder efter § 1. Samme Straf ifalder den herboende Person, der, medens et fremmed Trawlfartøj fisker paa Søterritoriet, befinder sig om Bord i samme eller i en Baad ved Skibssiden, medmindre han kan oplyse Omstændigheder, der bevise eller dog gøre det sandsynligt, at han ingen Delagtighed har i det ulovlige Fiskeri.

§ 3.

Bestemmelserne i de foregaaende Paragrafer komme ikke til Anvendelse paa Personer, der høre til vedkommende Trawlfartøjs paamønstrede Besætning.

Nr. 27. Lov af 25de September om Tillæg til Lov 6te April 1898 indeholdende Forbud mod Fiskeri med Bundslæbevaad.

Nr. 27.

4. gr.

25.
sept.

Skipstjóra þann, er gjörir sig sekan í ítrekuðu broti eða broti, er mjög mikið kveður að, gegn 1. gr. laga 6. apríl 1898, má auk hegningar þeirrar, sem getur um í 2. gr. þeirra laga, dæma í fangelsi (sbr. alm. hegningarlög handa Íslandi, 26. gr.).

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 25. september 1902.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

§ 4.

Nr. 27.
25de
Septbr.

I Tilfælde af gentagen eller særlig grov Overtrædelse af Loven af 6te April 1898 § 1 kan vedkommende Skibsfører foruden den i Lovens § 2 omhandlede Straf idømmes Straf af Fængsel (jfr. alm. Straffelov for Island § 26).

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 25de September 1902.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

Ministeriet for Island, den 25de September 1902.

Alberti.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 28.
25.
sept.

Lög

um

sildarnætur.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Þegar sildarnætur eru fluttar til Íslands frá öðrum ríkjum, skal skýra lög-reglustjóra frá því. Þegar sildarnæturnar hafa verið notaðar við veiðar, má ekki flytja þær aptur frá landinu.

2. gr.

Brot gegn ákvæðum 1. greinar varða sektum frá 50 til 500 kr., sem renna í landssjóð. Með mál, er af því rísa, fer sem um almenn lögreglumál.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 25. september 1902.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Sildenoter.

Nr. 28.
25de
Septbr.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Naar Sildenoter indføres til Island fra udenrigsk Sted, skal der herom gøres Anmeldelse til vedkommende Politimester. Efterat være benyttede ved Fiskeri maa saadanne Sildenoter ikke paany udføres fra Landet.

§ 2.

Overtrædelser af Bestemmelserne i § 1 straffes med Bøder fra 50—500 Kr., der tilfalde Landskassen. Sager i Anledning heraf behandles som offentlige Politisager.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 25de September 1902.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

Ministeriet for Island, den 25de September 1902.

Alberti.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 29.
25.
sept.

Lög

um

breyting á lögum fyrir Ísland 13. sept. 1901 um tilhögun á löggæzlu við fiskiveiðar í Norðursjónum.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallið á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Fyrri hluti 2. gr. laga fyrir Ísland 13. sept. 1901 um tilhögun á löggæzlu við fiskiveiðar í Norðursjónum skal hljóða svo, sem hér segir:

Hlutaðeigandi lögreglustjórar annast um skrásetning skipanna eptir 1. gr. og eins um mæling þá, sem gjöra þarf í þessu skyni, sjeu þau ekki þegar eptir hinum almennu reglum mælingarskyld, svo og um útgáfu fiskiveiðaskírteinis og merking skipanna. Fyrir þetta greiðist ekkert gjald.

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi þann dag, er skýrt er frá staðfesting þeirra í B-deild stjórnartíðindanna.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 25. september 1902.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Nr. 29.
25de
Septbr.

Forandring i Lov for Island 13de September 1901 angaaende Forholdsregler, sigtende til Ordningen af Fiskeripolitiet i Nordsøen.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

§ 2 i Lov for Island 13de September 1901 angaaende Forholdsregler, sigtende til Ordningen af Fiskeripolitiet i Nordsøen, 1ste Punktum affattes saaledes:

Indregistreringen efter § 1 og den Maaling af Fartøjet, der, for saa vidt dette ikke allerede efter de almindelige Regler er Maaling underkastet, med Hensyn hertil maa foretages, ligesom ogsaa Fiskericertifikatets Udstedelse og Afmærkning af Fartøjet sker ved Foranstaltning af vedkommende Politimester uden Erlæggelse af Gebyr.

§ 2.

Denne Lov træder i Kraft den Dag, da dens Stadfæstelse kundgøres i Regeringstidendes Afdeling B.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 25de September 1902.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

Ministeriet for Island, den 25de September 1902.

Alberti.

Olafur Halldórsson.

Nr. 30.
25.
sept.

Viðaukalög

við

lög 12. janúar 1900 um stofnun veðdeildar í landsbankanum
í Reykjavík.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

1. gr.

Ráðgjafanum fyrir Ísland veitist vald til að auka tryggingarfje veðdeildarinnar með allt að því 200,000 kr. smámsaman, eptir því sem lánsþörfin krefur, en landsbankinn leggur fjeð til. Jafnótt og tryggingarfjeð er aukið, skal því komið fyrir á sama hátt og hinu upphaflega tryggingarfje, og skulu um það yfir höfuð gilda allar hinar sömu reglur sem um upphaflega tryggingarfjeð (lög 12. jan. 1900, 2. gr., 3. gr. og 5. gr.), nema að vextir af því skulu renna til bankans.

2. gr.

Fyrir endurskoðun á reikningum veðdeildarinnar og til skrifstofuhalds (lög 12. jan. 1900, 19. gr.) má framvegis verja allt að 4,500 kr. á ári, eptir því, sem nánar verður ákveðið í reglugjörð veðdeildarinnar.

3. gr.

Lög þessi öðlast gildi þann dag, er skýrt er frá staðfesting þeirra í B-deild stjórnartíðindanna.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 25. september 1902.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Nr. 30.
25de
Septbr.

Tillæg til Lov 12te Januar 1900 om Oprettelse af en Hypotekafdeling i Landsbanken i Reykjavik.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov

§ 1.

Ministeren for Island bemyndiges til at forøge Hypotekafdelingens Garantifond, efterhaanden som Trangen til Udlaan kræver det, med indtil 200,000 Kr., der tilskydes af Landsbanken. Efterhaanden som Garantifonden forøges, skal Forøgelsen anbringes paa samme Maade som den oprindelige Garantifond og underkastes i det hele alle de samme Regler som denne (Lov 12te Januar 1900 §§ 2, 3 og 5), kun at Landsbanken oppebærer Renterne af samme.

§ 2.

Til Revision af Hypotekafdelingens Regnskaber og til Kontorhold (Lov 12te Januar 1900 § 19) kan fremtidig anvendes indtil 4,500 Kr. aarlig, eftersom nærmere bliver bestemt i Hypotekafdelingens Reglement.

§ 3.

Denne Lov træder i Kraft den Dag, da dens Stadfæstelse kundgøres i Regeringstidendes Afdeling B.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 25de September 1902.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

Ministeriet for Island, den 25de September 1902.

Alberti.

Ólafur Halldórsson

Nr. 31.
25.
sept.

Lög

um

breyting á lögum um heimild til að stofna hlutafjélagssbanka
á Íslandi 7. júní 1902.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallið á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

12. gr. laga 7. júní 1902 um heimild til að stofna hlutafjélagssbanka á Íslandi
skal hljóða svo, sem hjer segir:

Aldrei má íþyngja Íslandsbanka með nokkru gjaldi, öðru en því, sem nefnt er
í 11. grein, meðan hann hefur heimild til seðlaútgáfu samkvæmt lögum þessum.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 25. september 1902.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

Nr. 31.
25de
Septbr.

om

Forandring i Lov 7de Juni 1902 om Koncession paa Oprettelsen
af en Aktiebank i Island.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Lov 7de Juni 1902 om Koncession paa Oprettelsen af en Aktiebank i Island
§ 12 affattes saaledes:

Saa længe Islands Bank har Koncession paa Seddeludgivelse overensstemmende
med denne Lov, kan den ikke belastes med nogen Afgift ud over den i § 11 nævnte.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 25de September 1902.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

Ministeriet for Island, den 25de September 1902.

Alberti.

Olafur Halldórsson.

Nr. 32.
13.
okt.

Auglýsing

um

pest í Odessu o. fl.

Þar eð álíta verður samkvæmt skýrslum þeim, sem fyrir hendi eru, að pest sje í Odessu, er hjer með ákveðið, að fyrirmælum laga 17. des. 1875 um mótvörnir gegn því, að bólusótt, hin austurlenzka kólerusótt og aðrar nærmar sóttir flytjist til Íslands, sbr. lög 18. des. 1897 um viðauka við þau lög, skuli fylgt að því er snertir skip, er til Íslands koma frá Odessu. Ennfremur er bannað, samkvæmt lögum 24. okt. 1879, 3. gr., að flytja með þessum skipum til Íslands brúkað lín, föt og sængurfatnað, nema þessir munir sjeu ferðafatnaður, dulur, brúkað vatt, hnökra-ull, afklippur af pappír, hár, húðir og ávexti. Lín, föt og sængurfatnað, er menn flytja sem ferðafatnað frá nefndri höfn, skal hreinsa undir umsjón af hálfu hins opinbera.

Ákvæðum laga 17. des. 1875, sbr. lög 18. des. 1897 um viðauka við þau lög, verður hjer eptir beitt að því er þessa staði snertir:

Odessu,

Þórshöfn og

allar Egiptalands hafnir.

Fyrir þessa staði nema Þórshöfn gildir og innflutningsbann samkvæmt lögum 24. okt. 1879, 3. gr. Svo skal og hreinsa undir umsjón af hálfu hins opinbera lín, föt og sængurfatnað, er menn hafa með sjer sem ferðafatnað frá ofangreindum stöðum nema Þórshöfn.

Auglýsing þessi öðlast þegar gildi.

Þetta birtist öllum þeim til leiðbeiningar, er hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 13. október 1902.

Alberti.

Ólafur Halldórsson.

Bekendtgørelse

om

Pest i Odessa m. m.

Nr. 32.
13de
Oktbr.

Da Odessa i Følge foreliggende Meddelelser maa anses for pestsmittet, bestemmes herved, at de i Lov om Foranstaltninger til at forhindre Børnekoppers, den asiatiske Koleras og andre smitsomme Sygdommes Indbringelse til Island af 17de December 1875, jfr. Lov om Tillæg til samme af 18de December 1897, foreskrevne Forholdsregler ville være at iagttage med Hensyn til Skibe, der ankomme til Island fra Odessa, ligesom ogsaa i Henhold til Lov af 24de Oktober 1879 § 3 al Indførsel ved saadanne Skibe af brugt Linned, brugte Klædningsstykker, brugte Sengeklæder, for saa vidt de nævnte Genstande ikke høre til Personers Rejsegods, Klude, brugt Vat, Krasuld, Papiraffald, Haar, Huder og Frugt forbydes. Rensning under offentligt Tilsyn af Linned, Klædningsstykker og Sengeklæder, der medbringes som Rejsegods fra nævnte Havn, paabydes.

Bestemmelserne i Lov af 17de December 1875, jfr. Lov om Tillæg til samme af 18de December 1897, ere herefter i Virksomhed overfor følgende Steder:

Odessa,
Thorshavn og
samtlige ægyptiske Havne.

Overfor de nævnte Steder med Undtagelse af Thorshavn bestaar derhos Indførselsforbud i Henhold til Lov af 24de Oktober 1879 § 3, hvorhos der er paabudt Rensning under offentligt Tilsyn af Linned, Klædningsstykker og Sengeklæder, der som Rejsegods medbringes fra de nævnte Steder ligeledes med Undtagelse af Thorshavn.

Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

Hvilket herved bekendtgøres til Efterretning for alle vedkommende.

Ministeriet for Island, den 13de Oktober 1902.

Alberti.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 33.
5.
nóvbr.

Þýðing.

Leyfisbrjef

til að

stofna hlutafjlagsbanka á Íslandi.

Hans konunglegu hátignar ráðgjafi fyrir Ísland

Gjóri kunnugt: Samkvæmt heimild þeirri, sem mjer er gefin með lögum 7. júní þ. á. um heimild til að stofna hlutafjlagsbanka á Íslandi, sbr. lög 25. sept. þ. á. um breyting á þeim lögum, veiti jeg hjer með þeim hæstarjettarmálafærslumanni Ludvig Arntzen, R. af D. og stórkaupmanni Alexander Warburg, báðum í Kaupmannahöfn, sem fulltrúum fjelags eptir umsókn þeirra leyfi til að stofna hlutafjlagsbanka á Íslandi, er nefnist „Íslands banki“, og hafi með takmörkunum þeim, er settar eru hjer á eptir, einkarjett um 30 ára tímabil til að gefa út seðla, er greiðist handhafa með mótuðu gulli, þegar krafizt er. Skal það vera tilgangur Íslands banka að efla og greiða fyrir framförum Íslands í verzlun, búnaði, fiskiveiðum og iðnaði, og yfir höfuð bæta úr peningahögum landsins, svo sem lög 18. sept. 1885 hafa að augnamiði.

Nánari skilyrði fyrir einkarjetti þessum eru þau, sem hjer segir:

1.

Íslendingar, hvort sem eru einstakir menn, sjóðir eða stofnanir, skulu látnir sitja fyrir í 6 mánuði frá því að framangreind lög 7. júní þ. á. hafa öðlzt gildi, hinn 30. september þ. á., að skrifa sig fyrir hlutum í bankanum, annaðhvort með því að borga hlutaupphæðina í peningum með ákvæðisverði, eða með því að gefa út skuldabrief fyrir hinni sömu upphæð með 1. veðrjetti í fasteignum á Íslandi, er þó nemi ekki meiru en 20% af virðingarverði fasteignanna. Af skuldabriefum þessum greiðast 4% í ársvexti, og skal greiðsla á þeim vöxtum tryggð bankanum af landssjóði. Skuldabriefin mega aðeins nema heilum hundruðum. Útgefendur þeirra og seinni eigendur fasteigna þeirra, sem ræða er um, mega eptir vild, hve nær sem þeir vilja borga lánið með peningum með 6 mánaða uppsögn í 11. júní og 11. desember gjalddaga. Landssjóður hefur heimild til að gerast hluthafi í bankanum fyrir allt að $\frac{2}{5}$ hlutfjárins.

2.

Hlutfaje bankans skal eigi nema minnu en 2 miljónum króna, og eigi vera meira en 3 miljónir króna. Leyfishafendurnir skulu skyldir að útvega með ákvæðisverði þá hlutaupphæð, er Íslendingar hafa ekki skrifað sig fyrir samkvæmt 1. lið.

3.

Bankanum skal heimilt að gefa út bankaskuldabrief, er nemi jafnmikilli upphæð og veðskuldabrief þau, er hann fær gegn hlutabriefum samkv. 1. lið, og skulu þá Nr. 33. Leyfisbrjef 5. nóvember til að stofna hlutafjlagsbanka á Íslandi.

Koncession

paa

Oprettelsen af en Aktiebank i Island.

Nr. 33.

5te
Novbr.

Hans kongelige Majestæts Minister for Island

Gør vitterligt: I Medfør af den mig ved Lov 7de Juni d. A. om Koncession paa Oprettelsen af en Aktiebank i Island, jfr. Lov om Forandring i samme af 25de September d. A., tillagte Bemyndigelse meddeler jeg herved Højesteretssagfører Ludvig Arntzen, R. af D., og Grosserer Alexander Warburg, begge af København, som Repræsentanter for et Konsortium efter deres derom gjorte Andragende Tilladelse til at oprette en Aktiebank i Island under Navnet „Islands Bank“, der for et Tidsrum af 30 Aar med de i det følgende indeholdte Begrænsninger har Eneret i Island til at udstede Sedler, betalbare paa Anfordring til Ihændeleveren med Guldmønt. Islands Banks Opgave skal være at lette og befordre Islands Udvikling i Henseende til Handel, Landbrug, Fiskeri og Industri, samt overhovedet at forbedre Landets Pengevæsen paa den ved Loven af 18de September 1885 tilsigtede Maade.

De nærmere Betingelser for denne Eneret ere følgende:

1.

Der gives Indbyggerne paa Island, være sig private, offentlige Kasser eller Stiftelser, for et Tidsrum af 6 Maaneder efter at fornævnte Lov af 7de Juni d. A. under 30te September d. A. er traadt i Kraft, fortrinsvis Ret til at tegne sig for Aktier i Banken, enten ved kontant al pari at indbetale Aktiernes Paalydende, eller for samme at give Forskrivninger med 1ste Prioritets Panteret i Grundejendomme paa Island, inden for 20 pCt. af disses Taksationsværdi, svarende en Rente af 4 pC. pro anno, hvilken Rente garanteres af Landskassen. Forskrivningerne maa kun lyde paa fulde Hundreder. Det staar til enhver Tid Obligationsudstederne og efterfølgende Ejere af den paagældende Ejendom frit at indfri Laanet mod kontant efter Opsigelse med 6 Maaneders Varsel til 11te Juni eller 11te December Termin. Landskassen har Ret til at blive Aktiehaver i Banken for indtil $\frac{2}{5}$ af Aktiekapitalen.

2.

Bankens Aktiekapital skal mindst være 2 Millioner Kroner og ikke over 3 Millioner Kroner. Koncessionshaverne ere forpligtede til al pari at skaffe tegnet den Del af Aktiekapitalen, som Indbyggerne paa Island ikke have tegnet sig for i Henhold til Post 1.

3.

Det skal være Banken tilladt paa Basis af de ved Aktietegningen ifølge Post 1 modtagne Prioritetsobligationer at udstede Bankobligationer til samme Beløb, hvorfor de

Nr. 33. veðskuldabréfin vera trygging bankaskuldabréfanna. Nú eru veðskuldabréf þau, sem
 5. 1. liður ræðir um, innleyst, og skal þá jafnmikil upphæð af þessum bankaskuldabréf-
 nóvbr. um einnig leyst inn, að undangengnu hlutkesti, með peningum eptir ákvæðisverði.

4.

Íslands banka skal heimilt, eptir því sem viðskiptapörfin krefur, að gefa út seðla, er nemi allt að 2½ miljón króna, og greiðist handhafa með gullmynt, þegar krafizt er, gegn því að bankinn

- 1) hafi í vörzlum sínum málmforða, er ekki nemi minnu verði en helming af þeirri seðlaupphæð, sem í hvert skipti er úti;
- 2) hafi vissa og auðselda eign til tryggingar þeim hluta seðlafúlgunnar, sem ekki er tryggður með málmforðanum, svo og öðrum kröfum, er á bankanum hvíla, er nemi jafnmiklu verði.

5.

Til málmforða má teljast:

- a) lögleg gjaldgeng mynt eptir því verði, sem myntin til segir;
- b) ómyntað gull og erlend gullmynt, sem nemi 2,480 kr. fyrir hvert kilogram af skíru gulli;
- c) kröfur, sem greiddar verða þegar heimtað er, hjá Þjóðbankanum í Kaupmannahöfn, Noregs banka og Englands banka (eða Skotlands), gegn því, að kröfur þær, er nefndir bankar hafa með sama skilorði gegn Íslands banka, sjeu dregnar frá verði málmforðans;
- d) seðlar gefnir út af:
 Þjóðbankanum í Kaupmannahöfn,
 Noregsbanka,
 Ríkisbanka Svía,
 Englandsbanka,
 Skotlandsbanka,
 Frakklandsbanka
 og hinum þýzka ríkisbanka.

Þeir hlutar málmforðans, sem taldir eru undir staflað c. og d., mega ekki fara fram úr ¼ alls málmforðans.

6.

Sá hluti málmforðans, sem er fyrir hendi í bankanum í löglegri, gjaldgengri mynt, skal jafnan nema minnst ¼ af seðlaupphæð þeirri, sem úti er, og skal helmingur þess vera gullmynt Norðurlanda. Þessi hluti málmforðans skal jafnan vera á Íslandi. Þó má til þess hluta málmforðans telja það gull, sem sannað er um, að er á leiðinni frá útlöndum til Íslands, en sem þó má eigi meiru nema en 200,000 krónur í einu. Óslegið gull, sem Íslands banki kynni að hafa afhent til myntunar hinna konunglegu peningasmíðju í Kaupmannahöfn, má telja til myntforða bankans.

7.

Til þeirrar eignar, sem tryggja skal seðlaupphæð þá, er málmforðinn nægir ekki til, svo og aðrar kröfur, er hvíla á bankanum, teljast einkum:

Skuldabréf gefin út fyrir lánum gegn handveði.

Víxlar, hvort heldur þeir skulu greiðast innanlands eða erlendis.

Kröfur á hendur útlöndum viðskiptamönnum, er gjaldast skulu þegar er heimtað er.

Opinber verðbrjef eptir gangverði og bankaskuldabréf þau, sem fyrir hendi eru samkvæmt 3. lið.

Nr. 33. Leyfisbrjef 5. nóvember til að stofna hlutafjlagsbanka á Íslandi.

nævnte Prioritetsobligationer tjene som Sikkerhed. Ved eventuelle Indfrielse af de i Post 1 Nr. 33. omtalte Forskrivninger skal et tilsvarende Beløb af de heromhandlede Bankobligationer efter forudgaaende Lodtrækning indfries mod kontant Betaling af deres paalydende Beløb.

5te
Novbr.

4.

Islands Bank skal være bemyndiget til at udstede Sedler i Forhold til Forretningsliyets Krav, indtil et Beløb af 2½ Million Kroner, betalbare paa Anfordring til Ihændehaverne med Guldmønt, imod at Banken

- 1) i sin Besiddelse har et Metalfond for mindst den halve Værdi af det til enhver Tid i Omløb værende Seddelbeløb;
- 2) til Sikkerhed for den Del af Seddelmassen, som ikke dækkes af Metalfondet saa vel som for andre Banken paahvilende Forpligtelser, har i sit Eje let realisable sikre Aktiver af samme Størrelse.

5.

Metalfondet maa bestaa af:

- a. lovlig gangbar Mønt efter sammes paalydende Værdi.
- b. Guld i Barrer og fremmede Guldmønter til Værdi 2,480 Kr. pr. Kilogram fint Guld.
- c. Tilgodehavender betalbare paa Anfordring hos Nationalbanken i Kjøbenhavn, Norges Bank og Bank of England (eller Scotland), imod at den Banken paa samme Vilkaar paahvilende Gæld til de nævnte Banker fradrages Metalfondets Værdi.
- d. Sedler udgivne af
Nationalbanken i Kjøbenhavn,
Norges Bank,
Sverigs Riksbank,
Bank of England,
Bank of Scotland,
Banque de France og
Deutsche Reichsbank.

De under c og d nævnte Dele af Metalfondet maa ikke overstige ¼ af hele Metalfondet.

6.

Den Del af Metalfondet, der er til Stede i lovlig gangbar Mønt, maa altid mindst udgøre ¼ af den omløbende Seddelmasse, og deraf skal igen Halvdelen være nordisk Guldmønt. Denne Del af Metalfondet skal altid være beroende paa Island, dog skal det være tilladt at medregne som værende til Stede i denne Del af Metalfondet det Guld, der kan legitimeres som værende under Vejs til Island indtil 200,000 Kr. ad Gangen. Guldbarrer, som Islands Bank maatte have overleveret den kongelige Mønt i Kjøbenhavn til Udmøntning, kunne henregnes til Bankens Møntbeholdning.

7.

Til Aktiver, som kunne tjene til Sikkerhed for de ikke ved Metalfondet dækkede Seddelbeløb og for andre Banken paahvilende Forpligtelser, ere navnlig at henregne:
Forskrivninger paa Laan mod haandfaaet Pant,
Veksler paa Ind- og Udlandet,
Paa Anfordring betalbare Tilgodehavender hos fremmede Korrespondenter,
Offentlige Papirer efter Børskurs og i Behold værende Bankobligationer ifølge Post 3.
Nr. 33. Koncession af 5te November paa Oprettelsen af en Aktiebank i Island.

Nr. 33.

5.
nóvbr.

8.

Íslands banki skal, á meðan framangreind lög 7. júní þ. á. eru í gildi, vera eina stofnunin á Íslandi, er rjett hafi til að gefa út gjaldmiðil, er komið geti í stað mótaðra peninga, og er það ákveðið til tryggingar Íslands banka og handhöfum seðla hans, að ekki skuli, svo lengi sem tjeð lög eru í gildi, gefa út eða leyfa að gefa út nokkurn slíkan gjaldmiðil. Seðlar þeir, sem útgefnir eru af stjórninni fyrir hönd landssjóðs, skulu þó vera í fullu gildi, en ekki má auka þá fram yfir það, sem nú er; þeir og seðlar Íslands banka skulu vera hinir einu seðlar, er gilt geti manna á milli og sem tekið skuli við í opinbera sjóði sem reiðu gull væri.

9.

Vegna rjettar þess, er bankinn nýtur til seðlaútgáfu, skal hann háður eptirliti landsstjórnarinnar samkvæmt nánari ákvörðunum í reglugjörð bankans, sem staðfest skal af ráðaneytinu fyrir Ísland. Ráðaneytið samþykkir lögum seðlanna og krónutölu hvers þeirra.

10.

Hver sem býr til eptirmynd seðla, sem útgefnir eru af Íslands banka eða falsar þá, skal sæta sömu hegning sem hin almennu hegningarlög 25. júní 1869, 266. gr., ákveða fyrir að búa til eptirmynd af eða falsa danska mynt eða seðla Þjóðbankans. Glæpurinn er drýgður undir eins og búið er að búa til eða falsa seðilinn, þótt ekki sje búið að láta hann úti.

11.

Íslands banki skal skyldur að greiða landssjóði gjald á ári hverju, er sje 10% af árlegum arði bankans, þegar búið er að úthluta hluthöfum 4% af hlutfaje þeirra.

12.

Aldrei má íþyngja Íslands banka með nokkru gjaldi eða skatti, öðrum en þeim, sem nefndur er í 11. lið, meðan hann hefur heimild til seðlaútgáfu samkvæmt optnefndum lögum 7. júní þ. á.

13.

Mynt sú, sem gjaldgeng er í Danmörk á hverjum tíma sem er, skal vera sú, sem bankinn notar til viðskipta og í bókfærslu sinni.

14.

Jafnvel þótt stimpilgjald verði leitt í lög á Íslandi, má ekkert slíkt gjald leggja á seðla bankans, bækur hans, ávísanir nje skuldbindingar, sem útgefast af honum og í nafni hans, heldur ekki á skuldbindingar, sem veita bankanum handveðsrjett, hlutabrijf bankans eða yfirfærslur á þau, nje á yfirfærslur á bankaskuldabrijf þau, sem nefnd eru í 3. lið.

15.

Bankinn skal sem handveðshafi hafa rjett til þess, ef ekki er öðruvísi um samið, að selja veðið við opinbert uppboð, þá er hann hefur gjört þeim, er veðið hefur sett, aðvart um það með vottum með 30 daga fyrirvara, eða þá, ef veðsetjandi þekkist ekki eða ef ókunnugt er um heimili hans, eptir að hafa innkallað hlutaðeiganda með 60 daga fyrirvara til þess að leysa út veðið, með opinberri auglýsingu í blöðum þeim, sem ætluð eru til að flytja aðrar lögbirtingar.

Nr. 33. Leyfisbrijf 5. nóvember til að stofna hlutafjlagsbanka á Íslandi.

Islands Bank skal, saa længe fornævnte Lov 7de Juni d. A. er i Kraft, være det eneste i Island berettigede Institut til repræsentative Betalingsmidlers Udgivelse, og bestemmes det til Betryggelse for Islands Bank og Ihændehaverne af dens Sedler, at der ikke, saa længe nævnte Lov er gældende, skal blive udgivet eller tilstedes at udgive noget saadant Betalingsmiddel. De af Regeringen paa Landskassens Vegne udgivne Sedler beholde dog deres fulde Gyldighed, men Seddelemmissionen maa ikke forøges mere end sket er; de og Islands Banks Sedler skulle være de eneste Sedler, der skulle gælde mellem Mand og Mand og modtages ved alle offentlige Kasser lige med rede Guld.

Af Hensyn til Bankens Seddeludgivelsesret underkastes Banken Regeringens Kontrol efter nærmere Bestemmelser i Bankens Statutter, der ville være at stadfæste af Ministeriet for Island, som ligeledes approberer den Form, hvori og de Summer, hvorpaa Sedlerne skulle udfærdiges.

For den, som eftergør eller forfalsker de af Islands Bank udstedte Sedler, fastsættes samme Straf som i almindelig Straffelov af 25de Juni 1869 § 266 fastsat for Eftergørelse eller Forfalskning af dansk Mønt eller Nationalbankens Sedler. Forbrydelsen er fuldbrydet, naar Sedlen er blevet forfærdiget eller forfalsket, om den end ikke er udgivet.

Til Landskassen betaler Islands Bank en aarlig Afgift, der svarer til 10⁰/₀ af Bankens Aarsoverskud, efter at Aktionærerne have erholdt 4⁰/₀ af deres Aktier.

Saa længe Islands Bank har Koncession paa Seddeludgivelse overenstemmende med oftnævnte Lov 7de Juni d. A., kan den ikke belastes med nogen Afgift ud over den i Post 11 nævnte.

Den i Danmark til enhver Tid gældende Mønt skal være den, som Banken bruger i sine Omsætninger, og hvori dens Bøger føres.

Selv om Stempelafgift maatte blive indført i Island, skulle Bankens Sedler, Bøger, Assignationer samt alle Slags Forskrivninger, som fra den og i dens Navn udfærdiges, Forskrivninger, hvorved noget overleveres Banken som haandfaaet Pant, Bankens Aktier, Transport paa samme, samt Transport paa de i § 3 omtalte Bankobligationer, ikke kunne paabyrdes nogen saadan Afgift.

Banken skal som Haandpanthaver, hvor andet ikke er vedtaget, være beføjet til at iværksætte Pantets Realisation ved offentlig Auktion efter derom vidnefast at have advaret Pantsætteren med 30 Dages Varsel, eller dersom denne ikke kendes, eller hans Bopæl ikke vides, efter med 60 Dages Varsel at have indkaldt vedkommende til at løse Pantet ved en offentlig Bekendtgørelse i de til andre retslige Kundgørelser bestemte Aviser.

Nr. 33. Koncession af 5te November paa Oprettelsen af en Aktiebank i Island.

Nr. 33.

5.
nóvbr.

Bankinn skal hafa heimili sitt, aðalskrifstofu og varnarþing í Reykjavík og útibú í hinum stærri kaupþúnum Íslands, einkum á Seyðisfirði, Ísafirði og Akureyri.

16.

17.

Í fulltrúaráði bankans skulu sitja 7 menn og kys alþingi 3 þeirra, en hluthafar aðra 3. Ráðgjafi Íslands er sjálfkjörinn formaður fulltrúaráðsins, en landshöfðingi varamaður, og gengur hann að öllu leyti í ráðgjafans stað, þegar hann er eigi sjálfur við staddur. Fulltrúaráðið heldur fundi sína í Reykjavík.

Aðalfundir bankans skulu haldnir í Reykjavík. Þó getur bankaráðið ákveðið, að halda skuli aðalfund annarsstaðar innanlands, þegar því þykir nauðsyn til bera.

Á aðalfundum ræðum afl atkvæða, þannig, að hver fundarmaður hefur atkvæði í hlutfalli við þá hlutabryfaupphæð, sem hann á eða sýnir umboð fyrir.

Nú þykir ráðgjafanum fyrir Ísland einhver ályktun aðalfundar koma í bága við tilgang bankans eptir því sem að framan er greint, og getur hann þá fellt þá ákvörðun úr gildi.

Alþingi kys á hverju þingi 2 menn til tveggja ára, er mæta skulu á aðalfundi fyrir landssjóðs hönd, og hafa þeir hvor um sig á fundinum jafnt afl atkvæða.

18.

Svo framarlega sem skyldum þeim, sem að framan eru greindar, ekki verður fullnægt af leyfishafendunum innan 30. september 1903, er ráðaneytinu fyrir Ísland heimilt að fela stofnun bankans öðru fjelagi, sem kynni að vera fært um að fullnægja hinum ákveðnu skilyrðum.

19.

Ef skýra þarf ákvæði leyfisbrjefs þessa, skulu leyfishafendurnir hlíta úrskurði ráðgjafans fyrir Ísland.

Í stjórnarráði Íslands, 5. nóvember 1902.

Alberti.

Ólafur Halldórsson.

Banken skal have Hjemsted, Hovedkontor og Værneting i Reykjavik og Filialer paa de største Handelspladser paa Island, fornemlig i Seydisfjord, Akureyri og Isafjord.

Bankens Repræsentantskab skal bestaa af 7 Medlemmer, hvoraf Altinget vælger 3 og Aktionærerne andre 3. Ministeren for Island er selvskreven Formand i Bankraadet, men Landshøvdingen er Ministerens Suppleant og træder i Ministerens Fraværelse i enhver Henseende i dennes Sted. Repræsentantskabet holder sine Møder i Reykjavik.

Bankens Generalforsamlinger skulle holdes i Reykjavik. Dog kan Bankraadet bestemme et andet Mødested indenlands, naar det finder det nødvendigt.

Paa Generalforsamlingerne raader Stemmefflerhed, saaledes at enhver mødende har Stemme i Forhold til det Aktiebeløb, som han ejer eller fremviser Fuldmagt for.

Finder Ministeren for Island, at en af Generalforsamlingen truffen Beslutning strider imod Bankens ovenfor angivne Formaal, kan han sætte Beslutningen ud af Kraft.

Altinget vælger i enhver Samling 2 Repræsentanter for 2 Aar, for at møde paa Landskassens Vegne paa Generalforsamlingen, hvor de hver for sig have lige mange Stemmer.

Saafermt fornævnte Forpligtelser ikke ere opfyldte af Koncessionshaverne inden 30te September 1903, er Ministeriet for Island bemyndiget til at meddele Koncession paa Aktiebanken til et andet Konsortium, som maatte være i Stand til at fyldestgøre de faststillede Vilkaar.

Med Hensyn til Fortolkningen af nærværende Koncession skulle Koncessionshaverne være underkastede Ministeren for Islands Kendelse.

Ministeriet for Island, den 5te November 1902.

Alberti.

Olafur Halldórsson.

Nr. 34.

6.
nóvbr.

Lög

um

varnir gegn því, að næmir sjúkdómar berist til Íslands.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

1. kafli.

Orðskýringar og almenn ákvæði.

1. gr.

Í lögum þessum hafa orð þau, er nefnd eru hjer á eptir, þá merking, sem til
færð er við hvert þeirra.

„Útlönd“ merkir öll lönd önnur en Ísland.

„Skip“ tekur yfir sjerhvert fljótandi far.

„Aðkomuskip“ er hvert skip, sem hjer kemur að landi, ef það annaðhvort
síðast hefur lagt út frá útlöndum eða á leið tekið við mönnum eða farangri frá öðru
skipi, er síðast hefur lagt út frá útlöndum, eða frá fiskiskipi frá öðru ríki. Er skipið
aðkomuskip þar til er það hefur fengið heilbrigðisvottorð á íslenskri höfn.

„Sóttgæzluskírteini“ merkir skírteini gefið út af heilbrigðisyfirvaldi því, er í
hlut á, um það, hvort nokkur erlend eða önnur sjerstaklega tilgreind næm sótt gangi
á brottfararstaðnum eða þar í nánd.

„Erlendar sóttir“ tekur yfir pest, austurlenzka köleru, bólusótt, blóðsótt, út-
brotataugaveiki, gula hitasótt, mislinga og skarlatssótt.

„Heilbrigðisvottorð“ merkir vottorð, er aðkomuskip fær hjá sóttgæzlumanni á
kómustað sínum hjer við land, þess efnis, að ekkert sje því til fyrirstöðu samkvæmt
lögum þessum, að mönnum eða farangri frá skipinu sje hleypt í land á höfnum á
Íslandi.

„Sóttgæzlumaður“ er sá maður í hafnarstað á Íslandi, er samkvæmt lögum
þessum skal skoða sóttgæzluskírteini aðkomuskipa og veita þeim heilbrigðisvottorð.

„Höfn“ merkir löggilta höfn, þar sem sóttgæzlumaður er (5. gr.).

„Farangur“ tekur yfir alla lausa muni í skipi, líka afla.

„Bannaður farangur“ merkir farangur, sem auglýsing frá ráðgjafa Íslands eða
landshöfðingja hefur bannað að flytja inn vegna sótthættu eða þá bundið hann
vissum skilyrðum (22. gr.).

Nr. 34. Lög 6. nóvember um varnir gegn því, að næmir sjúkdómar berist til Íslands.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

Nr. 34.
6te
Novbr.

om

Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse til Island.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1ste Afsnit.

Ordforklaringer og almindelige Bestemmelser.

§ 1.

I nærværende Lov have nedennævnte Ord den ved hvert af dem angivne Betydning.

„Udland“ betyder alle andre Lande end Island.

„Skib“ omfatter ethvert flydende Fartøj.

„Fremmed Skib“ er ethvert Skib, som kommer hertil Landet, naar det enten sidst er afgaaet fra Udlandet, eller i Søen fra andet senest fra Udlandet afgaaet Skib eller fra udenrigsk Fiskerskib har modtaget Personer eller Gods. Det vedbliver at være fremmed Skib, indtil det har erholdt Sundhedsattest i en islandsk Havn.

„Sundhedspas“ betyder en af vedkommende Sundhedsautoritet udstedt Attest om, hvorvidt der paa selve Afgangsstedet eller i dettes Nærhed hersker nogen udenlandsk eller nogen anden særlig opgiven smitsom Sygdom.

„Udenlandske Sygdomme“ omfatter Pest, asiatisk Kolera, Kopper, Dysenteri, eksantematisk Tyfus, gul Feber, Mæslinger og Skarlagensfeber.

„Sundhedsattest“ betyder Attest, som et fremmed Skib erholder hos Karantænebetjenten paa Ankomststedet paa Island, indeholdende, at intet efter nærværende Lov er til Hinder for, at Person eller Gods landsættes fra Skibet i islandske Havne.

„Karantænebetjent“ er den Person paa et islandsk Havneste, der i Medfør af nærværende Lov har at syne fremmede Skibes Sundhedspas og meddele dem Sundhedsattest.

„Havn“ betyder et autoriseret Handelssted, hvor der findes en Karantænebetjent (§ 5).

„Gods“ indbefatter alle løse Genstande i Skibet, herunder Fangst.

„Forbudt Gods“ betyder Gods, hvis Indførsel ved en af Ministeren for Island eller Landshøvdingen udstedt Bekendtgørelse paa Grund af Smittefare er forbudt eller gjort afhængig af visse Betingelser (§ 22).

Nr. 34. Lov af 6te November om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse til Island.

Nr. 34.

6.
nóvbr.

2. gr.

Hvert það skip, sem kemur frá útlöndum hingað til landsins og ætlar að hafa samband við land eða við landsbúa, skal hafa meðferðis sóttgæzluskírteini frá brottfararstað sínum, og, ef hann er utanríkis, skal skírteinið staðfest af hinum danska verzlunarfulltrúa þar á staðnum, en sje hann þar enginn, þá af yfirvaldi.

3. gr.

Ekkert aðkomuskip og ekkert fiskiskip frá öðru ríki má, nema til neytt sje, hleypa mönnum eða farangri á land annarsstaðar en á höfnum, sbr. 7. gr.

4. gr.

Íslenzk skip skulu ekki utan hafna, hvorki innan landhelgi nje utan, taka við farangri úr utanríkisskipum, nema brýna nauðsyn beri til.

Enginn má leyfa inn í hýbýli sín eða eiga nokkur náin mök við menn, er farið hafa utan hafna á land úr fiskiskipum utanríkis, nema brýna nauðsyn beri til.

2. kafli.

Um sóttvarnarnefndir og sóttvarnarhús.

5. gr.

Sóttvarnarnefnd skal vera í hverjum kaupstað og á hverjum löggiltum verzlunarstað hjer á landi, þar sem föst verzlun er.

Í kaupstöðum skulu í nefndinni vera bæjarfógeti, hjeraðslæknir og einn maður, er bæjarstjórnin kys úr sínum flokki. Bæjarfógeti er formaður nefndarinnar og sóttgæzlumaður.

Á öllum öðrum stöðum skal í nefndinni vera sýslumaður, hafi hann aðsetur þar á staðnum, hjeraðslæknir og einn maður, er sýslunefnd kys, búsettur þar. Hafi sýslumaður eigi aðsetur á verzlunarstaðnum, skal umboðsmaður hans þar koma í hans stað. Sýslumaður eða umboðsmaður hans er formaður nefndarinnar og sóttgæzlumaður.

Sóttvarnarnefndir skulu sjá um, að lögum þessum sje hlýtt.

Hafnsögumönnum, hreppstjórum, bæja- og sveitastjórnnum er skylt að aðstoða sóttvarnarnefndir við skyldustörf þeirra.

Landshöfðingi semur í samráði við landlækni reglugjörð handa sóttvarnarnefndum.

6. gr.

Í hverjum kaupstað á landi hjer skal vera sóttvarnarhús, er sje jafnan til taks með öllum útbúnaði til þess að taka við sjúkum mönnum frá aðkomuskipum, ef þörf gerist að sóttkvía þá. Sóttvarnarnefnd, er í hlut á, skal hafa umsjón yfir húsum þessum, annast viðhald á þeim og öllum útbúnaði þeirra og ráða þjónustumenn til þeirra eptir þörfum, er sjeu til taks.

Hlutaðeigandi hjeraðslæknir annast lækning þeirra sjúklinga, sem hafðir eru í sóttvarnarhúsi, nema landshöfðingi eptir tillögum landlæknis skipi til þess annan lækni.

Landshöfðingi semur í samráði við landlækni reglur um afnot þessara sóttvarnarhúsa.

Nr. 34. Lög 6. nóvember um varnir gegn því, að næmir sjúkdómar berist til Íslands.

§ 2.

Nr. 34.
6te
Novbr.

Ethvert Skib, der fra Udlandet ankommer her til Landet og vil have Forbindelse med Land eller med Indbyggerne, er pligtigt til at medføre Sundhedspas fra Afgangsstedet, der for Skibe fra udenrigske Steder skal være bekræftet af den danske Konsul paa Stedet, eller, hvis ingen saadan findes der, af Stedets Øvrighed.

§ 3.

Udenfor Nødstilfælde maa intet fremmed Skib og intet udenrigsk Fiskerskib landsætte Personer eller Gods andetsteds end i en Havn, jfr. § 7.

§ 4.

Udenfor Havnene maa islandske Skibe hverken paa eller udenfor Søterritoriet modtage Gods fra udenrigske Skibe undtagen i Nødstilfælde.

Udenfor Nødstilfælde maa ingen modtage i Hjemmene eller have personlig Berøring med Personer, der udenfor Havnene gaa i Land fra udenrigske Fiskerskibe.

2det Afsnit.**Om Karantænekommissioner og Karantænelokaler.**

§ 5.

I enhver Købstad og paa ethvert autoriseret Handelssted her i Landet, hvor fast Handel er etableret, skal der være en Karantænekommission.

I Købstæderne bestaar Kommissionen af Byfogden, Distriktslægen og et af Byraadet af dets Midte valgt Medlem. Byfogden er Formand i Kommissionen og Karantænebetjent.

Paa alle andre Steder bestaar Kommissionen af Sysselmanden, hvis han er bosat paa Stedet, Distriktslægen og en af Sysselforstanderskabet valgt paa Stedet bosat Mand. Er Sysselmanden ikke bosat paa Handelsstedet, træder hans derværende Fuldmægtig i hans Sted. Sysselmanden eller hans Stedfortræder er Kommissionens Formand og Karantænebetjent.

Karantænekommissionerne have at paase, at denne Lovs Bestemmelser efterkommes.

Lodser, Repstyrere, Byraad og Repsforstanderskaber ere pligtige at bistaa Karantænekommissionerne ved Varetagelsen af deres Hverv.

Landshøvdingen udfærdiger i Samraad med Landfysikus et Reglement for Karantænekommissionerne.

§ 6.

I enhver af Landets Købstæder skal der findes et Karantænelokale, som til enhver Tid fuldstændig udstyret skal være færdigt til fra fremmede Skibe at kunne modtage syge Personer, hvis Isolering er nødvendig. Disse Lokaler skulle være under Tilsyn af vedkommende Karantænekommission, der har at sørge for deres samt Udstyrets Vedligeholdelse og paase, at den nødvendige Betjening er til Stede, naar den behøves.

Vedkommende Distriktslæge behandler de i Karantænelokalet indlagte Patienter, med mindre Landshøvdingen efter Forslag af Landfysikus dertil antager en anden Læge,

Landshøvdingen udarbejder i Samraad med Landfysikus Regler for Benyttelsen af Karantænelokalerne.

Nr. 34. Lov af 6te November om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse til Island.

Nr. 34.
6.
nóvbr.

3. kafli.

Almenn ákvæði um aðkomuskip.

7. gr.

Pegar aðkomuskip vill hleypa mönnum eða farangri á land á höfn, sbr. 3. gr., og er eigi skylt að hafa uppi sóttvarnarveifu (11. gr.), þá skal skipstjóri einn manna ganga á land og fara beina leið til sóttgæzlumanns, sýna honum sóttgæzluskírteini skipsins, ef til er, og gjöra grein fyrir heilsufari manna á skipinu. Enginn annar maður má fara á land úr skipinu, ekki heldur hafnsögumaður, og enginn út í skipið úr landi eða frá öðrum skipum og engan farangur má setja á land, fyr en skipstjóri hefur fengið heilbrigðisvottorð hjá sóttgæzlumanni.

8. gr.

Nú er sóttgæzluskírteini skipsins í lagi og þess eigi getið í því, að á brottfararstað skipsins hafi gengið neinn næmur sjúkdómur, og skal þá sóttgæzlumaður þegar veita skipinu heilbrigðisvottorð, ef skipstjóri lýsir því yfir fyrir honum, að í skipinu sjeu eigi menn, er hafi eða hafi á leiðinni haft sjúkdóma, er grunur gæti leikið á að sjeu næmir.

Hafi skipið ekkert sóttgæzluskírteini, eða það eitt, sem eigi er löglegt (sbr. 2. gr.), skal sóttgæzlumaður engu að síður að jafnaði tafarlaust veita því heilbrigðisvottorð, ef skipstjóri lætur honum í tje skriflega yfirlýsing upp á æru sína og samvizku um, að á skipinu sjeu ekki og hafi ekki verið, hvorki á brottfararstað þess nje á leiðinni, neinir sjúkir menn, sem grunur geti leikið á um að hafi næman sjúkdóm, eða lík manna, sem dánir sjeu úr slíkum sjúkdómum.

Ef þess er getið í sóttgæzluskírteini skipsins, að næmur sjúkdómur hafi verið á brottfararstaðnum, svo og ef sjúkir menn eru eða hafa verið á leiðinni á skipinu eða lík, og grunur leikur á, að um næman sjúkdóm sje eða hafi verið að ræða, eða grunur er á um, að vottorð skipstjóra, það er ræðir um í næstu málsgrein hjer á undan, sje eigi fulltryggilegt, þá má ekki veita heilbrigðisvottorð fyr en hjeradslæknir hefur rannsakað skipið, og sagt fyrir um, hvernar varúðar skuli gæta, til þess að næmur sjúkdómur berist ekki á land og breiðist út. Ef þörf gjörist, má fresta að veita skipinu heilbrigðisvottorð þangað til ráðstafanir læknis hafa verið framkvæmdar. Sje ekkert sóttvarnarhús á staðnum og telji læknir tormerki á að sóttkvía sjúklinga af skipinu, má vísa því með sjúklingana til næsta kaupstaðar, þó því aðeins, að þeim sje eigi hætta búin af þeim flutningi.

Pegar skip strandar, skal sá, er ræður fyrir björguninni, sjá um að farið sje eptir fyrir mælum greinar þessarar og 7. gr., að svo miklu leyti sem því verður við komið.

Heilbrigðisvottorð skal veitt ókeypis.

9. gr.

Landshöfðingi getur í samráði við landlækni veitt herskipum, sem hafa lækni, og gufuskipum, sem fara reglulegar ferðir milli Íslands og annara landa eptir auglýstri áætlun, þá tilslökun á ákvæðum 7. og 8. gr., sem ráðlegt þykir og gjörlegt eptir atvikum.

Nr. 34. Lög 6. nóvember um varnir gegn því, að næmir sjúkdómar berist til Íslands.

Almindelige Bestemmelser angaaende fremmede Skibe.

§ 7.

Ønsker et fremmed Skib i en Havn, jfr. § 3, at landsætte Personer eller Gods uden at være i det Tilfælde at skulle hejse Karantæneflag (§ 11), skal Skibsføreren alene gaa i Land og begive sig direkte til Karantænebetjenten, forevise ham Skibets Sundhedspas, hvis det har et saadant, samt gøre Rede for Sundhedstilstanden om Bord. Førend Skibsføreren af Karantænebetjenten har faaet Sundhedsattest, maa ingen anden Person gaa i Land fra Skibet, heller ikke Lodsens, eller nogen gaa om Bord fra Land eller fra andre Skibe, eller noget som helst Gods landsættes.

§ 8.

Saafermt Skibets Sundhedspas er i Orden, og der i samme ikke findes nogen Bemærkning om, at der paa Skibets Afgangssted har hersket nogen smitsom Sygdom, meddeler Karantænebetjenten straks Skibet Sundhedsattest, hvis Skibsføreren overfor ham erklærer, at der paa Skibet ikke findes Personer, der lide eller paa Rejsen have lidt af Sygdomme, som kunne mistænkes for at være smitsomme.

Har Skibet intet Sundhedspas, eller kun et ulovmæssigt Pas (jfr. § 2), bør Karantænebetjenten desuagtet i Almindelighed uden Ophold meddele det Sundhedsattest, hvis Skibsføreren giver ham en skriftlig Erklæring paa Tro og Love om, at der ikke paa Skibet er eller har været, hverken paa Afgangsstedet eller undervejs, syge Personer, hvis Sygdom kan mistænkes for at være smitsom, eller Lig af Personer, der ere døde af slige Sygdomme.

Hvis det i Skibets Sundhedspas siges, at en smitsom Sygdom har hersket paa Afgangsstedet, som og hvis der er eller har været syge Personer paa Skibet undervejs eller Lig, og der er Grund til at antage, at der er eller har været Tale om en smitsom Sygdom, eller der er Grund til at antage, at Skibsførerens i foregaaende Stykke omhandlede Erklæring ikke er fuldt betryggende, maa Sundhedsattest ikke meddeles, førend Distriktslægen har undersøgt Skibet og bestemt, hvilke Forsigtighedsregler der bør iagttages for at forhindre, at smitsom Sygdom bringes i Land og udbredes. Sundhedsattestens Udstedelse kan om fornødent udsættes, indtil det af Lægen anordnede er efterkommet. Findes der intet Karantænelokale paa Stedet, og Lægen mener, at det er forbundet med Vanskelighed at isolere de syge fra Skibet, kan dette med samt de syge beordres til nærmeste Købstad, for saa vidt en saadan Flytning ikke er forbundet med Fare for de syge.

I Strandingstilfælde skal den, der forestaar Bjærgningen, sørge for, at de i denne Paragraf og i § 7 fastsatte Bestemmelser, saa vidt Forholdene tillade det, efterleves.

Sundhedsattest meddeles uden Betaling.

§ 9.

Landshøvdingen kan i Samraad med Landfysikus tilstaa Orlogsskibe, som have Læge om Bord, og de i regelmæssig Fart mellem Island og andre Lande gaaende Dampskibe med bekendtgjort Fartplan saadanne Lempelser i de i §§ 7 og 8 indeholdte Bestemmelser, som efter Forholdene findes hensigtsmæssige og tilraadelige.

Nr. 34.
6.
nóvbr.

4. kafli.

Um skip, sem eiga að hafa uppi sóttvarnarveifu.

10. gr.

Í hvert sinn, sem áreiðanleg vitneskja er fengin um, að einhver erlend sótt — að undanteknum mislingum og skarlatssótt — hafi gjört vart við sig einhversstaðar í útlöndum, gefur ráðherra Íslands út auglýsingu um, að sjúkdómur sá sje talinn ganga á þessum stað, og ef svo virðist sem eigi sje beitt fulltryggum vörnum gegn því, að sóttin breiðist út þaðan, á stöðum þar í nánd, svo víða sem ástæða þykir til.

Þessu skal þó eigi beitt, ef aðeins ein manneskja eða örfáar hafa sóttina, og eigi er ástæða til að ætla, að hún muni breiðast út.

Ráðherra Íslands gefur aptur út auglýsingu um, hvenær ráðstöfunum þessum skuli hætt.

Landshöfðingi hefur vald til að gefa út auglýsingar þær, sem nefndar eru í þessari grein, ef hann hefur fengið áreiðanlega vitneskju um að sótt sje komin upp eða um garð gengin, áður en auglýsing ráðherrans um það er komin til hans. En skýra verður hann ráðherra hið bráðasta frá auglýsing sinni.

11. gr.

Þá er svo ber til:

1) að skip kemur frá eða hefur á leið sinni haft viðskipti við stað, sem auglýsing er gefin út um samkvæmt 10. gr., eða stað, sem getið er um í sóttgæzluskírteini skipsins, að erlend sótt gangi á;

2) að skip á leið sinni hefur átt mök við skip, sem á eru eða hafa verið sjúkir menn eða dauðir, og vissa er fyrir eða grunur á, að um erlenda sótt sje eða hafi verið að ræða;

3) að á skipi eru eða hafa verið á brottfararstað þess eða á leiðinni sjúkir menn eða dauðir, og ástæða er til að ætla, að um erlenda sótt sje eða hafi verið að ræða,

skal skipið, þá er það kemur í landhelgi við Ísland, eða, ef það ætlar til íslenzkrar hafnar, undir eins og land er í sýn, draga gula sóttvarnarveifu upp á framsiglihúni, og ef gul veifa er ekki til á skipinu, þá hvíta veifu, og skal veifan vera uppi þangað til skipið er komið aptur út fyrir landhelgi, eða hefur tekið íslenzka höfn og fengið þar heilbrigðisvottorð.

12. gr.

Ef svo er ástatt fyrir skipi sem sagt er í 11. gr., 1) og 2), er skipinu frjálst að taka hverja höfn sem vill.

Sje aptur á móti svo ástatt sem sagt er í 11. gr., 3), má skipið ekki leita hafnar annarsstaðar en í einhverjum kaupstað landsins, nema það sje til neytt.

13. gr.

Þangað til læknisrannsókn hefur fram farið og leyfi hefur verið gefið til þess að hafa samgöngur við land, skal skipið afkvíað, og má engum, sem á skipinu er, hleypa úr því á land, og ekki heldur má neinn fara úr landi eða öðrum skipum út í það, nema í embættiserindum. Þeir, sem hafa verið úti í skipinu, eru háðir þeim sótt-hreinsunarfyrirmælum, sem sóttvarnarnefnd eða læknir setur þeim, og má, ef þörf gjörist, láta þá sæta sömu meðferð og þá, er komið hafa á skipinu.

Nr. 34. Lög 6. nóvember um varnir gegn því, að næmir sjúkdómar berist til Íslands.

4de Afsnit.

Nr. 34.
6te
Novbr.

Angaaende Skibe, der ere pligtige til at føre Karantæneflag.

§ 10.

Naar paalidelig Efterretning haves om, at en udenlandsk Sygdom — dog ikke Mæslinger eller Skarlagensfeber — har vist sig paa et eller andet Sted i Udlandet, udsteder Ministeren for Island en Bekendtgørelse om, at Stedet og, for saa vidt fornøden Foranstaltning mod Sygdommens Udbredelse derfra ikke skønnes at være truffet, tilstødende Steder i det Omfang, som Omstændighederne paakalde, anses smittede af den paagældende Sygdom.

Det anførte kommer dog ikke til Anvendelse, hvis kun en eller yderst faa Personer lide af Sygdommen, og der ikke findes Grund til at antage, at den vil udbrede sig.

Ministeren for Island bekendtgør, naar de trufne Foranstaltninger atter skulle ophøre.

Landshøvdingen er bemyndiget til at udstede de i denne Paragraf omhandlede Bekendtgørelser, naar han har erholdt paalidelige Efterretninger om en Sygdoms Optræden eller Ophør, forinden Ministerens Bekendtgørelse herom har naaet ham. I saa Fald indberetter han snarest muligt det passerede til Ministeren.

§ 11.

Naar et Skib

1) kommer fra eller paa Rejsen har staaet i Forbindelse med et Sted, hvorom Bekendtgørelse er udstedt i Henhold til § 10, eller hvor en udenlandsk Sygdom ifølge Skibets Sundhedspas optræder epidemisk;

2) paa Rejsen har haft Berøring med et Skib, der har eller har haft syge eller døde om Bord, med Hensyn til hvilke det vides, eller der er Grund til at formode, at Sygdommen er eller har været en udenlandsk Sygdom;

3) har eller paa Afgangsstedet eller paa Rejsen har haft syge eller døde om Bord, med Hensyn til hvilke der er Grund til at formode, at Sygdommen er eller har været en udenlandsk Sygdom,

skal Skibet, naar det kommer indenfor Søterritoriet ved Island, eller naar det agter at anløbe en islandsk Havn, saasnaart det faar Land i Sigte, føre et gult Karantæneflag paa Fortoppen, eller hvis gult Flag ikke findes om Bord, et hvidt Flag, og skal Flaget være hejst, indtil Skibet atter er kommet udenfor Søterritoriet, eller det er indløbet i islandsk Havn og der har erholdt Sundhedsattest.

§ 12.

Naar det forholder sig med Skibet som i § 11, 1) og 2) omhandles, er det Skibet tilladt at løbe ind i en hvilken som helst Havn.

Forholder det sig derimod som i § 11, 3) ommeldt, maa det ikke søge Havn andetsteds end i en af Landets Købstæder undtagen i Nødstilfælde.

§ 13.

Indtil Tilladelse til Forbindelse med Land efter foretagen Lægeundersøgelse er meldt, holdes Skibet afsondret, og maa fra samme ingen af de om Bord værende landsættes, ej heller maa fra Land eller fra andre Fartøjer nogen gaa om Bord i samme, undtagen for saa vidt det sker i Embeds eller Bestillings Medfør. De, som have været om Bord, ere med Hensyn til Desinfektion underkastede de Bestemmelser, som Karantænekommissionen eller Lægen anordner, og kunne om fornødent underkastes samme Behandling som de med Skibet ankomne.

Nr. 34. Lov af 6te November om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse til Island.

Nr. 34. Læknisrannsókn á skipi og þeim, er á því eru, skal fram fara svo fljótt sem auðið er; sje enginn læknir viðstaddur, skal sóttgæzlumaður svo fljótt sem auðið er gjöra boð eptir hjeraðslækni; þó skal skipstjóra gefinn kostur á að leita annarar hafnar, þar sem læknir býr.

14. gr.

Ef læknir finnur engan mann á skipinu sjúkan eða dauðan af erlendri sótt, og skipstjóri lætur í tje skriflega yfirlýsingu um það, að enginn hafi sýkst eða dáðið af slíkri sótt á skipinu, hvorki á brottfararstað þess nje á leiðinni, og sje enginn bannaður farangur í því, þá skal veita skipinu heilbrigðisvottorð, ef 5—14 dagar, eptir því um hverja sótt er að ræða, eru liðnir frá því, er skipið hafði síðast mök við sóttmengað byggðarlag eða skip.

Nú er þessi frestur ekki útrunninn, og skal þá sóttvarnarnefnd, ef þörf gjörist, sóttkvía skipið, þar til er sá tími er liðinn, er á vantar. Að þeim tíma liðnum skal veita skipinu heilbrigðisvottorð, ef enginn hefur sýkst á því af erlendri sótt, meðan það var sóttkvíað. Ef skipið er herskip, þá þarf hjeraðslæknir ekki að skoða skipið, ef skipslæknir lætur honum í tje skýrslu um heilsufar á skipinu. Þær sóttvarnarreglur, er slíku skipi eru settar, samkvæmt þessari eða eptirfarandi greinum og byggðar eru á greindri skýrslu, skulu birtar foringja skipsins.

15. gr.

Nú kemur það upp, að á skipinu hafa á brottfararstaðnum eða á leiðinni verið sjúkir menn eða dauðir, og er ástæða til að ætla, að um erlenda sótt hafi verið að ræða, eða þá að á skipinu er bannaður farangur, og má þá ekki leyfa neinar samgöngur við land, fyr en skipið hefur verið sóttthreinsað að svo miklu leyti, sem sóttvarnarnefnd eða læknir hefur ákveðið, og bönnuðum farangri lógað, þeim er eigi hefur auðið verið að sóttthreinsa á skipinu. Að því búnu skal farið eptir ákvæðum undanfarandi greinar.

16. gr.

Nú kemur það í ljós við læknisrannsókn, að annaðhvort eru á skipinu sjúkir menn eða dauðir, og ástæða er til að ætla að um erlenda sótt sje eða hafi verið að ræða, og skal þá sóttvarnarnefndin annast um það, um leið og hún að öðru leyti heldur skipinu alveg afkvíðuð, 1. að sjúkir menn sjeu fluttir í sóttvarnarhús, og sje ekkert þess konar hús til á komustaðnum, skal skipinu vísað til einhvers kaupstaðanna, 2. að lík sjeu flutt í land og jarðsett, 3. að skipið sje sóttthreinsað eins og með þarf, 4. að lógað sje bönnuðum farangri, sem ekki er unnt að sóttthreinsa á skipinu, og 5. að allir ósjúkir skipverjar og farþegar sjeu einangraðir annaðhvort úti á skipinu eða í sjerstöku húsi á landi, þar til er 5—14 dagar eru liðnir frá því, er skipið var sóttthreinsað eða þeir fluttir á land.

17. gr.

Lýsi skipstjóri yfir því, að hann sje kominn einungis til þess að afla sjer kola, vista eða annara nauðsynja, eða fá skipan um ferð sína áfram, þá má hann heimta skipið undanþegið læknisrannsókn, ef hann gengst undir það eptirlit, sem sóttvarnarnefnd telur þörf á að setja til tryggingar því, að erlend sótt berist ekki á land úr skipinu.

18. gr.

Þegar um skip er að ræða, sem ætluð eru til fólksútflutninga, eða skip, sem virðast vera afar óheilnæm vegna óþrífnaðar eða af öðrum ástæðum, getur sóttvarnar-

Nr. 34. Lög 6. nóvember um varnir gegn því, að næmir sjúkdómar berist til Íslands.

Lægeeftersyn af Skibet og de om Bord værende skal foretages, saasnart ske kan; er der ingen Læge til Stede, skal Karantænebetjenten snarest mulig tilkalde Distriktslægen; dog skal der gives Skibsføreren Adgang til at søge en anden Havn, hvor Læge er bosat.

Nr. 34.
6te
Novbr.

§ 14.

Hvis Lægen ikke om Bord finder nogen, der er syg eller død af en udenlandsk Sygdom og Skibsføreren afgiver en skriftlig Erklæring om, at ingen om Bord har haft eller er død af en saadan Sygdom, hverken paa Afgangsstedet eller paa Rejsen, og Skibet ikke har forbudt Gods om Bord, skal der meddeles dette Sundhedsattest, saafremt der er hengaaet 5—14 Dage, efter Hensyn til hvilken Sygdom der er Tale om, fra den Tid da Skibet sidst havde Berøring med en med Sygdom befængt Bygd eller Skib.

Saafremt den nævnte Tid ikke er udløben, har Karantænekommissionen om fornødent at belægge Skibet med Karantæne, indtil den manglende Tid er udløbet. Efter den Tids Forløb skal der meddeles Skibet Sundhedsattest, saafremt ingen om Bord under Karantænen er bleven syg af en udenlandsk Sygdom. Er Skibet et Krigsskib, kan Distriktslægens Eftersyn bortfalde, hvis Skibslægen meddeler ham Oplysning om Sundhedstilstanden om Bord. De Karantænebestemmelser, som paa Grundlag af disse Oplysninger træffes overfor Skibet overensstemmende med denne eller efterfølgende Paragrafer, skulle meddeles Skibets Chef.

§ 15.

Viser det sig at Skibet paa Afgangsstedet eller under Rejsen har haft syge eller døde om Bord, med Hensyn til hvilke der er Grund til at formode, at Sygdommen har været en udenlandsk Sygdom, eller at Skibet har forbudt Gods om Bord, maa Samkvem med Land ikke tilstedes, førend Skibet er blevet desinficeret i det Omfang, som Karantænekommissionen eller Lægen bestemmer, og det forbudne Gods, som det ikke har været muligt at desinficere om Bord, er blevet tilintetgjort. Derefter forholdes overensstemmende med foregaaende Paragraf.

§ 16.

Befindes Skibet ved Lægeeftersyn at have syge eller døde om Bord, med Hensyn til hvilke der er Grund til at formode, at Sygdommen er eller har været en udenlandsk Sygdom, har Karantænekommissionen under en iøvrigt fuldstændig Afsondring af Skibet at drage Omsorg for 1) at de syge bringes til et Karantænelokale, idet Skibet, hvis intet saadant Lokale findes i Havnen, henvises til en Købstad, 2) at Ligene føres fra Borde og begraves, 3) at Skibet i fornødent Omfang bliver desinficeret, 4) at det forbudte Gods, der ikke kan blive desinficeret om Bord, tilintetgøres og 5) at den ikke angrebne Del af Skibets Mandskab og Passagerer isoleres enten i Skibet eller i et særligt Lokale i Land, indtil Forløbet af 5—14 Dage efter Skibets Desinficering eller Ilandsættelsen.

§ 17.

Naar Skibets Fører erklærer, at der ikkun anløbes for at modtage Kul, Proviant eller anden til Rejsens Fortsættelse fornøden Forsyning eller Ordre, kan han begære Skibet fritaget for Lægeeftersyn mod at underkaste sig det særlige Tilsyn, som Karantænekommissionen finder fornødent at anordne til Betryggelse mod, at en udenlandsk Sygdom bringes i Land fra Skibet.

§ 18.

Med Hensyn til Skibe, hvormed Udvandrerne befordres, og Skibe, der ved deres urenlige Tilstand eller paa anden Maade frembyde særlig ugunstige Sundhedsbetin-

Nr. 34. nefnd ákveðið, að með þau skuli fara eptir ákvæðum 16. gr., þótt önnur skilyrði fyrir
6. því sjeu ekki fyrir hendi.
nóvbr.

19. gr.

Landshöfðingi semur í samráði við landlækni reglur um sóttthreinsun á skipum og farangri.

Það er skylt, ef sóttvarnarnefndin æskir þess, að af skipsins hálfu sje látinn í tje við sóttthreinsun þess allur sá vinnukraptur og önnur aðstoð, sem skipinu er auðið.

20. gr.

Þegar skip á að leita hafnar í kaupstað samkvæmt 12. gr., 2. málsgrein, en hefur neyðzt til að leita hafnar annarsstaðar, skal sóttgæzlumaður á þeim stað tafarlaust kalla saman sóttvarnarnefndina, og skal hún fara með skipið samkvæmt ákvæðum undanfarinna greina, að svo miklu leyti sem unnt er.

Nú er brýn nauðsyn að veita skipinu hjálp tafarlaust, áður en læknir er kominn, og skal þá sóttgæzlumaður annast hjálpina, og skal hún, ef þess er kostur, veitt án þess, að nokkur maður fari á land úr skipinu eða úr landi út í skipið.

Sóttvarnarnefndin skal vísa skipinu til næsta kaupstaðar, svo fljótt sem verða má, og láta lækni fara á því, ef þörf gjörist.

21. gr.

Um strandað skip og bannaðan farangur á því gjörir næsta sóttvarnarnefnd eða lögreglustjóri þær ráðstafanir, er með þarf, að svo miklu leyti sem auðið er, samkvæmt ákvæðum undanfarinna greina.

Reki skip á land eða bannaðan farangur, sem ætla má að sje frá stað, þar sem pest gengur, skal það látið kyrt liggja, eptir að því hefur verið bjargað undan sjó með mestu varkárni, þangað til lögreglustjóri hefur látið fram fara rannsókn og ákveðið, hvernig með það skuli fara. Ef telja verður hið bjargaða sóttmengað, skulu björgunarmenn einangraðir á hæfilegan hátt samkvæmt meginreglum undanfarinna greina.

22. gr.

Ráðherra Íslands (landshöfðingja) er heimilt, þegar hann gefur út auglýsing samkvæmt 10. gr., að banna það jafnframt, eða binda skilyrðum, að fluttar sjeu til landsins frá hinum sóttgrunaða stað þær tegundir farangurs, sem nánar verða tilgreindar í auglýsingunni.

23. gr.

Nú ganga mislingar, skarlatssótt eða innfluenza einhversstaðar í útlöndum og eru þar mjög útbreiddir eða illkynjaðir, og er ráðherra (landshöfðingja) þá heimilt að gefa út auglýsing um þessar sóttir, eptir því sem ákveðið er í 10. gr. um aðrar erlendar sóttir, og sje eins ástætt um einhverja næma sótt, sem eigi er talin með erlendum sóttum í lögum þessum, má með konungsúrskurði ákveða, að ákvæðunum í þessum kafla skuli beitt.

Ef svo mikil hættu stafar af einhverri þess konar sótt, er síðast ræðir um, að eigi tjáir að fresta ráðstöfunum gegn henni, getur landshöfðingi í samráði við landlækni fyrirskipað þessar ráðstafanir, en skýrslu verður að senda tafarlaust ráðgjafa Íslands, svo fenginn verði úrskurður konungs.

Nr. 34. Lög 6. nóvember um varnir gegn því, að næmir sjúkdómar berist til Íslands.

gelses, kan Karantænekommissionen bestemme, at der, uanset at Betingelserne derfor Nr. 34. ikke iøvrigt ere til Stede, skal forholdes efter Forskrifterne i § 16.

6te
Novbr.

§ 19.

Landshøvdingen affatter efter Samraad med Landfysikus Regler for Desinfektion af Skib og Gods.

Skibet er, hvis Karantænekommissionen forlanger det, pligtigt til ved Desinficering af samme at yde den Arbejdskraft og øvrige Bistand, Skibet formaar.

§ 20.

Naar et Skib, der i Medfør af § 12, 2det Stykke skulde søge Havn i en Købstad, ved Nødstilstand tvinges til at søge Havn andetsteds, skal Karantænebetjenten der paa Stedet uopholdelig sammenkalde Karantænekommissionen, der har at behandle Skibet efter foranstaaende Paragrafer, for saa vidt muligt er.

Trænger Skibet uopholdelig til Hjælp, forinden Lægen er kommen tilstede, bør Karantænebetjenten sørge for Hjælp, der om muligt skal ydes, uden at nogen Person fra Skibet gaar i Land, eller nogen fra Land om Bord i Skibet.

Karantænekommissionen skal henvise Skibet til nærmeste Købstad saa hurtigt som muligt og drage Omsorg for, at Lægen, hvis det er fornødent, følger med Skibet.

§ 21.

Med Hensyn til strandet Skib og forbudt Gods anordner den nærmeste Karantænekommission eller Politimesteren det fornødne i saa vidt mulig Overensstemmelse med Forskrifterne i foranstaaende Paragrafer.

Inddriver Fartøj eller forbudt Gods, som maa formodes at hidrøre fra pestsmittet Sted, bør det efter med behørig Forsigtighed at være bragt i Sikkerhed forblive henliggende urørt, indtil Politimesteren efter anstillet Undersøgelse har bestemt, hvorledes der bør forholdes. For saa vidt Genstandene maa anses for smitteførende, underkastes Bjærgerne passende Isolation efter Grundsætningerne i ovenstaaende Paragrafer.

§ 22.

Ministeren for Island (Landshøvdingen) kan, naar Bekendtgørelse efter § 10 udstedes, i Forbindelse hermed forbyde eller fastsætte Betingelser for Indførsel fra det mistænkte Sted af visse i Bekendtgørelsen nærmere betegnede Arter af Gods.

§ 23.

Skulde Mæslinger, Skarlagensfeber eller Influenza noget Sted i Udlandet optræde med stor Udbredelse eller ondartet, kan Ministeren (Landshøvdingen) udstede Bekendtgørelse som for de udenlandske Sygdomme fastsat i § 10, og skulde det samme gælde en smitsom Sygdom, som ikke kan henregnes til de i denne Lov som udenlandske betegnede, kunne Bestemmelserne i nærværende Afsnit efter kongelig Resolution bringes til Anvendelse.

Kræver den ved en Sygdom af den sidstnævnte Art opstaaede Fare uopsættelige Sikkerhedsforanstaltninger, kan Landshøvdingen efter Samraad med Landfysikus træffe saadanne, men Indberetning vil uopholdelig være at afgive til Ministeren for Island, for at kongelig Stadfæstelse kan erhverves.

Nr. 34. Lov af 6te November om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse til Island.

Nr. 34.

6.
nóvbr.

5. kafli.

Kostnaðarákvæði, sektir, ógild lög og stjórnarbrjef o. fl.

24. gr.

Fyrir skoðunargjörð samkvæmt lögum þessum ber lækni 4 kr. borgun af skipum sem eigi ná 60 smálestum, 6 kr. af skipum, sem eru frá 60 upp að 100 smálestum og 10 kr. af skipum, sem eru yfir 100 smálestir.

Auk þess á lækni heimting á ókeypis flutningi og dagpeningum samkvæmt 6. gr. laga 13. okt. 1899 um skipun læknishjaraða á Íslandi o. fl., þó heldur lækni dagpeningum, ef þörf gjörist að hann sje sóttkvíaður vegna skoðunargjörðarinnar, þangað til þeirri sóttkvíun er lokið.

25. gr.

Sóttvarnarhús þau, sem nefnd eru í 6. gr. skal reisa, út búa og halda við á kostnað landssjóðs. Sömuleiðis skal greiða úr landssjóði allan legukostnað sjúklinga í húsum þessum, útfararkostnað framliðinna og allan annan kostnað, sem af lögum þessum leiðir, að því undanteknu, er hjer greinir:

a. Skipið skal ávallt greiða gjald það, sem nefnt er í 24. gr., svo og kostnað við flutning út í skipið og í land aptur.

b. Skipið skal greiða allan kostnað við eptirlit það, sem nefnt er í 17. gr., og þegar svo er ástatt og þar er greint, einnig legukostnað sjúkra í húsum þeim, sem nefnd eru í 6. gr., og útfararkostnað framliðinna. Hið sama er og, ef menn eru settir í hús þessi með öðrum sjúkdómi en erlendum.

c. Sje um fiskiskip frá öðru ríki að ræða, þá skal það greiða allan þann kostnað, sem annars fellur á landssjóð. Hið sama er og um önnur útlend skip, ef þau hafa ekki ætlað sjer á íslenzka höfn og sóttvarnarnefnd álitur, að þau hafi einungis komið þar vegna veikinda eða til þess að ganga undir sóttkvíun.

d. Þann kostnað, sem leiðir af lögum þessum, er skip stranda, skal greiða af strandfjenu að svo miklu leyti sem það hrökkur til.

e. Fari einhver í banni laga þessara út í skip, sem eiga að hafa uppi sóttvarnarveifu, skal hann sjálfur greiða allan kostnað, er af því kann að hljóta, að svo miklu leyti sem efni hans hrökkva til. Skal taka kostnað þann lögtaki, ef þörf gjörist.

26. gr.

Landssjóður greiði ekki skaðabætur fyrir þær skemmdir og tjón á skipi eða farangri, sem leiða kann af ráðstöfunum samkvæmt lögum þessum.

27. gr.

Brot gegn ákvæðum laga þessara eða skipunum þeim, sem gefnar eru út samkvæmt þeim, varða sektum frá 20 til 500 kr., ef þyngri hegning er ekki við lögð eptir almennum lögum; en þegar ákvæði 4. kaffa laga þessara eru í gildi, varða brotin fangelsi (almenn hegningarlög, 26. gr.), eða 50 til 1000 kr. sektum ef miklar málsbætur eru. Sektir renna í landssjóð.

Ef álíta má, að hegningin muni ekki verða þyngri en sektir, er sóttvarnarnefnd heimilt að taka boði hins seka um að greiða þegar í stað sekt til landssjóðs, til þess að komast hjá málssókn.

Farangur þann, sem reynt hefur verið að flytja inn eða fluttur hefur verið inn gegn banni, útgefnu samkvæmt lögum þessum, skal gjöra upptækan, ef eigi skal lóga honum, og rennur ágóðinn í landssjóð.

Nr. 34. Lög 6. nóvember um varnir gegn því, að næmir sjúkdómar berist til Íslands.

5te Afsnit.

Nr. 34.
6te
Novbr.

Bestemmelser om Udredelse af Omkostninger, Bøder, Ophævelse af Love, Resolutioner m. v.

§ 24.

For de i denne Lov omhandlede Syn tilkommer der Lægen et Gebyr af 4 Kr. for Skibe under 60 Tons, 6 Kr. for Skibe fra 60 til ikke over 100 Tons og 10 Kr. for Skibe af over 100 Tons.

Der tilkommer derhos Lægen fri Befordring og Diæter overensstemmende med § 6 i Lov om Omordning af Lægedistrikterne i Island m. m. af 13de Oktober 1899, dog at Diæter eventuelt ogsaa beregnes for den Tid, i hvilken han selv som Følge af Forretningen maatte blive undergiven Karantæne.

§ 25.

Tilvejebringelsen, Udstyrelsen og Vedligeholdelsen af de i § 6 ommeldte Lokaler sker paa Landskassens Bekostning. Paa samme Maade udredes af Landskassen Omkostningerne ved de syges Pleje i disse Lokaler, de dodes Begravelse og iøvrigt alle Udgifter ved Gennemførelsen af denne Lov, med følgende Undtagelser:

a. Skibet har altid at betale det i § 24 omhandlede Gebyr til Lægen og Udgifterne til Lægens Befordring til og fra Borde.

b. Skibet afholder selv de Udgifter, som flyde af det i § 17 omhandlede Tilsyn og i dette Tilfælde ligeledes Omkostningerne ved de syges Behandling i de i § 6 omhandlede Lokaler og de dodes Begravelse. Det samme gælder, naar de syge indlægges i disse Lokaler for andre Sygdomme end udenlandske.

c. Er Skibet et udenrigsk Fiskerskib, har det at afholde alle Udgifter, som ellers paahvile Landskassen. Det samme gælder ogsaa om andre udenlandske Skibe, hvis de ikke have været designerede til en islandsk Havn, og Karantænekommissionen skønner, at de alene paa Grund af Sygdom eller for at udstaa Karantæne ere indkomne.

d. De Udgifter, som Bestemmelserne i denne Lov medføre i Strandingstilfælde, afholdes af Strandingsmassen, saa vidt den tilstrækker.

e. De Udgifter, som flyde af, at Personer i Strid med Loven ere gaaede om Bord i karantænepligtigt Fartøj, afholdes af de skyldige selv, for saa vidt de hos dem kunne inddrives. Inddrivelsen sker, om fornødent gøres, ved Udpantning.

§ 26.

Landskassen tilsvarende ikke Erstatning for den Skade og det Tab, der som Følge af de i denne Lov omhandlede Foranstaltninger, tilføjes Skib eller Gods.

§ 27.

Overtrædelser af de i denne Lov indeholdte Forskrifter eller de i Medfør af samme givne Paabud anses, for saa vidt højere Straf ikke er forskyldt efter den almindelige Lovgivning, med Bøder fra 20—500 Kr., og naar Bestemmelserne i denne Lovs 4de Afsnit ere i Kraft, med Fængsel (alm. Straffelovs § 26) eller under særdeles formildende Omstændigheder med Bøder fra 50—1000 Kr. Bøderne tilfalde Landskassen.

Naar det skønnes, at Straffen ikke vil overstige Bøder, er Karantænekommissionen berettiget til at modtage den skyldiges Tilbud om paa Stedet at erlægge en Bøde til Landskassen for at undgaa Tiltale.

Det Gods, som i Strid med de i Medfør af denne Lov givne Forbud forsøges indført eller er blevet indført, skal, for saa vidt det ikke bliver at tilintetgøre, konfiskeres til Fordel for Landskassen.

Nr. 34. Lov af 6te November om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse til Island.

Nr. 34.

6.
nóvbr.

28. gr.

Hvert það skip, sem afgreitt er hjer á landi, á heimting á að fá hjá sóttgæzlumanni skírteini um það, hvort nokkur erlend sótt eða annar tilgreindur næmur sjúkdómur gangi á brottfararstaðnum eða í grendinni. Skírteini þetta veitist ókeypis.

Hver sá, er sóttkvíaður hefur verið, á heimting á eptir afstaðna sóttkvíun að fá vottorð um það. Skipstjóri á heimting á samskonar vottorði fyrir skip sitt, þegar sóttkvíun þess er löglega afstaðin.

29. gr.

Tilskipun 8. febr. 1805 um Qvarantaine-ráðstafanir í Danmörku og Noregi og opið brjef 20. júní 1838 áhrærandi ónýting opinna brjefa af 18. maí 1787 og 27. maí 1803 fyrir Ísland og Færeyjar eru úr gildi felld. Ennfremur eru úr gildi numinn konungsúrskurður 6. júní 1851 um ráðstafanir viðvíkjandi fyrirkomulagi á sóttvörnum, lög 17. des. 1875 um mótvörnir gegn því, að bólusótt, hin austurlenzka kólerusótt og aðrar næmar sóttir flytjist til Íslands, lög 24. okt. 1879 um viðauka við lög þau og lög 18. des. 1897 um viðauka við tjeð sóttvarnarlög frá 17. des. 1875.

30. gr.

Lög þessi skal prenta á íslensku, dönsku, þýzku, ensku og frönsku, svo stórt upplag, að nægilega mörg eintök verði send dönskum verzlunarfulltrúum í öðrum löndum, og eitt eintak fengið hverju sóttvarnarskyldu skipi.

31. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. júlí 1903.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 6. nóvember 1902.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

§ 28.

Nr. 34.
6te
Novbr.

Ethvert Skib, som udklareres her i Landet, er berettiget til hos Karantænebetjenten at erholde en Bevidnelse om, hvorvidt nogen udenlandsk Sygdom eller nogen anden særligt opgiven smitsom Sygdom hersker der paa Afgangsstedet eller i dets Nærhed. Denne Bevidnelse meddeles uden Betaling.

Enhver Person, hvis Karantænetid er udløben, kan forlange et Bevis for udstaaet Karantæne. Det samme kan Skibsføreren forlange for Skibet, naar Karantænetiden lovlig er udstaaet for dets Vedkommende.

§ 29.

Forordning 8de Februar 1805 om Karantænevæsenet i Danmark og Norge og Plakat angaaende Ophævelse af Plakaterne 18de Maj 1787 og 27de Maj 1803 for Island og Færøerne af 20de Juni 1838 ere ophævede. Fremdeles ophæves kgl. Resolution 6te Juni 1851 angaaende Foranstaltninger til Ordningen af Karantænevæsenet, Lov 17de December 1875 om Foranstaltninger til at forhindre Børnekoppers, den asiatiske Koleras og andre smitsomme Sygdommes Indførelse til Island, Lov 24de Oktober 1879 om Tillæg til samme og Lov af 18de December 1897 om Tillæg til forbeholdte Karantænelov 17de December 1875.

§ 30.

Denne Lov trykkes paa Islandsk, Dansk, Tysk, Engelsk og Fransk i saa stort et Oplag, at et tilstrækkeligt Antal Eksemplarer kan tilstilles de danske Konsuler i Udlandet, og et Eksempplar afgives til ethvert karantænepligtigt Skib.

§ 31.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Juli 1903.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 6te November 1902.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

Ministeriet for Island, den 6te November 1902.

Alberti.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 35.

6.
nóvbr.

Lög

um

kjörgengi kvenna.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

Ekkjur og aðrar ógiptar konur, sem standa fyrir búi, eða á einhvern hátt eiga
með sig sjálfar, skulu hafa kjörgengi, þegar kjósa á í hreppsnefnd, sýslunefnd, bæjar-
stjórn, sóknarnefnd og safnaðarfulltrúa, ef þær fullnægja öllum þeim skilyrðum, sem
lög ákveða fyrir þessum rjettindum, að því er karlmenn snertir.

Heimilt er þeim þó að skorast undan kosningu.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalínborg, 6. nóvember 1902.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Kvindens Valgbarhed.

Nr. 35.

6te
Novbr.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov

Enker og andre ugifte Kvinder, som forestaa en Husstand eller paa en eller anden Maade indtage en selvstændig Stilling, ere valgbare ved Valg til Repsforstanderskab, Sysselstanderskab, Byraad, Sogneudvalg og Menighedsrepræsentanter saafremt de fyldestgøre alle i Lovgivningen for disse Rettigheder for Mænd fastsatte Betingelser.

Dog kunne Kvinder undslaa sig for at modtage Valg.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 6te November 1902.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

Ministeriet for Island, den 6te November 1902.

Alberti.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 36.

6.
nóvbr.

Lög

um

breyting á 18. gr. í lögum um kosningar til alþingis 14. sept. 1877.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Vestur-Ísafjarðarsýsla og Norður-Ísafjarðarsýsla ásamt Ísafjarðarkaupstað skulu vera tvö kjördæmi og kjósa 1 alþingismann hvort kjördæmið.

Lög þessi öðlast gildi þann dag, er staðfesting þeirra er auglýst í B-deild stjórnartíðindanna.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 6. nóvember 1902.

Undir vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Forandring i Lov om Valgene til Altinget
14de September 1877 § 18.

Nr. 36.
6te
Novbr.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Vester Isafjord Syssel og Norder Isafjord Syssel tilligemed Købstaden Isafjord
skulle være to Valgkredse, der vælge 1 Altingsmand hver.

Denne Lov træder i Kraft den Dag, da dens Stadfæstelse bekendtgøres i
Regeringstidendes Afdeling B.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 6te November 1902.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

Ministeriet for Island, den 6te November 1902.

Alberti.

Ólafur Halldórsson,

Nr. 37.
6.
nóvbr.

Lög

um

að selja salt eptir vikt.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Allir kaupmenn, verzlunar-umboðsmenn og kaupfjelög, er reka verzlun hjer á landi fyrir eiginn reikning eða í umboði annara, skulu, hvort sem verzlun þeirra fer fram á sjó eða landi, selja salt eptir vikt.

2. gr.

Brjóti nokkur gegn fyrstu grein, skal hann sæta 100—500 kr. sektum, er renna að $\frac{2}{3}$ í landssjóð og að $\frac{1}{3}$ til uppljóstrarmanns.

3. gr.

Með mál út af lögum þessum skal farið sem opinbert lögreglumál.

4. gr.

Með lögum þessum eru lög um að selja salt eptir vikt 24. nóv. 1893 úr gildi numin.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalínuborg, 6. nóvember 1902.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Salg af Salt efter Vægt.

Nr. 37.
6te
Novbr.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Enhver Købmand og Handelsfuldmægtig samt ethvert Handelsselskab, som driver Handel her i Landet for egen eller en andens Regning, skal, hvad enten der handles fra Skib eller paa Land, sælge Salt efter Vægt.

§ 2.

Overtrædelse af § 1 straffes med Bøder af 100—500 Kr., der tilfalde Landskassen med $\frac{2}{3}$ og Angiveren med $\frac{1}{3}$.

§ 3.

Sager i Anledning af nærværende Lov behandles som offentlige Politisager.

§ 4.

Lov om Salg af Salt efter Vægt 24de November 1893 ophæves.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 6te November 1902.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

Ministeriet for Island, den 6te November 1902.

Alberti.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 38.

6.
nóvbr.

Lög

um

heimild til að selja hluta af Arnarhólslóð í Reykjavík.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Stjórninni veitist heimild til að selja Reykjavíkurkaupstað þann hluta Arnarhólslóðar, sem liggur fyrir austan Klapparstíg (Klapparlóð) fyrir ekki lægra verð en dómkvaddir menn meta.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 6. nóvember 1902.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Bemyndigelse til at afhænde et Stykke af Arnarhols Grund i Reykjavik.

Nr. 38.

6te
Novbr.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Regeringen bemyndiges til at sælge til Reykjavik Købstad den Del af Jorden Arnarhols Grund, som er beliggende østenfor Klapparsti (Klappargrund) for en Købesum, der ikke er lavere end den af uvillige af Retten udmeldte Mænd fastsatte Vurderingssum.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 6te November 1902.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

Ministeriet for Island, den 6te November 1902.

Alberti.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 39.
6te
nóvbr.

Lög

um

helmingsuppgjöf eptirstöðva af láni til brúargerðar á Ölfusá.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Endurborgun á láni úr landssjóði Íslands til brúar á Ölfusá, er samkvæmt lögum nr. 3, 3. maí 1889, 2. og 3. gr., hvílir á sýslufjelögum Árness- og Rangárvalla-sýslna og jafnaðarsjóði Suðuramtsins, fellur niður að helmingi frá 6. september 1903.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 6. nóvember 1902.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Nr. 39.
6te
Novbr.

Eftergivelse af Halvdelen af Restlaanet til Broanlæg over Ølfusaa.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Af den Arnes og Rangarvalla Sysselkommuner og Sønderamtets Repartitionsfond ifølge Lov Nr. 3 af 3die Maj 1889 §§ 2 og 3 paahvilende Tilbagebetaling af Laan af Landskassen til Broanlæg over Ølfusaa, bortfalder Halvdelen fra 6te September 1903.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 6te November 1902.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

Ministeriet for Island, den 6te November 1902.

Alberti.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 40.

6.
nóvbr.

Lög

um

brúargerð á Jökulsá í Öxarfirði.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

1. gr.

Stjórninni veitist heimild til að láta gera brú á Jökulsá í Öxarfirði nálægt
Ferjubakka, og verja til þess allt að 50,000 króna úr landssjóði, þegar fje er veitt til
þess á fjárlögum.

2. gr.

Þegar brúin er fullgjör, skal sýslufjelag Norður-Þingeyjarsýslu og Austuramtíð
taka að sjer gæzlu og viðhald hennar, eptir þeim hlutföllum, sem þessi hjeraðsvöld
koma sjer saman um. Verði ágreiningur milli þeirra, sker landshöfðingi úr honum.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 6. nóvember 1902.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Broanlæg over Jøkulsaa i Øxarfjord.

Nr. 40.
6te
Novbr.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Regeringen bemyndiges til at lade bygge en Bro over Jøkulsaa i Øxarfjord i Nærheden af Ferjubakki og dertil anvende indtil 50,000 Kr. af Landskassen, naar Penge bevilges dertil paa Finansloven.

§ 2.

Naar Broen er fuldført, overtages Opsynet med og Vedligeholdelsen af samme af Norder Thingø Syssels Sysselkommune og Østamtet efter det Forhold, som bemeldte kommunale Myndigheder blive enige om. Opstaar der Meningsforskel mellem dem, afgøres Sagen af Landshøvdingen.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 6te November 1902.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

Ministeriet for Island, den 6te November 1902.

Alberti.

Ólafur Halldórsson,

Nr. 41.
6.
nóvbr.

Lög

um

löggilding verzlunarstaðar við Flatey á Skjálfanda.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

Við Flatey á Skjálfanda skal vera löggilt höfn til verzlunar.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 6. nóvember 1902.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Nr. 41.
6te
Novbr.

Autorisation af et Handelssted ved Flatö paa Skjalfandi.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Ved Flatö paa Skjalfandi skal være en til Handel autoriseret Havn.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 6te November 1902.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

Ministeriet for Island, den 6te November 1902.

Alberti.

Olafur Halldórsson.

Nr. 42.
6.
nóvbr.

Lög

um

löggilding verzlunarstaðar við Járngerðarstaðavík í Grindavík.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

Við Járngerðarstaðavík í Grindavík skal vera löggiltur verzlunarstaður.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 6. nóvember 1902.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Nr. 42.
6te
Novbr.

Autorisation af et Handelssted ved Jarngerdarstadavik i Grindavik.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Ved Jarngerdarstadavik i Grindavik skal være et autoriseret Handelssted.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 6te November 1902.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

Ministeriet for Island, den 6te November 1902.

Alberti.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 43.

6.
nóvbr.

Lög

um

löggilding verzlunarstaðar við Óshöfn við Hjeraðsflóa.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

Við Óshöfn við Hjeraðsflóa skal vera löggiltur verzlunarstaður.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 6. nóvember 1902.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891,

Lov

om

Autorisation af et Handelssted ved Oshöfn ved Hjeradsfloi.

Nr. 4
6te
Novbr.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Ved Oshöfn ved Hjeradsfloi skal være et autoriseret Handelssted.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 6te November 1902.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

Ministeriet for Island, den 6te November 1902.

Alberti.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 44.
7.
nóvbr.

Auglýsing,

er

fellir úr gildi auglýsingu frá stjórnarráði Íslands 27. ágúst þ. á.
um bólusótt í Þórshöfn o. fl.

Auglýsing frá stjórnarráði Íslands 27. ágúst þ. á. um bólusótt í Þórshöfn er felld úr gildi.

Ákvæðum laga 17. desember 1875 um mótvörnir gegn því, að bólusótt, hin austurlenzka kólerusótt og aðrar næmar sóttir flytjist til Íslands, smbr. viðaukalög við þau 18. desember 1897, verður hjer eptir að eins beitt að því er snertir:

Odessu og
allar Egiptalands hafnir.

Fyrir þessa staði gildir og innflutningsbann samkvæmt lögum 24. október 1879, 3. gr. Svo skal og hreinsa undir umsjón af hálfu hins opinbera lín, föt og sængurfatnað, er menn hafa með sjer sem ferðafatnað frá ofangreindum stöðum.

Auglýsing þessi öðlast þegar gildi.

Þetta birtist öllum þeim til leiðbeiningar, er hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 7. nóvember 1902.

Alberti.

Ólafur Halldórsson.

Bekendtgørelse

om

Nr. 44.
7de
Novbr.

Ophævelse af Bekendtgørelse fra Ministeriet for Island af 27de August d. A. om Børnekopper i Thorshavn m. m.

Bekendtgørelse fra Ministeriet for Island om Børnekopper i Thorshavn af 27de August d. A. ophæves.

Bestemmelserne i Lov om Foranstaltninger til at forhindre Børnekoppers, den asiatiske Koleras og andre smitsomme Sygdommes Indbringelse til Island af 17de December 1875, jfr. Lov om Tillæg til samme af 18de December 1897, ere her-
efter kun i Virksomhed overfor:

Odessa og
samtlige ægyptiske Havne.

Over for disse Steder bestaar derhos Indførselsforbud i Henhold til Lov af 24de Oktober 1879 § 3, hvorhos der er paabudt Rensning under offentligt Tilsyn af Linned, Klædningsstykker og Sengeklæder, der som Rejsegods medbringes fra de nævnte Steder.

Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

Hvilket herved bekendtgøres til Efterretning for alle vedkommende.

Ministeriet for Island, den 7de November 1902.

Alberti.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 45.
15.
desbr.

Viðauki við reglugjörð

fyrir

Ræktunarsjóð Íslands 8. júlí 1901.

Lán úr Ræktunarsjóðnum má hjeðan af veita eigi aðeins, einsog hingað til, gegn jarðeignarveði, heldur og gegn ábyrgð sveitar-, bæjar- og sýslufjelaga. Lánbeiðninni þurfa þá eigi að fylgja fasteignarlántökuskilríki, heldur aðeins hin vottorðin o. fl., sem greind eru í 4. gr. reglugjörðar 8. júlí 1901.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Í stjórnarráði Íslands, 15. desember 1902.

Alberti.

Olafur Halldórsson.

Tillæg til Reglement

for

Islands Dyrkningsfond af 8de Juli 1901.

Nr. 45.

15de
Decbr.

Foruden som hidtil mod Pant i Jordejendomme kunne Laan af Dyrkningsfonden fremtidig ogsaa ydes mod Garanti af Reps-, Købstad- eller Sysselkommuner. I disse Tilfælde behøver Laanebegæringen ikke at være ledsaget af de til Optagelse af Laan i fast Ejendom nødvendige Bevisligheder, men kun af de øvrige i Reglementet af 8de Juli 1901 § 4 ommeldte Attestationer m. m.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Ministeriet for Island, den 15de December 1902.

Alberti.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 46.
19.
desbr.

Tilskipun fyrir Ísland

um

breyting á tilskipun fyrir Ísland 2. marz 1900, smbr. tilskipun 13. september 1901, um tilhögun á löggæzlu við fiskiveiðar fyrir utan landhelgi í Norðursjónum.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Samkvæmt lögum 25. september þ. á. um breyting á lögum fyrir Ísland 13. september 1901 um tilhögun á löggæzlu við fiskiveiðar í Norðursjónum viljum Vjer skipa svo fyrir, sem hér segir:

Síðari hluti 2. gr. tilskipunar fyrir Ísland 2. marz 1900, smbr. tilskipun 13. september 1901, um tilhögun á löggæzlu við fiskiveiðar fyrir utan landhelgi í Norðursjónum skal hljóða svo, sem hér segir:

Hvert lögsagnarumdæmi í landinu skal vera skrásetningarumdæmi fyrir sig, og annast lögreglustjórnir um skrásetning þessa, þannig að hvert umdæmi fái sína framhaldandi töluröð og fyrir framan hana einn eða fleiri af upphafsstöfum umdæmisins, og hlýtur þá hvert skip þann eða þá bókstafi, er tákna það umdæmi, er skipið á heima í, og eina skrásetningartölu úr töluröð þeirri, er umdæmið hefur.

Tilskipun þessi öðlast þegar gildi.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 19. desember 1902.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

Anordning for Island

Nr. 46.
19de
Decbr.

angaaende

Forandring i Anordning for Island af 2den Marts 1900, jfr. Anordning 13de September 1901, angaaende Forholdsregler, sigtende til Ordningen af Fiskeripolitiet i Nordsøen uden for Søterritoriet.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: I Henhold til Lov af 25de September d. A. om Forandring i Lov for Island 13de September 1901 angaaende Forholdsregler, sigtende til Ordningen af Fiskeripolitiet i Nordsøen, ville vi have anordnet følgende:

§ 2 i Anordning for Island af 2den Marts 1900, jfr. Anordning 13de September 1901, angaaende Forholdsregler, sigtende til Ordningen af Fiskeripolitiet i Nordsøen uden for Søterritoriet, 2det Punktum affattes saaledes:

Hver af Landets Jurisdiktioner udgør et Registreringsdistrikt, og Registreringen sker ved Foranstaltning af Politimesteren, saaledes at der for hvert Distrikt haves en fortløbende Række af Tal med et eller flere af Distriktets Begyndelsesbogstaver foran, og at ethvert Fartøj erholder det eller de Bogstaver, der betegne det Distrikt, hvor det er hjemmehørende, og et Indregistreringsnummer indenfor den Rækkefølge af Nummere, der høre til Distriktet.

Denne Anordning træder straks i Kraft.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 19de December 1902.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

Nr. 47.
29.
desbr.

Auglýsing

um

samning milli Danmerkur og Rússlands um mælingar skipa.

Samkvæmt auglýsing frá stjórnarráði utanríkismálanna 10. apríl þ. á. hefur 2. s. m. gjörður verið í St. Pjetursborg á frönsku svofelldur samningur:

(Þýðing.)

Sökum breytinga þeirra, er gjörðar voru á Rússlandi með keisarlegri reglu-gjörð 15./2. marz 1900 á aðferðinni við mæling verzlunarskipa, hafa undirritaðir, er stjórnir þeirra hafa veitt til þess tilhlýðilegt umboð, komið sjer saman um, að samningur sá, er gjörður var þann 14./2. maí 1896, skuli úr gildi felldur, og í hans stað koma nýr samningur, sá er hjer greinir:

1. grein.

Þá er dönsk segl- og gufuskip, er hafa meðferðis mælingarskírteini, gefin út eptir 1. apríl (20. marz) 1895, koma á hafnir í keisaradæminu Rússlandi, og þá er rússnesk skip (þar í falin skip, er standa í finnsku skipaskránum), hvort heldur eru segl- eða gufuskip, er hafa meðferðis mælingarskírteini sinnar þjóðar, gefin út eptir 14./1. janúar 1901, koma á danskar hafnir, skulu skipin vera undanþegin mælingu af nýju, og skal nettó-lestatal skipsins eptir greindu mælingarskírteini lagt til grundvallar við útreikning gjalda þeirra, sem krafizt verður í hinni erlendu höfn.

Rússnesk skip (þar í falin skip, er standa í finnsku skipaskránum), er hafa meðferðis mælingarskírteini sinnar þjóðar, gefin út fyrir 14./1. janúar 1901, skulu framvegis sæta þeim kjörum í dönskum höfnum, sem mælt er um í samningnum frá 14./2. maí 1896.

2. grein.

Samningur þessi öðlast gildi 14./1. apríl 1902.

Þessu til staðfestingar hafa umboðsmennirnir undirritað samning þenna og sett innsigli sín á hann.

Samið í St. Pjetursborg í tveim frumritum 2. apríl (20. marz) 1902.

(undirr.) **P. Lövenörn.**
(L. S.)

(undirr.) **greifi Lamsdorff.**
(L. S.)

Þetta gjörist hjermeð almenningi kunnugt.

Í stjórnarráði Íslands, 29. desember 1902.

Alberti.

Ólafur Halldórsson.

Bekendtgørelse

angaaende

en mellem Danmark og Rusland afsluttet Deklaration om Skibes Maaling.

Nr. 47.
29de
Decbr.

Ifølge Bekendtgørelse fra Udenrigsministeriet af 10de April d. A. er der under 2den s. M. i St. Petersborg i det franske Sprog bleven udfærdiget følgende Deklaration:

(Oversættelse.)

Som Følge af de i Rusland ved kejserligt Reglement af $15\frac{1}{2}$ Marts 1900 foretagne Ændringer i Systemet for Maalingen af Handelsskibe have de undertegnede, behørigt befuldmægtigede dertil af deres Regeringer, vedtaget, at den under $14\frac{1}{2}$ Maj 1896 udvekslede Deklaration skal ophøre at gælde og erstattes af en ny Deklaration saalydende:

Artikel 1.

Danske Sejl- og Dampskibe, der ere forsynede med et efter den 1ste April (20de Marts) 1895 udstedt Maalebrev, skulle, ved Ankomsten til Kejserdømmet Ruslands Havne, ligesom russiske Skibe, (derunder indbefattet de i de finske Skibsregistre indførte Skibe), saavel Sejl- som Dampskibe, der ere forsynede med et efter den $14\frac{1}{1}$ Januar 1901 udstedt nationalt Maalebrev, ved Ankomsten til danske Havne, være fritagne for Ommaaling, og Skibets i de paagældende Maalebreve angivne Nettodrægtighed skal lægges til Grund for Beregningen af de Afgifter, som skulle oppebæres i den fremmede Havn.

Russiske Skibe (derunder indbefattet de i de finske Skibsregistre indførte Skibe), der ere forsynede med et forinden den $14\frac{1}{1}$ Januar 1901 udstedt nationalt Maalebrev, skulle vedblivende modtages i danske Havne paa de i Deklarationen af $14\frac{1}{2}$ Maj 1896 fastsatte Betingelser.

Artikel 2.

Nærværende Deklaration træder i Kraft den $14\frac{1}{1}$ April 1902.

Til Bekræftelse heraf have de undertegnede underskrevet nærværende Deklaration og have paatrykt den deres Segl.

Udfærdiget i to Eksemplarer i St. Petersborg den 2den April (20de Marts) 1902.

(undert.) **P. Løvenørn.**
(L. S.)

(undert.) **Greve Lamsdorff.**
(L. S.)

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for Island, den 29de December 1902.

Alberti.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 48.
29.
desbr.

Auglýsing

um

viðaukagrein við verzlunar- og siglingasamning milli Danmerkur
og Ítalíu frá 1. maí 1864.

Hinn 17. september þ. á. hefur í stjórnarráði utanríkismálanna verið undirrituð viðaukagrein sú á frönsku, sem hjer fer á eptir, við verzlunar- og siglingasamning þann, er gjörður var milli Danmerkur og Ítalíu 1. maí 1864:

(Þýðing.)

Viðaukagrein.

Hinir undirrituðu, herra Johan Henrik Deuntzer, kommandör af dannebrog og dannebrogsmáður, forsætisráðsherra og utanríkismálaráðsherra Hans hátignar Danmerkur konungs, og herra greifi Georg Calvi di Bergolo, kommandör af krónuorðunni ítölsku, ofursti af Mauritius og Lazarusorðunni, sjerstakur sendiherra og umboðinn ráðherra Hans hátignar Ítalíu konungs, hafa með lögmætu umboði til þess orðið ásáttir um viðaukagrein þá við verzlunar- og siglingasamning þann, er gjörður var í Túrín 1. maí 1864 milli Danmerkur og Ítalíu, er hjer greinir:

Um handiðnað og verksmiðjuíðnað skal fara á sama hátt og samningsaðilarnir hafa komið sjer saman um viðvíkjandi verzlun- og siglingum hvors annars í IX. grein tjeðs samnings frá 1. maí 1864, svo lengi sem hann er í gildi.

Þessu til staðfestingar hafa undirritaðir skrifað undir viðaukagrein þessa í tveim frumritum og sett innsigli sín á hana.

Gjört í Kaupmannahöfn, 17. september 1902.

(undirr.) **Deuntzer.**
(L. S.)

(undirr.) **Calvi.**
(L. S.)

Þetta gjörist hjermeð almenningi kunnugt.

Í stjórnarráði Íslands, 29. desember 1902.

Alberti.

Ólafur Halldórsson.

Bekendtgørelse

angaaende

Nr. 48.
29de
Decbr.

Tillægsartikel til den imellem Danmark og Italien den 1ste Maj 1864 afsluttede Handels- og Skibsfartstraktat.

Den 17de September d. A. er der i Udenrigsministeriet undertegnet følgende i det franske Sprog affattede Tillægsartikel til den imellem Danmark og Italien den 1ste Maj 1864 afsluttede Handels- og Skibsfartstraktat:

(Oversættelse.)

Tillægsartikel.

De undertegnede, Hr. Johan Henrik Deuntzer, Kommandør af Dannebrog og Dannebrogsmænd, Hans Majestæt Kongen af Danmarks Konsejlspræsident og Udenrigsminister, og Hr. Greve Georg Calvi di Bergolo, Kommandør af den italienske Kroneorden, Officer af Mauritius og Lazarusordenen, Hans Majestæt Kongen af Italiens overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister, behørigt bemyndigede dertil, ere komne overens om følgende Tillægsartikel til den imellem Danmark og Italien den 1ste Maj 1864 i Turin afsluttede Handels- og Søfartstraktat:

Den Behandling, de kontraherende Parter indrømme hinandens Handel og Skibsfart i Henhold til Artikel IX. i nævnte Traktat af 1ste Maj 1864, tilstaas ligeledes, saalænge Traktaten er i Kraft, for saa vidt angaar Udøvelsen af Haandværks- og Fabriksdrift.

Til Bekræftelse heraf have de undertegnede underskrevet nærværende Tillægsartikel i dobbelt Original og have forsynet den med deres Segl.

Sket i Kjøbenhavn, den 17de September 1902.

(undert.) **Deuntzer.**
(L. S.)

(undert.) **Calvi.**
(L. S.)

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for Island, den 29de December 1902.

Alberti.

Ólafur Halldórsson.

